

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

61. aastakäik

7. mai 2018

Sisukord

IV Teave

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Liidu Kohus

2018/C 161/01 Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded *Euroopa Liidu Teatajas* 1

Euroopa Kohus

2018/C 161/02 Euroopa Kohtu otsus, 13. märts 2018, ametlike puhkepäevade ja kohtutöö vaheaegade kohta 2

Üldkohus

2018/C 161/03 Üldkohtu otsus, 21. märts 2018, kohtutöö vaheaegade kohta 4

V Teated

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2018/C 161/04 Liidetud kohtuasjad C-52/16 ja C-113/16: Euroopa Kohtu (suurkoda) 6. märtsi 2018. aasta otsus (Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság eelotsusetaotlus – Ungari) – „SEGRO“ Kft. versus Vas Megyei Kormányhivatal Sárvári Járási Földhivatala (C-52/16), Günther Horváth versus Vas Megyei Kormányhivatal (C-113/16) (Eelotsusetaotlus — ERTL artikkel 63 — Kapitali vaba liikumine — Põllumajandusmaa kasutusvaldus — Liikmesriigi õigusnormid, mis edaspidi lubavad sellist kasutusvaldust omandada ainult maaomaniku lähisugulastel ja kaotavad hüvitist ette nägemata kasutusvalduse, mille on varem omandanud juriidilised isikud või füüsilised isikud, kes ei suuda tõendada, et nad on omaniku lähisugulased) 5

2018/C 161/05	Kohtuasi C-127/16 P: Euroopa Kohtu (esimene koda) 7. märtsi 2018. aasta otsus – SNCF Mobilités, varem Société nationale des chemins de fer français (SNCF) versus Euroopa Komisjon, Prantsuse Vabariik, Mory SA, likvideerimisel, Mory Team, likvideerimisel (Apellatsioonkaebus — Riigiabi — Prantsuse Vabariigi poolt Sernamile antud abi — Ümberkorraldamiseks ja rekaptaliseerimiseks antav abi, garantiid ja SNCFi võlanõuete kustutamine Sernami vastu — Otsus, millega tunnustatakse see abi siseturuga kokkusobimatuks ja antakse korraldus see tagasi nõuda — Varade kogumi müük — Mõiste „müük“ — Varade kogumi müügihinna ja selle müügi eseme segiajamine — Avatud ja läbipaistev menetlus — Eraõigusliku investori kriteerium — Selle põhimõtte kohaldamine varade kogumi võõrandamise suhtes — Tasakaalustavad meetmed)	6
2018/C 161/06	Liidetud kohtuasjad C-274/16, C-447/16 ja C-448/16: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 7. märtsi 2018. aasta otsus (Amtsgericht Düsseldorf ja Bundesgerichtshof'i eelotsusetaotlus – Saksamaa) – flihtright GmbH versus Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA (C-274/16), Roland Becker versus Hainan Airlines Co. Ltd (C-447/16), Mohamed Barkan jt versus Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA (C-448/16) (Eelotsusetaotlus — Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala — Kohtualluvus tsiviil- ja kaubandusajades — Määrus (EÜ) nr 44/2001 — Artikli 5 punkt 1 — Määrus (EL) nr 1215/2012 — Artikli 7 punkt 1 — Mõiste „lepingutega seotud asjad“ — Teenuste osutamise leping — Ümberistumisega lend, mida teenindavad erinevad lennuettevõtjad — Mõiste „kohustuse täitmise koht“ — Määrus (EÜ) nr 261/2004 — Lennureisijate õigus saada hüvitist lennureisist mahajätmise korral ning lendude pikaajalise hilinemise eest — Kahju hüvitamise nõue, mis on esitatud tegutseva lennuettevõtja vastu, kelle asukoht ei ole mõne liikmesriigi territooriumil või kellega reisijatel puudub igasugune lepinguline suhe)	6
2018/C 161/07	Kohtuasi C-284/16: Euroopa Kohtu (suurkoda) 6. märtsi 2018. aasta otsus (Bundesgerichtshof'i eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Slowakische Republik versus Achmea BV (Eelotsusetaotlus — Madalmaade Kuningriigi ning Tšehhi ja Slovaki Liitvabariigi vahel 1991. aastal sõlmitud kahepoolne investeerimisleping, mis Madalmaade Kuningriigi ja Slovaki Vabariigi vahel endiselt kehtib — Säte, mis võimaldab ühe lepingupoole investoril pöörduda vahekohtusse vaidluse korral teise lepingupoolega — Kooskõla ERTL artiklitega 18, 267 ja 344 — Mõiste „kohus“ — Liidu õiguse autonoomia)	7
2018/C 161/08	Kohtuasi C-395/16: Euroopa Kohtu (teine koda) 8. märtsi 2018. aasta otsus (Oberlandesgericht Düsseldorf eelotsusetaotlus – Saksamaa) – DOCERAM GmbH versus CeramTec GmbH (Eelotsusetaotlus — Intellektuaal- ja tööstusomand — Määrus (EÜ) nr 6/2002 — Ühenduse disainilahendus — Artikli 8 lõige 1 — Toote välistunnused, mis on tingitud üksnes selle tehnilisest otstarbest — Hindamiskriteeriumid — Alternatiivsete disainilahenduste olemasolu — „Objektiivse vaatleja“ seisukoha arvestamine)	8
2018/C 161/09	Kohtuasi C-494/16: Euroopa Kohtu (esimene koda) 7. märtsi 2018. aasta otsus (Tribunale civile di Trapani eelotsusetaotlus – Itaalia) – Giuseppa Santoro versus Comune di Valderice, Presidenza del Consiglio dei Ministri (Eelotsusetaotlus — Sotsiaalpoliitika — Tähtajaline töö — Avaliku sektori tööandjaga sõlmitud lepingud — Meetmed, mille eesmärk on karistada tähtajaliste töölepingute kasutamise kuritarvitamise eest — Võrdvärsuse ja tõhususe põhimõtted)	9
2018/C 161/10	Kohtuasi C-560/16: Euroopa Kohtu (esimene koda) 7. märtsi 2018. aasta otsus (Nejvyšší soud České republiky eelotsusetaotlus – Tšehhi Vabariik) – E.ON Czech Holding AG versus Michael Dédouch, Petr Streitberg, Pavel Suda (Eelotsusetaotlus — Määrus (EÜ) nr 44/2001 — Kohtualluvus tsiviil- ja kaubandusajades — Erandlik kohtualluvus — Artikli 22 punkt 2 — Liikmesriigi territooriumil asuvate äriühingute või juriidiliste isikute organite otsuste kehtivus — Erandlik allumine selle liikmesriigi kohtutele — Äriühingu üldkoosoleku otsus, millega nähti ette selle äriühingu vähemusaktsionäride väärtpaberite kohustuslik ülekandmine sama äriühingu enamusaktsionäri ja määrati kindlaks selle tasu suurus, mille see enamusaktsionär peab neile maksma — Kohtumenetlus, mille eesmärk on kontrollida selle tasu mõistlikkust)	9

2018/C 161/11	Kohtuasi C-579/16 P: Euroopa Kohtu (suurkoda) 6. märtsi 2018. aasta otsus – Euroopa Komisjon <i>versus</i> FIH Holding A/S, FIH Erhvervsbank A/S (Apellatsioonkaebus — Riigiabi — Mõiste „abi“ — Mõiste „majanduslik eelis“ — Turumajanduse tingimustes tegutseva eraettevõtja põhimõte — Kohaldatavuse ja kohaldamise tingimused — Finantskriis — Järjestikused sekkumised panga päästmiseks — Esimesel sekkumisel riigi poolt võetud kohustustest tulenevate riskide arvesse võtmine või arvesse võtmata jätmine teise sekkumise hindamisel)	10
2018/C 161/12	Kohtuasi C-651/16: Euroopa Kohtu (kümnes koda) 7. märtsi 2018. aasta otsus (Augstākā tiesa eelotsusetaotlus – Läti) – DW <i>versus</i> Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra (Eelotsusetaotlus — Sotsiaalkindlustus — Rasedus- ja sünnitushüvitis — Summa arvutamine kindlustatava poolt 12 kuu pikkusel arvessevõetaval ajavahemikul teenitud tulu alusel — Isik, kes töötab sel ajavahemikul Euroopa Liidu institutsioonis — Liikmesriigi õigusnormid, mis näevad ette asjaomase summa kindlaksmääramise nii, et see on 70 % keskmisest sotsiaalmaksuga maksustatavast tulust — Töötajate vaba liikumise piirang — Lojalse koostöö põhimõte)	11
2018/C 161/13	Kohtuasi C-31/17: Euroopa Kohtu (esimene koda) 7. märtsi 2018. aasta otsus (Conseil d'État' eelotsusetaotlus – Prantsusmaa) – Cristal Union, Sucrerie de Toury SA õigusjärglane <i>versus</i> Ministre de l'Économie et des Finances (Eelotsusetaotlus — Direktiiv 2003/96/EÜ — Energiatoodete ja elektrienergia maksustamine — Artikli 14 lõike 1 punkt a — Elektrienergia tootmiseks kasutatavad energiatooted — Maksust vabastamise kohustus — Artikli 15 lõike 1 punkt c — Soojus- ja elektrienergia koostootmiseks kasutatavad energiatooted — Õigus maksust vabastada või alandada maksustamistaset — Soojus- ja elektrienergia koostootmiseks mõeldud maagaas)	11
2018/C 161/14	Kohtuasi C-64/17: Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 8. märtsi 2018. aasta otsus (Tribunal da Relação do Porto eelotsusetaotlus – Portugal) – Saey Home & Garden NV/SA <i>versus</i> Lusavouga-Máquinas e Acessórios Industriais SA (Eelotsusetaotlus — Õiguslane koostöö tsiviilasjades — Kohtualluvus ning kohtuotsuste täitmine tsiviil- ja kaubandusajades — Määrus (EL) nr 1215/2012 — Artikkel 25 — Kohtualluvuse kokkuleppe olemasolu — Suuline kokkulepe ilma kirjaliku kinnitusega — Arvetes nimetatud müügi tüüptingimustes sisalduv tingimus — Artikli 7 punkti 1 alapunkt b — Kahes eri liikmesriigis asuvate äriühingute edasimüügileping, mille ese on kolmanda liikmesriigi turg — Artikli 7 punkti 1 alapunkti b teine taane — Pädeva kohtu kindlaksmääramine — Sellisele lepingule iseloomuliku kohustuse täitmise koht)	12
2018/C 161/15	Kohtuasi C-159/17: Euroopa Kohtu (kümnes koda) 7. märtsi 2018. aasta otsus (Curtea de Apel Constanța eelotsusetaotlus – Rumeenia) – Întreprinderea Individuală Dobre M. Marius <i>versus</i> Ministerul Finanțelor Publice – A.N.A.F. – D.G.R.F.P. Galați – Serviciul Soluționare Contestații, A.N.A.F – D.G.R.F. P. Galați – A.J.F.P. Constanța – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice 2 Constanța (Eelotsusetaotlus — Ühine käibemaksusüsteem — Direktiiv 2006/112/EÜ — Käibemaksukohustuslase registreeringu tühistamine — Kohustus tasuda käibemaks, mis saadi ajavahemikul, mil registreering käibemaksukohustuslasena oli tühistatud — Ei tunnustata õigust maha arvata käibemaks, mis on tasutud sellel ajavahemikul tehtud ostudelt)	13
2018/C 161/16	Kohtuasi C-642/17 P: Arrigoni SpA 15. novembril 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 22. septembri 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-454/16: Arrigoni <i>versus</i> EUIPO – Arrigoni Battista (Arrigoni Valtaleggio)	14
2018/C 161/17	Kohtuasi C-67/18 P: Dominique Bilde 30. jaanuaril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda) 29. novembri 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-633/16: Bilde <i>versus</i> parlament	14
2018/C 161/18	Kohtuasi C-70/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Raad van State (Madalmaad) 2. veebruaril 2018 – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid <i>versus</i> A jt	16

2018/C 161/19	Kohtuasi C-72/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 1 de Pamplona (Hispaania) 5. veebruaril 2018 – Daniel Ustariz Aróstegui <i>versus</i> Departamento de Educación del Gobierno de Navarra	17
2018/C 161/20	Kohtuasi C-84/18 P: Sophie Monteli 6. veebruaril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda) 29. novembri 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-634/16: Montel <i>versus</i> parlament	17
2018/C 161/21	Kohtuasi C-86/18: 7. veebruaril 2018 esitatud hagi – Euroopa Komisjon <i>versus</i> Luksemburgi Suurhertsogiriik	19
2018/C 161/22	Kohtuasi C-87/18: 7. veebruaril 2018 esitatud hagi – Euroopa Komisjon <i>versus</i> Luksemburgi Suurhertsogiriik	20
2018/C 161/23	Kohtuasi C-88/18: 7. veebruaril 2018 esitatud hagi – Euroopa Komisjon <i>versus</i> Luksemburgi Suurhertsogiriik	20
2018/C 161/24	Kohtuasi C-95/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Hoge Raad der Nederlanden (Madalmaad) 9. veebruaril 2018 – Sociale Verzekeringsbank <i>versus</i> F. van den Berg ja H. D. Giesen	21
2018/C 161/25	Kohtuasi C-96/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Hoge Raad der Nederlanden (Madalmaad) 9. veebruaril 2018 – Sociale Verzekeringsbank <i>versus</i> C. E. Franzen	22
2018/C 161/26	Kohtuasi C-100/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Supremo (Hispaania) 12. veebruaril 2018 – Línea Directa Aseguradora S.A. <i>versus</i> Segurcaixa Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros	23
2018/C 161/27	Kohtuasi C-103/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado Contencioso-Administrativo n° 8 de Madrid (Hispaania) 13. veebruaril 2018 – Domingo Sánchez Ruiz <i>versus</i> Comunidad de Madrid (Servicio Madrileño de Salud)	23
2018/C 161/28	Kohtuasi C-105/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Supremo (Hispaania) 13. veebruaril 2018 – Asociación Española de la Industria Eléctrica (UNESA) <i>versus</i> Administración General del Estado	25
2018/C 161/29	Kohtuasi C-106/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Supremo (Hispaania) 13. veebruaril 2018 – Energía de Galicia (Engasa) S.A. <i>versus</i> Administración General del Estado	26
2018/C 161/30	Kohtuasi C-107/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Supremo (Hispaania) 13. veebruaril 2018 – Duerocanto S.L. <i>versus</i> Administración General del Estado	27
2018/C 161/31	Kohtuasi C-108/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Supremo (Hispaania) 13. veebruaril 2018 – Corporación Acciona Hidráulica (Acciona) S.L.U. <i>versus</i> Administración General del Estado	28
2018/C 161/32	Kohtuasi C-109/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Supremo (Hispaania) 13. veebruaril 2018 – Associació de Productors i Usuaris d'Energia Elèctrica <i>versus</i> Administración General del Estado	29
2018/C 161/33	Kohtuasi C-110/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Supremo (Hispaania) 13. veebruaril 2018 – José Manuel Burgos Pérez ja María del Amor Guinea Bueno <i>versus</i> Administración General del Estado	30

2018/C 161/34	Kohtuasi C-111/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Supremo (Hispaania) 13. veebruaril 2018 – Endesa Generación S.A. <i>versus</i> Administración General del Estado	30
2018/C 161/35	Kohtuasi C-112/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Supremo (Hispaania) 13. veebruaril 2018 – Asociación de Productores de Energías Renovables (APPA) <i>versus</i> Administración General del Estado	31
2018/C 161/36	Kohtuasi C-113/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Supremo (Hispaania) 13. veebruaril 2018 – Parc del Segre S.A. <i>jt versus</i> Administración General del Estado	32
2018/C 161/37	Kohtuasi C-117/18 P: PGNiG Supply & Trading GmbH 14. veebruaril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 14. detsembri 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-849/16: PGNiG Supply & Trading <i>versus</i> Euroopa Komisjon	33
2018/C 161/38	Kohtuasi C-119/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Audiencia Nacional (Hispaania) 13. veebruaril 2018 – Telefónica Móviles España S.A.U. <i>versus</i> Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)	34
2018/C 161/39	Kohtuasi C-120/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Audiencia Nacional (Hispaania) 13. veebruaril 2018 – Orange España S.A.U. <i>versus</i> Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)	35
2018/C 161/40	Kohtuasi C-121/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Audiencia Nacional (Hispaania) 14. veebruaril 2018 – Vodafone España S.A.U. <i>versus</i> Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)	36
2018/C 161/41	Kohtuasi C-123/18 P: HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH 15. veebruaril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 13. detsembri 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-692/15: HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH <i>versus</i> Euroopa Liidu Nõukogu	37
2018/C 161/42	Kohtuasi C-132/18 P: Euroopa Komisjoni 15. veebruaril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 5. detsembri 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-728/16: Tuerck <i>versus</i> komisjon	38
2018/C 161/43	Kohtuasi C-142/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour d'appel de Bruxelles (Belgia) 23. veebruaril 2018 – Skype Communications Sàrl <i>versus</i> Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)	39
2018/C 161/44	Kohtuasi C-145/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Prantsusmaa) 23. veebruaril 2018 – Regards Photographiques SARL <i>versus</i> Ministre de l'Action et des Comptes publics	40
2018/C 161/45	Kohtuasi C-149/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal da Relação de Lisboa (Portugal) 26. veebruaril 2018 – Agostinho da Silva Martins <i>versus</i> Dekra Claims Services Portugal SA	41
2018/C 161/46	Kohtuasi C-152/18 P: Crédit mutuel Arkéa 23. veebruaril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda laiendatud koosseisus) 13. detsembri 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-712/15: Crédit mutuel Arkéa <i>versus</i> Euroopa Keskpank	41
2018/C 161/47	Kohtuasi C-153/18 P: Crédit mutuel Arkéa 23. veebruaril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda laiendatud koosseisus) 13. detsembri 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-52/16: Crédit mutuel Arkéa <i>versus</i> Euroopa Keskpank	42

2018/C 161/48	Kohtuasi C-202/18: 16. märtsil 2018 esitatud hagi – Ilmārs Rimšēvičs <i>versus</i> Lāti Vabariik	43
2018/C 161/49	Kohtuasi C-238/18: 3. aprillil 2018 esitatud hagi – Euroopa Keskpank <i>versus</i> Lāti Vabariik	44

Üldkohus

2018/C 161/50	Kohtuasi T-540/15: Üldkohtu 22. märtsi 2018. aasta otsus – De Capitani <i>versus</i> parlament (Dokumentidega tutvumine — Määrus (EÜ) nr 1049/2001 — Pooleliolevat seadusandlikku menetlust puudutavad dokumendid — Kolmepoolsed kohtumised — Neljaveerulised tabelid ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, mis käsitleb Europoli ning millega tunnistatakse kehtetuks otsused 2009/371/JSK ja 2005/681/JSK — Dokumentidega tutvumise võimaldamisest osaline keeldumine — Tühistamishagi — Põhjendatud huvi — Vastuvõetavus — Määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 esimene lõik — Otsustamisprotsessi kaitsev erand — Puudub üldine eeldus, et kolmepoolsete kohtumiste raames koostatud neljaveeruliste tabelitega tutvumise võimaldamisest võib keelduda)	46
2018/C 161/51	Kohtuasi T-242/16: Üldkohtu 22. märtsi 2018. aasta otsus – Stavytskyi <i>versus</i> nõukogu (Ühine välis- ja julgeolekupoliitika — Piiravad meetmed seoses olukorraga Ukrainas — Rahaliste vahendite külmutamine — Isikute, üksuste ja asutuste loetelu, kelle suhtes kohaldatakse rahaliste vahendite ja majandusressursside külmutamist — Hageja nime jätmine loetellu — Põhjendamiskohustus — Õigusvastasuse vastuväide — Proportsionaalsus — Õiguslik alus — Ilmne hindamisviga)	47
2018/C 161/52	Kohtuasi T-442/16: Üldkohtu 20. märtsi 2018. aasta otsus – Šroubárna Ždánice <i>versus</i> nõukogu (Nõue maksta tagasi dumpinguvastased tollimaksud — Hiina Rahvavabariigist pärit või Malaisiast lähetatud teatavate rauast või terasest kinnituselementide import — Määrus (EÜ) nr 91/2009 ja rakendusemäärus (EL) nr 723/2011 — Liikmesriigi kohtu pädevus — Üldkohtu pädevuse puudumine)	47
2018/C 161/53	Kohtuasi T-579/16: Üldkohtu 22. märtsi 2018. aasta otsus – HJ <i>versus</i> EMA (Avalik teenistus — Ajutised teenistujad — Tähtjalise lepingu pikendamata jätmine — Muude teenistujate teenistustingimuste artikli 8 esimene lõik — Tähtjalise lepingu ümberkvalifitseerimine tähtajatuks lepinguks — Ilmne hindamisviga — Hoolitsemiskohustus — Põhjendamiskohustus — Õigus olla ära kuulatud — Hindamisaruanne — Põhjendamiskohustus — Ilmne hindamisviga)	48
2018/C 161/54	Kohtuasi T-734/16: Üldkohtu 20. märtsi 2018. aasta otsus – Argyraki <i>versus</i> komisjon (Avalik teenistus — Ametnikud — Pensionid — Pensioniõigusliku staaži arvutamine — Abiteenistujana töötatud aja arvesse võtmine — Tingimused — Õiguslik alus)	49
2018/C 161/55	Kohtuasi T-60/17: Üldkohtu 22. märtsi 2018. aasta otsus – Safe Skies <i>versus</i> EUIPO – Travel Sentry (TSA LOCK) (Euroopa Liidu kaubamärk — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Euroopa Liidu sõnamärk TSA LOCK — Absoluutsed keeldumispõhjused — Eristusvõime — Eristusvõime puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktid b, c ja g (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punktid b, c ja g)	50
2018/C 161/56	Kohtuasi T-272/17: Üldkohtu 20. märtsi 2018. aasta otsus – Webgarden <i>versus</i> EUIPO (Dating Bracelet) (Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu kujutismärgi Dating Bracelet taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Kirjeldavus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktid b ja c (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punktid b ja c)) — EUIPO varasem otsustuspraktika — Võrdne kohtlemine — Õiguskindlus)	50
2018/C 161/57	Kohtuasi T-246/16: Üldkohtu 9. märtsi 2018. aasta määrus – Aurora Group Danmark <i>versus</i> EUIPO – Retail Distribution (PANZER) (Euroopa Liidu kaubamärk — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Kehtetuks tunnistamise taotluse tagasivõtmine — Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)	51

2018/C 161/58	Kohtuasi T-567/17: Üldkohtu 13. märtsi 2018. aasta määrus – Disney Enterprises <i>versus</i> EUIPO – Di Molfetta (DISNEY FROZEN) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Registreerimistaotluse tagasivõtmine — Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)	51
2018/C 161/59	Kohtuasi T-46/18: Üldkohtu 8. märtsi 2018. aasta määrus – Comune di Milano <i>versus</i> nõukogu (Asja üleandmine)	52
2018/C 161/60	Kohtuasi T-109/18: 22. veebruaril 2018 esitatud hagi – VI <i>versus</i> komisjon	53
2018/C 161/61	Kohtuasi T-115/18: 26. veebruaril 2018 esitatud hagi – Tomasz KawałkoTrofeum <i>versus</i> EUIPO – Ferrero (KINDERPRAMS)	54
2018/C 161/62	Kohtuasi T-129/18: 1. märtsil 2018 esitatud hagi – HMV (Brands) <i>versus</i> EUIPO – Our Price Records (OUR PRICE)	54
2018/C 161/63	Kohtuasi T-140/18: 28. veebruaril 2018 esitatud hagi – LMP Lichttechnik Vertriebs <i>versus</i> EUIPO (LITECRAFT)	55
2018/C 161/64	Kohtuasi T-143/18: 1. märtsil 2018 esitatud hagi – Société générale <i>versus</i> EKP	56
2018/C 161/65	Kohtuasi T-144/18: 1. märtsil 2018 esitatud hagi – Crédit Agricole jt <i>versus</i> EKP	57
2018/C 161/66	Kohtuasi T-145/18: 1. märtsil 2018 esitatud hagi – Confédération nationale du Crédit mutuel jt <i>versus</i> EKP	57
2018/C 161/67	Kohtuasi T-146/18: 1. märtsil 2018 esitatud hagi – BPCE jt <i>versus</i> EKP	58
2018/C 161/68	Kohtuasi T-149/18: 1. märtsil 2018 esitatud hagi – Ark�a Direct Bank jt <i>versus</i> EKP	58
2018/C 161/69	Kohtuasi T-150/18: 1. märtsil 2018 esitatud hagi – BNP Paribas <i>versus</i> Euroopa Keskp�nk	59
2018/C 161/70	Kohtuasi T-156/18: 26. veebruaril 2018 esitatud hagi – Legutko ja Por�ba <i>versus</i> parlament	59
2018/C 161/71	Kohtuasi T-163/18: 8. märtsil 2018 esitatud hagi – Amisi Kumba <i>versus</i> nõukogu	60
2018/C 161/72	Kohtuasi T-164/18: 8. märtsil 2018 esitatud hagi – Kampete <i>versus</i> nõukogu	61
2018/C 161/73	Kohtuasi T-165/18: 8. märtsil 2018 esitatud hagi – Kahimbi Kasagwe <i>versus</i> nõukogu	61
2018/C 161/74	Kohtuasi T-166/18: 8. märtsil 2018 esitatud hagi – Ilunga Luyoyo <i>versus</i> nõukogu	62
2018/C 161/75	Kohtuasi T-167/18: 8. märtsil 2018 esitatud hagi – Kanyama <i>versus</i> nõukogu	63
2018/C 161/76	Kohtuasi T-168/18: 8. märtsil 2018 esitatud hagi – Numbi <i>versus</i> nõukogu	63
2018/C 161/77	Kohtuasi T-169/18: 8. märtsil 2018 esitatud hagi – Kibelisa Ngambasai <i>versus</i> nõukogu	64
2018/C 161/78	Kohtuasi T-170/18: 8. märtsil 2018 esitatud hagi – Kande Mupompa <i>versus</i> nõukogu	64
2018/C 161/79	Kohtuasi T-171/18: 8. märtsil 2018 esitatud hagi – Boshab <i>versus</i> nõukogu	65
2018/C 161/80	Kohtuasi T-172/18: 8. märtsil 2018 esitatud hagi – Akili Mundos <i>versus</i> nõukogu	65

2018/C 161/81	Kohtuasi T-173/18: 8. märtsil 2018 esitatud hagi – Ramazani Shadary <i>versus</i> nõukogu	66
2018/C 161/82	Kohtuasi T-174/18: 8. märtsil 2018 esitatud hagi – Mutondo <i>versus</i> nõukogu	67
2018/C 161/83	Kohtuasi T-175/18: 8. märtsil 2018 esitatud hagi – Ruhorimbere <i>versus</i> nõukogu	67
2018/C 161/84	Kohtuasi T-176/18: 8. märtsil 2018 esitatud hagi – Mende Omalanga <i>versus</i> nõukogu	68
2018/C 161/85	Kohtuasi T-177/18: 8. märtsil 2018 esitatud hagi – Kazembe Musonda <i>versus</i> nõukogu	68
2018/C 161/86	Kohtuasi T-180/18: 12. märtsil 2018 esitatud hagi – VJ <i>versus</i> Euroopa välisteenistus	69
2018/C 161/87	Kohtuasi T-181/18: 9. märtsil 2018 esitatud hagi – Multifit Tiernahrungs <i>versus</i> EUIPO (TAKE CARE)	70
2018/C 161/88	Kohtuasi T-185/18: 14. märtsil 2018 esitatud hagi – Lucchini <i>versus</i> komisjon	70
2018/C 161/89	Kohtuasi T-191/18: 16. märtsil 2018 esitatud hagi – Rietze <i>versus</i> EUIPO – Volkswagen (Mootorsõidukid)	71
2018/C 161/90	Kohtuasi T-192/18: 16. märtsil 2018 esitatud hagi – Rietze <i>versus</i> EUIPO – Volkswagen (Mootorsõidukid)	72

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded Euroopa Liidu Teatajas

(2018/C 161/01)

Viimane väljaanne

ELT C 152, 30.4.2018

Eelmised väljaanded

ELT C 142, 23.4.2018

ELT C 134, 16.4.2018

ELT C 123, 9.4.2018

ELT C 112, 26.3.2018

ELT C 104, 19.3.2018

ELT C 94, 12.3.2018

Käesolevad tekstid on kättesaadavad
EUR-Lex'is järgmisel aadressil: <http://eur-lex.europa.eu>

EUROOPA KOHUS

EUROOPA KOHTU OTSUS,

13. märts 2018,

ametlike puhkepäevade ja kohtutöö vaheaegade kohta

(2018/C 161/02)

EUROOPA KOHUS,

arvestades kodukorra artikli 24 lõikeid 2, 4 ja 6,

arvestades asjaolu, et selle sätte kohaselt tuleb koostada ametlike puhkepäevade nimekiri ja määrata kindlaks kohtutöö vaheaegade kuupäevad,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Ametlike puhkepäevade nimekiri kodukorra artikli 24 lõigete 4 ja 6 tähenduses on järgmine:

- uusaasta,
- teine ülestõusmispüha,
- 1. mai,
- taevaminemispüha,
- teine nelipüha,
- 23. juuni,
- 15. august,
- 1. november,
- 25. detsember,
- 26. detsember.

Artikkel 2

Ajavahemikul 1. novembrist 2018 kuni 31. oktoobrini 2019 on kohtutöö vaheaegade kuupäevad kodukorra artikli 24 lõigete 2 ja 6 tähenduses kindlaks määratud järgmiselt:

- jõulud 2018: esmaspäevast 17. detsembrist 2018 kuni pühapäeva 6. jaanuarini 2019,
- lihavõtted 2019: esmaspäevast 15. aprillist 2019 kuni pühapäeva 28. aprillini 2019,

— suvi 2019: teisipäevast 16. juulist 2019 kuni laupäeva 31. augustini 2019.

Artikkel 3

Käesolev otsus jõustub selle *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval.

Luxembourg, 13. märts 2018

Kohtusekretär

A. CALOT ESCOBAR

President

K. LENAERTS

ÜLDKOHUS

ÜLDKOHTU OTSUS

21. märts 2018

kohtutöö vaheaegade kohta

(2018/C 161/03)

ÜLDKOHUS,

arvestades kodukorra artikli 41 lõiget 2,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Kohtu tööaastaks, mis algab 1. septembril 2018, määrata kohtutöö vaheaegade kuupäevad kodukorra artikli 41 lõigete 2 ja 6 tähenduses järgmiselt:

- jõulud 2018: esmaspäevast 17. detsembrist 2018 kuni pühapäeva 6. jaanuarini 2019;
- ülestõusmispühad 2019: esmaspäevast 15. aprillist 2019 kuni pühapäeva 28. aprillini 2019;
- suvi 2019: teisipäevast 16. juulist 2019 kuni laupäeva 31. augustini 2019.

Artikkel 2

Käesolev otsus jõustub selle *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval.

Luxembourg, 21. märts 2018

Kohtusekretär

E. COULON

President

M. JAEGER

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Euroopa Kohtu (suurkoda) 6. märtsi 2018. aasta otsus (Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósági eelotsusetaotlus – Ungari) – „SEGRO“ Kft. versus Vas Megyei Kormányhivatal Sárvári Járási Földhivatala (C-52/16), Günther Horváth versus Vas Megyei Kormányhivatal (C-113/16)

(Liidetud kohtuasjad C-52/16 ja C-113/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — ELTL artikkel 63 — Kapitali vaba liikumine — Põllumajandusmaa kasutusvaldus — Liikmesriigi õigusnormid, mis edaspidi lubavad sellist kasutusvaldust omandada ainult maaomaniku lähisugulastel ja kaotavad hiivitist ette nägemata kasutusvalduse, mille on varem omandanud juriidilised isikud või füüsilised isikud, kes ei suuda tõendada, et nad on omaniku lähisugulased)

(2018/C 161/04)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: „SEGRO“ Kft. (C-52/16), Günther Horváth (C-113/16)

Vastustajad: Vas Megyei Kormányhivatal Sárvári Járási Földhivatala (C-52/16), Vas Megyei Kormányhivatal (C-113/16)

Resolutsioon

ELTL artiklit 63 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi sellised õigusnormid, nagu on arutusel põhikohtuasjas ja mille alusel põllumajandusmaale varem seatud kasutusvaldus, mille omanikud ei ole maaomaniku lähisugulased, seadusest tulenevalt lõpeb ja kustutatakse seetõttu kinnistusraamatust.

⁽¹⁾ ELT C 136, 18.4.2016.
ELT C 211, 13.6.2016.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 7. märtsi 2018. aasta otsus – SNCF Mobilités, varem Société nationale des chemins de fer français (SNCF) versus Euroopa Komisjon, Prantsuse Vabariik, Mory SA, likvideerimisel, Mory Team, likvideerimisel

(Kohtuasi C-127/16 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Rüigiabi — Prantsuse Vabariigi poolt Sernamile antud abi — Ümberkorraldamiseks ja rekaptaliseerimiseks antav abi, garantiid ja SNCFi võlanõuete kustutamine Sernami vastu — Otsus, millega tunnistatakse see abi siseturuga kokkusobimatuks ja antakse korraldus see tagasi nõuda — Varade kogumi müük — Mõiste „müük“ — Varade kogumi müügihinna ja selle müügi eseme segiajamine — Avatud ja läbipaistev menetlus — Eraõigusliku investori kriteerium — Selle põhimõtte kohaldamine varade kogumi võõrandamise suhtes — Tasakaalustavad meetmed)

(2018/C 161/05)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: SNCF Mobilités, varem Société nationale des chemins de fer français (SNCF) (esindajad: advokaadid P. Beurrier, O. Billard, G. Fabre ja V. Landes)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon (esindajad: B. Stromsky ja T. Maxian Rusche), Prantsuse Vabariik, Mory SA, likvideerimisel, Mory Team, likvideerimisel (esindajad: advokaadid B. Vatier ja F. Loubières)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Jätta SNCF Mobilités' kohtukulud tema enda kanda ja lisaks mõista temalt välja Euroopa Komisjoni, Mory SA ja Mory Teami kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 145, 25.4.2016.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 7. märtsi 2018. aasta otsus (Amtsgericht Düsseldorf'i ja Bundesgerichtshof'i eelotsusetaotlus – Saksamaa) – flightright GmbH versus Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA (C-274/16), Roland Becker versus Hainan Airlines Co. Ltd (C-447/16), Mohamed Barkan jt versus Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA (C-448/16)

(Liidetud kohtuasjad C-274/16, C-447/16 ja C-448/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala — Kohtualluvus tsiviil- ja kaubandusajades — Määrus (EÜ) nr 44/2001 — Artikli 5 punkt 1 — Määrus (EL) nr 1215/2012 — Artikli 7 punkt 1 — Mõiste „lepingutega seotud asjad“ — Teenuste osutamise leping — Ümberistumisega lend, mida teenindavad erinevad lennuettevõtjad — Mõiste „kohustuse täitmise koht“ — Määrus (EÜ) nr 261/2004 — Lennureisijate õigus saada hüvitist lennureisist mahajätmise korral ning lendude pikaajalise hilinemise eest — Kahju hüvitamise nõue, mis on esitatud tegutseva lennuettevõtja vastu, kelle asukoht ei ole mõne liikmesriigi territooriumil või kellega reisijatel puudub igasugune lepinguline suhe)

(2018/C 161/06)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Düsseldorf, Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: flightright GmbH (C-274/16), Roland Becker (C-447/16), Mohamed Barkan, Souad Asbai, Assia Barkan, Zakaria Barkan, Nousaiba Barkan (C-448/16)

Kostjad: Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA (C-274/16), Hainan Airlines Co. Ltd (C-447/16), Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA (C-448/16)

Resolutsioon

1. Nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades artikli 5 punkti 1 alapunkti b teist taanet tuleb tõlgendada nii, et seda ei kohaldata kostja suhtes, kelle asukoht on kolmandas riigis, nii nagu kostja põhikohtuasjas.
2. Määruse nr 44/2001 artikli 5 punkti 1 alapunkti a tuleb tõlgendada nii, et mõiste „lepingutega seotud asjad“ selle sätte tähenduses hõlmab lennureisijate nõuet saada ümberistumisega lennu pikaajalise hilinemise eest hüvitist, mis on Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91, alusel suunatud tegutseva lennuettevõtja vastu, kes ei ole asjaomase reisija lepingupartner.
3. Määruse nr 44/2001 artikli 5 punkti 1 alapunkti b teist taanet ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades artikli 7 punkti 1 alapunkti b teist taanet tuleb tõlgendada nii, et nende sätete tähenduses on ümberistumisega lennu puhul „kohustuse täitmise kohaks“ teise lennu saabumise koht, kui vedu nendel kahel lennul teostavad kaks erinevat lennuettevõtjat ning kui selle ümberistumisega lennu pikaajalise hilinemise eest määruse nr 261/2004 alusel esitatud hüvitise saamise nõue põhineb vahejuhtumil, mis leidis aset nimetatud lendudest esimesega, mida teostas lennuettevõtja, kes ei ole asjaomaste reisijate lepingupartner.

⁽¹⁾ ELT C 343, 19.9.2016.
ELT C 428, 21.11.2016.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 6. märtsi 2018. aasta otsus (Bundesgerichtshofi eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Slowakische Republik versus Achmea BV

(Kohtuasi C-284/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Madalmaade Kuningriigi ning Tšehhi ja Slovaki Liitvabariigi vahel 1991. aastal sõlmitud kahepoolne investeerimisleping, mis Madalmaade Kuningriigi ja Slovaki Vabariigi vahel endiselt kehtib — Säte, mis võimaldab ühe lepingupoole investoril pöörduda vahekohtusse vaidluse korral teise lepingupoolega — Kooskõla ELTL artiklitega 18, 267 ja 344 — Mõiste „kohus“ — Liidu õiguse autonoomia)

(2018/C 161/07)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Slowakische Republik

Kostja: Achmea BV

Resolutsioon

ELTL artikleid 267 ja 344 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus niisugune liikmesriikide vahel sõlmitud rahvusvahelises lepingus sisalduv säte nagu Madalmaade Kuningriigi ning Tšehhi ja Slovaki Liitvabariigi vahelise investeringute vastastikuse soodustamise ja kaitse lepingu artikkel 8, mille kohaselt ühe liikmesriigi investor võib vaidluse korral, mis puudutab teises liikmesriigis tehtud investeringuid, algatada viimati mainitud liikmesriigi vastu menetluse vahekohtus, mille pädevusega see liikmesriik on kohustunud nõustuma.

⁽¹⁾ ELT C 296, 16.8.2016.

**Euroopa Kohtu (teine koda) 8. märtsi 2018. aasta otsus (Oberlandesgericht Düsseldorf
eelotsusetaotlus – Saksamaa) – DOCERAM GmbH versus CeramTec GmbH**

(Kohtuasi C-395/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Intellektuaal- ja tööstusomand — Määrus (EÜ) nr 6/2002 — Ühenduse disainilahendus — Artikli 8 lõige 1 — Toote välistunnused, mis on tingitud üksnes selle tehnilisest otstarbest — Hindamiskriteeriumid — Alternatiivsete disainilahenduste olemasolu — „Objektiivse vaateleja“ seisukoha arvestamine)

(2018/C 161/08)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberlandesgericht Düsseldorf

Põhikohtuasja pooled

Apellant: DOCERAM GmbH

Vastustaja: CeramTec GmbH

Resolutsioon

1. Nõukogu 12. detsembri 2001. aasta määruse (EÜ) nr 6/2002 ühenduse disainilahenduse kohta artikli 8 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et selle hindamiseks, kas toote välistunnused on tingitud üksnes selle tehnilisest otstarbest, tuleb kontrollida, et nimetatud otstarve on ainus neid tunnuseid määrav tegur, ning alternatiivsete disainilahenduste olemasolu ei ole selles osas määrav.
2. Määruse nr 6/2002 artikli 8 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et selle kindlaks tegemiseks, kas toote asjaomased välistunnused on selle sätte tähenduses tingitud üksnes selle toote tehnilisest otstarbest, tuleb liikmesriigi kohtul võtta arvesse iga juhtumi kõiki asjakohaseid objektiivseid asjaolusid. Sellega seoses ei ole õige lähtuda „objektiivse vaateleja“ tajust.

⁽¹⁾ ELT C 419, 14.11.2016.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 7. märtsi 2018. aasta otsus (Tribunale civile di Trapani eelotsusetaotlus – Itaalia) – Giuseppa Santoro versus Comune di Valderice, Presidenza del Consiglio dei Ministri

(Kohtuasi C-494/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Sotsiaalpoliitika — Tähtajaline töö — Avaliku sektori tööandjaga sõlmitud lepingud — Meetmed, mille eesmärk on karistada tähtajaliste töölepingute kasutamise kuritarvitamise eest — Võrdväarsuse ja tõhususe põhimõtted)

(2018/C 161/09)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale civile di Trapani

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Giuseppa Santoro

Kostjad: Comune di Valderice, Presidenza del Consiglio dei Ministri

Resolutsioon

Nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiivile 1999/70/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtajalise töö kohta, lisatud 18. märtsil 1999 sõlmitud raamkokkuleppe tähtajalise töö kohta klauslit 5 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus liikmesriigi õigusnormid, millega ühelt poolt ei karistata avaliku sektori tööandja poolt järjestikuste tähtajaliste lepingute kasutamise kuritarvitamise eest sellega, et asjaomasele töötajale makstakse hüvitist, mille eesmärk on korvata tähtajalise töösuhte mitteruutumine tähtajatuks, kuid milles on teiselt poolt ette nähtud töötaja 2,5- kuni 12kordse viimati saadud kuutöötasu suuruse hüvitise maksmine, kusjuures töötajal on lisaks võimalik saavutada kogu kahju korvamine, kui ta tõendab, et esineb eeldus töö leidmise võimalustest ilmajäämise kohta või selle kohta, et kui töölevõtmise konkurs oleks korraldatud nõuetekohaselt, oli ta selle edukalt läbinud, tingimusel et sellistele õigusnormidele on lisatud tõhus ja hoiatava mõjuga karistusmehhanism, mida peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.

⁽¹⁾ ELT C 454, 5.12.2016.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 7. märtsi 2018. aasta otsus (Nejvyšší soud České republiky eelotsusetaotlus – Tšehhi Vabariik) – E.ON Czech Holding AG versus Michael Dědouch, Petr Streitberg, Pavel Suda

(Kohtuasi C-560/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Määrus (EÜ) nr 44/2001 — Kohtualluvus tsiviil- ja kaubandusajades — Erandlik kohtualluvus — Artikli 22 punkt 2 — Liikmesriigi territooriumil asuvate äriühingute või juriidiliste isikute organite otsuste kehtivus — Erandlik allumine selle liikmesriigi kohtutele — Äriühingu üldkoosoleku otsus, millega nähti ette selle äriühingu vähemusaktsionäride väärtpaberite kohustuslik ülekandmine sama äriühingu enamusaktsionärile ja määrati kindlaks selle tasu suurus, mille see enamusaktsionär peab neile maksma — Kohtumenetlus, mille eesmärk on kontrollida selle tasu mõistlikkust)

(2018/C 161/10)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Nejvyšší soud České republiky

Põhikohtuasja pooled

Hageja: E.ON Czech Holding AG

Kostjad: Michael Dédouch, Petr Streitberg, Pavel Suda

Menetluses osales: Jihočeská plynárenská, a.s.

Resolutsioon

Nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades artikli 22 punkti 2 tuleb tõlgendada nii, et selline hagi, nagu käsitletakse põhikohtuasjas ja mille ese on kontrollida, kas tasu, mille äriühingu põhiaktsionär peab maksma selle äriühingu vähemusaktsionäridele nende aktsiate kohustusliku ülekandmise eest kõnealusele põhiaktsionäriale, on mõistlik, allub erandliku kohtualluvuse järgi selle liikmesriigi kohtutele, mille territooriumil see äriühing on asutatud.

⁽¹⁾ ELT C 22, 23.1.2017.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 6. märtsi 2018. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus FIH Holding A/S, FIH Erhvervsbank A/S

(Kohtuasi C-579/16 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Rüigiabi — Mõiste „abi“ — Mõiste „majanduslik eelis“ — Turumajanduse tingimustes tegutseva eraettevõtja põhimõte — Kohaldatavuse ja kohaldamise tingimused — Finantskriis — Järjestikused sekkumised panga päästmiseks — Esimesel sekkumisel riigi poolt võetud kohustustest tulenevate riskide arvesse võtmine või arvesse võtmata jätmine teise sekkumise hindamisel)

(2018/C 161/11)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Euroopa Komisjon (esindajad: A. Bouchagiar, L. Flynn ja K. Blanck-Putz)

Teised menetlusosalised: FIH Holding A/S, FIH Erhvervsbank A/S (esindaja: advokat O. Koktvedgaard)

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 15. septembri 2016. aasta otsus FIH Holding ja FIH Erhvervsbank vs. komisjon (T-386/14, EU:T:2016:474).
2. Lükata Euroopa Liidu Üldkohtule esitatud esimene väide tagasi.
3. Suunata kohtuasi tagasi Euroopa Liidu Üldkohtusse otsuse tegemiseks teise väite kohta.
4. Otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.

⁽¹⁾ ELT C 14, 16.1.2017.

Euroopa Kohtu (kümnes koda) 7. märtsi 2018. aasta otsus (Augstākā tiesa eelotsusetaotlus – Läti) – DW versus Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra

(Kohtuasi C-651/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Sotsiaalkindlustus — Rasedus- ja sünnitushüvitis — Summa arvutamine kindlustatava poolt 12 kuu pikkusel arvessevõetaval ajavahemikul teenitud tulu alusel — Isik, kes töötas sel ajavahemikul Euroopa Liidu institutsioonis — Liikmesriigi õigusnormid, mis näevad ette asjaomase summa kindlaksmääramise nii, et see on 70 % keskmisest sotsiaalmaksuga maksustatavast tulust — Töötajate vaba liikumise piirang — Lojaalse koostöö põhimõte)

(2018/C 161/12)

Kohtumenetluse keel: läti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Augstākā tiesa

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: DW

Vastustaja: Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra

Resolutsioon

ELTL artiklit 45 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid nagu põhikohtuasjas, millega võrdsustatakse rasedus- ja sünnitushüvitise summa arvutamisel kasutatava keskmise sotsiaalmaksuga maksustatava tulu kindlaksmääramiseks arvesse võetava ajavahemiku need kuud, mil asjaomane isik töötas Euroopa Liidu institutsioonis ega olnud kindlustatud selle liikmesriigi sotsiaalkindlustusskeemis, majanduslikult mitteaktiivne oldud ajaga ning kohaldatakse nende puhul selles liikmesriigis kindlaksmääratud keskmist maksustatavat tulu, mille tulemusel on sellele isikule määratava rasedus- ja sünnitushüvitise summa oluliselt väiksem võrreldes selle summaga, millele isikul oleks võinud olla õigus, kui ta oleks töötanud ainult selles liikmesriigis.

⁽¹⁾ ELT C 86, 20.3.2017.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 7. märtsi 2018. aasta otsus (Conseil d'État' eelotsusetaotlus – Prantsusmaa) – Cristal Union, Sucrerie de Toury SA õigusjärglane versus Ministre de l'Économie et des Finances

(Kohtuasi C-31/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Direktiiv 2003/96/EÜ — Energiatoodete ja elektrienergia maksustamine — Artikli 14 lõike 1 punkt a — Elektrienergia tootmiseks kasutatavad energiatooted — Maksust vabastamise kohustus — Artikli 15 lõike 1 punkt c — Soojus- ja elektrienergia koostootmiseks kasutatavad energiatooted — Õigus maksust vabastada või alandada maksustamistaset — Soojus- ja elektrienergia koostootmiseks mõeldud maagaas)

(2018/C 161/13)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Cristal Union, Sucrierie de Toury SA õigusjärglane

Vastustaja: Ministre de l'Économie et des Finances

Resolutsioon

Nõukogu 27. oktoobri 2003. aasta direktiivi 2003/96/EÜ, millega korraldatakse ümber energiatoodete ja elektrienergia maksustamise ühenduse raamistik, artikli 14 lõike 1 punkti a tuleb tõlgendada nii, et selles sättes ette nähtud kohustuslik maksuvabastus on kohaldatav elektrienergia tootmiseks kasutatavatele energiatoodetele, kui neid tooteid kasutatakse elektri- ja soojusenergia koostootmiseks selle direktiivi artikli 15 lõike 1 punkti c tähenduses.

⁽¹⁾ ELT C 112, 10.4.2017.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 8. märtsi 2018. aasta otsus (Tribunal da Relação do Porto eelotsusetaotlus – Portugal) – Saey Home & Garden NV/SA versus Lusavouga-Máquinas e Acessórios Industriais SA

(Kohtuasi C-64/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Õigusalane koostöö tsiviilasjades — Kohtualluvus ning kohtuotsuste täitmine tsiviil- ja kaubandusajades — Määrus (EL) nr 1215/2012 — Artikkel 25 — Kohtualluvuse kokkuleppe olemasolu — Suuline kokkulepe ilma kirjaliku kinnitusega — Arvetes nimetatud müügi tüüptingimustes sisalduv tingimus — Artikli 7 punkti 1 alapunkt b — Kahes eri liikmesriigis asuvate äriühingute edasimüügileping, mille ese on kolmanda liikmesriigi turg — Artikli 7 punkti 1 alapunkti b teine taane — Pädeva kohtu kindlaksmääramine — Sellisele lepingule iseloomuliku kohustuse täitmise koht)

(2018/C 161/14)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal da Relação do Porto

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Saey Home & Garden NV/SA

Kostja: Lusavouga-Máquinas e Acessórios Industriais SA

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades artikli 25 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et arvestades eelotsusetaotluse esitanud kohtu läbiviidavate kontrollide tulemusi, ei vasta nimetatud sättes esitatud nõuetele selline kohtualluvuse kokkulepe, mida käsitletakse põhikohtuasjas ja mis on nähtud ette ühe lepingupoole väljastatud arvetel nimetatud müügi tüüptingimustes.

2. Määruse nr 1215/2012 artikli 7 punkti 1 tuleb tõlgendada nii, et kohus, kes selle sätte alusel on pädev otsustama kahju hüvitise nõude üle, mis on seotud edasimüügilepingu ülesütlemisega, mille on sõlminud kaks erinevates liikmesriikides asuvat ja tegutsevat äriühingut toodete sellise kolmanda liikmesriigi siseriiklikul turul turustamiseks, mille territooriumil ei ole kummalgi neist äriühingutest filiaali või üksust, on selle liikmesriigi kohus, mis on peamine teenuste osutamise koht, nagu see tuleneb lepingu tingimustest, selliste tingimuste puudumisel lepingu tegelik täitmise koht, ning kui sellel alusel ei ole kohta võimalik kindlaks teha, siis on selleks teenuse osutaja elukoht.

⁽¹⁾ ELT C 112, 10.4.2017.

Euroopa Kohtu (kümnes koda) 7. märtsi 2018. aasta otsus (Curtea de Apel Constanța eelotsusetaotlus – Rumeenia) – Întreprinderea Individuală Dobre M. Marius versus Ministerul Finanțelor Publice – A.N.A.F. – D.G.R.F.P. Galați – Serviciul Soluționare Contestații, A.N.A.F – D.G.R.F.P. Galați – A.J.F.P. Constanța – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice 2 Constanța

(Kohtuasi C-159/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Ühine käibemaksusüsteem — Direktiiv 2006/112/EÜ — Käibemaksukohustuslase registreeringu tühistamine — Kohustus tasuda käibemaks, mis saadi ajavahemikul, mil registreering käibemaksukohustuslasena oli tühistatud — Ei tunnustata õigust maha arvata käibemaks, mis on tasutud sellel ajavahemikul tehtud ostudelt)

(2018/C 161/15)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de Apel Constanța

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Întreprinderea Individuală Dobre M. Marius

Kostjad: Ministerul Finanțelor Publice – A.N.A.F. – D.G.R.F.P. Galați – Serviciul Soluționare Contestații, A.N.A.F – D.G.R.F.P. Galați – A.J.F.P. Constanța – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice 2 Constanța

Resolutsioon

Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikleid 167–169, 179, artikli 213 lõiget 1, artikli 214 lõiget 1 ja artiklit 273 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus põhikohtuasjas kõne all olevatega sarnased siseriiklikud õigusnormid, mis võimaldavad maksuhalduril keelduda lubamast maksukohustuslasel maha arvata käibemaks, kui on tõendatud, et viimasele ette heidetud rikkumiste tõttu puuduvad maksuhalduril vajalikud andmed, et tuvastada, et sisulised nõuded kõnealuse maksukohustuslase sisendkäibemaksu mahaarvamise õiguse andmiseks on täidetud või et viimane tegutses selle õiguse saamiseks peetusega, mida peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.

⁽¹⁾ ELT C 221, 10.7.2017.

**Arrigoni SpA 15. novembril 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda)
22. septembri 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-454/16: Arrigoni versus EUIPO – Arrigoni
Battista (Arrigoni Valtaleggio)**

(Kohtuasi C-642/17 P)

(2018/C 161/16)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellant: Arrigoni SpA (esindaja: advokaat P. Di Gravio)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet ja Arrigoni Battista SpA

Euroopa Kohus (kümnes koda) jättis 22. märtsi 2018. aasta määrusega apellatsioonkaebuse rahuldamata ja määras, et Arrigoni SpA kannab ise oma kulud.

**Dominique Bilde 30. jaanuaril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda) 29. novembri
2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-633/16: Bilde versus parlament**

(Kohtuasi C-67/18 P)

(2018/C 161/17)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Dominique Bilde (esindaja: advokaat G. Sauveur)

Teised menetlusosalised: Euroopa Parlament, Euroopa Liidu Nõukogu

Apellandi nõuded

- muuta vaidlustatud kohtuotsust, millest tulenevalt:
- tühistada Euroopa Parlamendi peasekretäri 23. juuni 2016. aasta otsus, mis tehti teatavaks 6. juulil 2016 ja milles on märgitud, et „Dominique Bilde’ile kanti alusetult üle 40 320 eurot“ ning tehakse vastutavale eelarvevahendite käsutajale ja institutsiooni peaarvepidajale korraldus nõuda see summa tagasi;
- tühistada kogu võlade nr 2016-889, millele on sama finantsküsimuste peadirektor alla kirjutanud 29. juunil 2016;
- otsustada hüvitise suuruse üle, mida tuleb apellandile maksta mittevaralise kahju eest, mis tuleneb enne uurimise järeltõlki esitatud alusetutest süüdistustest, tema maine kahjustamisest ja vaidlustatud otsusega tema era- ja poliitilises elus põhjustatud märkimisväärtest probleemidest;
- otsustada apellandile makstavate menetluskulude summa üle;
- mõista kõik kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid

1. Esimene väide, et akti vastuvõtjal puudub pädevus
 - Finantsküsimused kuuluvad Euroopa Parlamendi juhatuse, mitte peasekretäri pädevusse
 - Peasekretäri volituse puudumine
 - Õigusvastasuse vastuväide, kuna riivatud on parlamendiliikmete sõltumatust ja õigust erapooletule kohtumõistmisele
2. Teine väide, et rikutud on *electa una via* põhimõtet
 - Parlamendi president pöördus OLAF-i ja Prantsuse kohtu poole
3. Kolmas väide, et rikutud on kaitseõigusi
 - Parlamendi president on rikkunud süütuse presumptsiooni
 - Parlamendi administratsioon on kohus ja pool
 - Menetluse käigus parlamendi esitatud etteheidete muutumine
 - Peasekretäri keeldumine apellant ära kuulata
4. Neljas väide, et tõendamiskoormis on ümber pööratud
 - Parlament nõudis apellandilt selle tõendamist, et ta ei ole toime pannud ühtegi rikkumist, kuigi tal ei olnud ühtegi tõendit, mis võimaldaks tõsiseltvõetavalt väita, et esineb rikkumine
5. Viies väide, et põhjendused on ebapiisavad
 - Ainus esitatud põhjus on organisatsiooni skeemi avaldamine, mis aga ei tõenda midagi
6. Kuues väide, et rikutud on õiguskindluse ja õiguspärase ootuse põhimõtteid
 - Ükski eeskiri ei näe ette esitatavate tõendite loetelu ja apellant on seega parlamendi meelevaldas
7. Seitsmes väide, et rikutud on parlamendiliikmete assistentide kodanikuõigusi
 - Parlament keelab assistentidel poliitilise tegevuse
8. Kaheksas väide, et esineb diskrimineeriv kohtlemine, *fumus persecutionis* ja võimu kuritarvitamine
 - Apellandi suhtes kohaldati seda menetlust Euroopa Parlamendi presidendi poliitilise vaenulikkuse tõttu
9. Üheksas väide, et riivatud on parlamendiliikmete sõltumatust
 - Parlamendiliikme assistendi töö ei piirdu õigusloomega seonduva tegevusega
10. Kümnes väide, et puudub faktiline alus
 - Parlament piirdus vastusega, et apellandi esitatud tõenditega ei saa midagi tõendada, kuigi need dokumendid tõendasid assistendi tööd

— Parlament ei ole suuteline oma väiteid tõendama

11. Üheteistkümnes väide, et rikutud on proportsionaalsuse põhimõtet

— Organisatsiooni skeem (parlamendi presidendi algatatud menetluste lähtepunkt) avaldati 2015. aasta veebruaris, kuid alusetult tasutu tagasimaksmine pärineb 2014. aasta oktoobrist

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Raad van State (Madalmaad) 2. veebruaril 2018 – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid versus A jt

(Kohtuasi C-70/18)

(2018/C 161/18)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Raad van State

Põhikohtuasja pooled

Vastustaja ja apellatsioonkaebuse esitaja: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Kaebajad ja vastustajad apellatsioonimenetluses: A, B, P

Eelotsuse küsimused

1. a. Kas otsuse nr 2/76⁽¹⁾ artiklit 7 ja/või otsuse nr 1/80 artiklit 13 tuleb tõlgendada nii, et kõnealuste sätetega ei ole vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mis näevad ette kolmandate riikide kodanike, sealhulgas Türgi kodanike biomeetriliste andmete üldise töötlemise ja nende salvestamise kataloogi Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiivi 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT 1995, L 281, lk 31; ELT eriväljaanne 13/15, lk 355) artikli 2 punktide a ja b tähenduses, kuna kõnealused liikmesriigi õigusnormid ei lähe kaugemale sellest, mis on vajalik, et saavutada õigusnormidega taotletud eesmärk vältida ja takistada identiteedi- ja dokumendipettuste toimepanekut?
- b. Kas seejuures on oluline, et biomeetriliste andmete säilitamise tähtaeg on seotud ajaga, mil kolmandate riikide kodanikud, sealhulgas Türgi kodanikud viibivad riigis seaduslikult ja/või ebaseaduslikult?
2. Kas otsuse nr 2/76 artiklit 7 ja/või otsuse nr 1/80 artiklit 13 tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigi õigusnormid ei kujuta endast piirangut viidatud sätete tähenduses, kui liikmesriigi õigusnormide mõju töö saamisele on viidatud sätete kohaselt liiga ebakindel ja liiga kaudne, et saaks eeldada töö saamise takistamist?
3. a. Kui teisele küsimusele vastatakse nii, et liikmesriigi õigusnormid, mis võimaldavad teha kolmandate riikide kodanike, sealhulgas Türgi kodanike biomeetrilisi andmeid terrorikuritegude ja muude süütegude ärahoidmise, kindlaksteegemise ja uurimise eesmärgil kättesaadavaks kolmandatele isikutele, kujutavad endast uut piirangut, siis kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 52 lõiget 1 koosmõjus artiklitega 7 ja 8 tuleb tõlgendada nii, et sellised liikmesriigi õigusnormid on harta viidatud sätetega vastuolus?
- b. Kas seejuures on oluline, et kolmanda riigi kodanikul on ajal, mil ta süüteo toimepaneku kahtlusega kinni peetakse, kaasas riigis elamise õigust tõendav dokument, milles sisalduvad tema biomeetrilised andmed?

⁽¹⁾ Lepinguga assotsiatsiooni loomise kohta Euroopa Majandusühenduse ja Türgi vahel asutatud assotsiatsiooninõukogu otsus.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 1 de Pamplona (Hispaania) 5. veebruaril 2018 – Daniel Ustariz Aróstegui versus Departamento de Educación del Gobierno de Navarra

(Kohtuasi C-72/18)

(2018/C 161/19)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 1 de Pamplona

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Daniel Ustariz Aróstegui

Vastustaja: Departamento de Educación del Gobierno de Navarra

Eelotsuse küsimus

1. Kas nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiiviga 1999/70/EÜ heaks kiidetud Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni, Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) raamkokkuleppe tähtajalise töö kohta ⁽¹⁾ klauslit 4 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus niisugune piirkondlik õigusnorm, mis on vaidluse all põhikohtuasjas ja mis välistab sõnaselgelt teatava lisatasu saamise õiguse tunnustamise ja maksmise Navarra ametiasutuste töötajatele tähtajalise „halduslepingu alusel töötavate töötajate“ kategoorias põhjusel, et nimetatud lisatasu on ainult tähtajatu lepinguga „ametniku“ kategooria töötajatele ette nähtud ametikarjääri edendamise ja arendamise tasu?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiiv 1999/70/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtajalise töö kohta (EÜT L 175, lk 43; ELT eriväljaanne 05/03, lk 368).

Sophie Monteli 6. veebruaril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda) 29. novembri 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-634/16: Montel versus parlament

(Kohtuasi C-84/18 P)

(2018/C 161/20)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Sophie Montel (esindaja: advokaat G. Sauveur)

Teised menetlusosalised: Euroopa Parlament, Euroopa Liidu Nõukogu

Apellandi nõuded

- muuta vaidlustatud kohtuotsust, millest tulenevalt:
- tühistada Euroopa Parlamendi peasekretäri 24. juuni 2016. aasta otsus, mis tehti teatavaks 6. juulil 2016 ja milles on märgitud, et „Sophie Montelile kanti alusetult üle 77 276,42 eurot“ ning tehakse vastutavale eelarvevahendite kasutajale ja institutsiooni pearvupidajale korraldus nõuda see summa tagasi.
- tühistada kogu võlataede nr 2016-897, millele on sama finantsküsimuste peadirektor alla kirjutanud 4. juulil 2016.
- otsustada hüvitise suuruse üle, mida tuleb apellandile maksta mittevaralise kahju eest, mis tuleneb enne uurimise järelduksi esitatud alusetutest süüdistustest, tema maine kahjustamisest ja vaidlustatud otsusega tema era- ja poliitilises elus põhjustatud märkimisväärsetest probleemidest.

- otsustada apellandile makstavate menetluskulude summa üle.
- mõista kõik kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid

1. Esimene väide, et akti vastuvõtjal puudub pädevus
 - Finantsküsimused kuuluvad Euroopa Parlamendi juhatuse, mitte peasekretäri pädevusse
 - Peasekretäri volituse puudumine
 - Õigusvastasuse vastuväide, kuna riivatud on parlamendiliikmete sõltumatust ja õigust erapooletule kohtumõistmisele
2. Teine väide, et rikutud on *electa una via* põhimõtet
 - Parlamendi president pöördus OLAF-i ja Prantsuse kohtu poole
3. Kolmas väide, et rikutud on kaitseõigusi
 - Parlamendi president on rikkunud süütuse presumptsiooni
 - Parlamendi administratsioon on kohus ja pool
 - Menetluse käigus parlamendi esitatud etteheidete muutumine
 - Peasekretäri keeldumine apellant ära kuulata
4. Neljas väide, et tõendamiskoormis on ümber pööratud
 - Parlament nõudis apellandilt selle tõendamist, et ta ei ole toime pannud ühtegi rikkumist, kuigi tal ei olnud ühtegi tõendit, mis võimaldaks tõsiseltvõetavalt väita, et esineb rikkumine
5. Viies väide, et põhjendused on ebapiisavad
 - Ainus esitatud põhjus on organisatsiooni skeemi avaldamine, mis aga ei tõenda midagi
6. Kuues väide, et rikutud on õiguskindluse ja õiguspärase ootuse põhimõtteid
 - Ükski eeskiri ei näe ette esitatavate tõendite loetelu ja apellant on seega parlamendi meelevaldas
7. Seitsmes väide, et rikutud on parlamendiliikmete assistentide kodanikuõigusi
 - Parlament keelab assistentidel poliitilise tegevuse
8. Kaheksas väide, et esineb diskrimineeriv kohtlemine, *fumus persecutionis* ja võimu kuritarvitamine
 - Apellandi suhtes kohaldati seda menetlust Euroopa Parlamendi presidendi poliitilise vaenulikkuse tõttu
9. Üheksas väide, et riivatud on parlamendiliikmete sõltumatust
 - Parlamendiliikme assistendi töö ei piirdu õigusloomega seonduva tegevusega

10. Kümnes väide, et puudub faktiline alus

- Parlament piirdus vastusega, et apellandi esitatud tõenditega ei saa midagi tõendada, kuigi need dokumendid tõendasid assistendi tööd
- Parlament ei ole suuteline oma väiteid tõendama

11. Üheteistkümnes väide, et rikutud on proportsionaalsuse põhimõtet

- Organisatsiooni skeem (parlamendi presidendi algatatud menetluste lähtepunkt) avaldati 2015. aasta veebruaris, kuid alusetult tasuta tagasimaksmine pärineb 2014. aasta augustist

7. veebruaril 2018 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Luksemburgi Suurhertsogiriik

(Kohtuasi C-86/18)

(2018/C 161/21)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: P. Ondrůšek, F. Thiran, G. von Rintelen)

Kostja: Luksemburgi Suurhertsogiriik

Hageja nõuded

- tuvastada, et kuna Luksemburgi Suurhertsogiriik ei ole hiljemalt 18. aprilliks 2016 vastu võtnud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiivi 2014/23/EL kontsessioonilepingute sõlmimise kohta (ELT L 94, lk 1) täitmiseks vajalike õigus- ja haldusnorme või vähemalt ei ole komisjoni neist teavitanud, siis on ta rikkunud nimetatud direktiivi artiklist 51 tulenevaid kohustusi;
- määrata Luksemburgi Suurhertsogiriigile direktiivi 2014/23/EL ülevõtmise meetmetest teatamise kohustuse rikkumise eest ETL artikli 260 lõike 3 alusel sunniraha 12 920 eurot iga päeva kohta alates käesolevas kohtuasjas tehtava kohtuotsuse kuulutamisest;
- mõista kohtukulud välja Luksemburgi Suurhertsogiriigilt.

Väited ja peamised argumendid

1. Direktiivi 2014/23/EL artikli 51 lõike 1 kohaselt pidid liikmesriigid jõustama direktiivi täitmiseks vajalikud õigusnormid hiljemalt 18. aprilliks 2016. Kuna Luksemburg ei ole direktiivi ülevõtmise meetmetest teatanud, otsustas komisjon pöörduda Euroopa Kohtusse.
2. Komisjon teeb oma hagis ettepaneku määrata Luksemburgile sunniraha 12 920 eurot iga päeva kohta. Sunniraha suuruse arvutamisel võeti arvesse rikkumise raskust ja kestust ning hoiatavat mõju vastavalt selle liikmesriigi maksevõimele.

7. veebruaril 2018 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Luksemburgi Suurhertsogiriik**(Kohtuasi C-87/18)**

(2018/C 161/22)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled***Hageja:* Euroopa Komisjon (esindajad: P. Ondrůšek, F. Thiran, G. von Rintelen)*Kostja:* Luksemburgi Suurhertsogiriik**Hageja nõuded**

- tuvastada, et kuna Luksemburgi Suurhertsogiriik ei ole hiljemalt 18. aprilliks 2016 vastu võtnud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiivi 2014/24/EL riigihangete kohta ja direktiivi 2004/18/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 94, lk 65) täitmiseks vajalike õigus- ja haldusnorme või vähemalt ei ole komisjoni neist teavitanud, siis on ta rikkunud nimetatud direktiivi artikli 90 lõikest 1 tulenevaid kohustusi;
- määrata Luksemburgi Suurhertsogiriigile direktiivi 2014/24/EL ülevõtmise meetmetest teatamise kohustuse rikkumise eest ELTL artikli 260 lõike 3 alusel sunniraha 11 628 eurot iga päeva kohta alates käesolevas kohtuasjas tehtava kohtuotsuse kuulutamisest;
- mõista kohtukulud välja Luksemburgi Suurhertsogiriigilt.

Väited ja peamised argumendid

1. Direktiivi 2014/24/EL artikli 90 lõike 1 kohaselt pidid liikmesriigid jõustama direktiivi täitmiseks vajalikud õigusnormid hiljemalt 18. aprilliks 2016. Kuna Luksemburg ei ole direktiivi ülevõtmise meetmetest teatanud, otsustas komisjon pöörduda Euroopa Kohtusse.
2. Komisjon teeb oma hagis ettepaneku määrata Luksemburgile sunniraha 11 628 eurot iga päeva kohta. Sunniraha suuruse arvutamisel võeti arvesse rikkumise raskust ja kestust ning hoiatavat mõju vastavalt selle liikmesriigi maksevõimele.

7. veebruaril 2018 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Luksemburgi Suurhertsogiriik**(Kohtuasi C-88/18)**

(2018/C 161/23)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled***Hageja:* Euroopa Komisjon (esindajad: P. Ondrůšek, F. Thiran, G. von Rintelen)*Kostja:* Luksemburgi Suurhertsogiriik

Hageja nõuded

- tuvastada, et kuna Luksemburgi Suurhertsogiriik ei ole hiljemalt 18. aprilliks 2016 vastu võtnud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiivi 2014/25/EL, milles käsitletakse vee-, energeetika-, transpordi- ja postiteenuste sektoris tegutsevate üksuste riigihankeid ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2004/17/EÜ (ELT L 94, lk 243), täitmiseks vajalike õigus- ja haldusnorme või vähemalt ei ole komisjoni neist teavitanud, siis on ta rikkunud nimetatud direktiivi artikli 106 lõikest 1 tulenevaid kohustusi;
- määrata Luksemburgi Suurhertsogiriigile direktiivi 2014/25/EL ülevõtmise meetmetest teatamise kohustuse rikkumise eest ELTL artikli 260 lõike 3 alusel sunniraha 11 628 eurot iga päeva kohta alates käesolevas kohtuasjas tehtava kohtuotsuse kuulutamisest;
- mõista kohtukulud välja Luksemburgi Suurhertsogiriigilt.

Väited ja peamised argumendid

1. Direktiivi 2014/25/EL artikli 106 lõike 1 kohaselt pidid liikmesriigid jõustama direktiivi täitmiseks vajalikud õigusnormid hiljemalt 18. aprilliks 2016. Kuna Luksemburg ei ole direktiivi ülevõtmise meetmetest teatanud, otsustas komisjon pöörduda Euroopa Kohtusse.
2. Komisjon teeb oma hagis ettepaneku määrata Luksemburgile sunniraha 11 628 eurot iga päeva kohta. Sunniraha suuruse arvutamisel võeti arvesse rikkumise raskust ja kestust ning hoiatavat mõju vastavalt selle liikmesriigi maksevõimele.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Hoge Raad der Nederlanden (Madalmaad) 9. veebruaril 2018 – Sociale Verzekeringsbank versus F. van den Berg ja H. D. Giesen

(Kohtuasi C-95/18)

(2018/C 161/24)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hoge Raad der Nederlanden

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Sociale Verzekeringsbank (Svb)

Vastustajad kassatsioonimenetluses: F. van den Berg, H. D. Giesen

Eelotsuse küsimused

1. a. Kas ELTL artikleid 45 ja 48 tuleb tõlgendada nii, et sellistel juhtudel nagu käesolevad on nendega vastuolus selline liikmesriigi õigusnorm nagu AOW⁽¹⁾ artikli 6a punkt b? Viidatud õigusnorm toob kaasa selle, et Madalmaade resident ei ole kaetud oma elukohariigi sotsiaalkindlustusskeemiga, kui ta töötab teises liikmesriigis ja määruse nr 1408/71⁽²⁾ artikli 13 alusel on tema suhtes kohaldatavad töökohariigi sotsiaalkindlustusnormid. Käesolevaid juhtumeid iseloomustab see, et töökohariigi õigusnormidest tulenevalt ei ole asjaomastel isikutel töökohariigi õiguse kohaselt seal piiratud mahus töötamise tõttu õigust vanaduspensionile.

- b. Kas küsimusele 1a vastamisel on oluline, et määruse nr 1408/71 artikli 13 alusel mittepädeva elukohariigi resident ei ole kohustatud tegema sissemaksleid elukohariigi sotsiaalkindlustusskeemi? Ajavahemikel, mil resident töötas mõnes muus liikmesriigis, oli ta määruse nr 1408/71 artikli 13 alusel nimelt hõlmatud üksnes töökohariigi sotsiaalkindlustusskeemiga ning sissemaksete tegemise kohustust ei näe sellisel juhul ette ka Madalmaade siseriiklikud õigusnormid.
2. Kas esimesele küsimusele vastamisel on oluline, et asjaomastel isikutel oli võimalus sõlmida AOW alusel vabatahtlik kindlustus, või et neil oli võimalus paluda Svbl sõlmida kokkulepe määruse nr 1408/71 artikli 17 tähenduses?
3. Kas määruse nr 1408/71 artikliga 13 on vastuolus, et sellisel isikul nagu H. D. Gieseni abikaasa, kes oli enne 1. jaanuari 1989 – hinnates ainult liikmesriigi õigusnormide alusel – oma elukohariigis Madalmaades AOW alusel kindlustatud, tekib selle kindlustuse alusel õigus vanaduspensionile, kuivõrd tegemist on ajavahemikega, mil tema suhtes olid määruse viidatud sätte kohaselt teises liikmesriigis töötamisest tulenevalt kohaldatavad töökohariigi õigusaktid? Või tuleb õigust AOW alusel makstavale hüvitisele pidada õiguseks hüvitisele, mis ei ole liikmesriigi õiguse kohaselt seotud töötamis- ega kindlustustingimustega kohtuotsuse Bosmann⁽³⁾ tähenduses, millest tulenevalt võivad viidatud otsuses sisalduvad kaalutlused olla kohaldatavad ka tema puhul?

⁽¹⁾ Üldine pensionikindlustuse seadus (Algemene ouderdomswet).

⁽²⁾ Nõukogu 14. juuni 1971. aasta määrus (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate, füüsilisest isikust ettevõtjate ja nende pere liikmete suhtes (EÜT 1971, L 149, lk 2; ELT eriväljaanne 05/01, lk 35).

⁽³⁾ EU:C:2008:290.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Hoge Raad der Nederlanden (Madalmaad) 9. veebruaril 2018 –
Sociale Verzekeringsbank versus C. E. Franzen**

(Kohtuasi C-96/18)

(2018/C 161/25)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hoge Raad der Nederlanden

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Sociale Verzekeringsbank (Svb)

Vastustaja kassatsioonimenetluses: C. E. Franzen

Eelotsuse küsimused

1. Kas ETL artikleid 45 ja 48 tuleb tõlgendada nii, et sellisel juhul nagu käesolev on nendega vastuolus selline liikmesriigi õigusnorm nagu AKW⁽¹⁾ artikli 6a punkt b? Viidatud õigusnorm toob kaasa selle, et Madalmaade resident ei ole kaetud oma elukohariigi sotsiaalkindlustusskeemiga, kui ta töötab teises liikmesriigis ja määruse nr 1408/71⁽²⁾ artikli 13 alusel on tema suhtes kohaldatavad töökohariigi sotsiaalkindlustusnormid. Käesolevat juhtumit iseloomustab see, et töökohariigi õigusnormidest tulenevalt ei ole asjaomasel isikul töökohariigis piiratud mahus töötamise tõttu seal õigust peretoetusele.

2. Kas eelmisele küsimusele vastamisel on oluline, et asjaomasel isikul oli võimalus paluda Svb-l sõlmida kokkulepe määruse nr 1408/71 artikli 17 tähenduses?

⁽¹⁾ Üldine peretoetuse seadus (Algemene Kinderbijslagwet).

⁽²⁾ Nõukogu 14. juuni 1971. aasta määrus (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustuskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate, füüsilisest isikust ettevõtjate ja nende pereliikmete suhtes (EÜT 1971, L 149, lk 2; ELT eriväljaanne 05/01, lk 35).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Supremo (Hispaania) 12. veebruaril 2018 – Línea Directa Aseguradora S.A. versus Segurcaixa Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros

(Kohtuasi C-100/18)

(2018/C 161/26)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Supremo

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Línea Directa Aseguradora S.A.

Vastustaja: Segurcaixa Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta direktiivi 2009/103/EÜ mootorsõidukite kasutamise tsiviilvastutuskindlustuse ja sellise vastutuse kindlustamise kohustuse täitmise kohta ⁽¹⁾ artikliga 3 on vastuolus tõlgendus, et kohustuslik kindlustus katab seisma pandud sõiduki põlema süttimisega tekitatud kahjud, kui tulekahju sai alguse sõiduki transpordifunktsiooni täitmiseks vajalikest mehhanismidest?
2. Kui vastus eelmisele küsimusele on eitav, siis kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta direktiivi 2009/103/EÜ mootorsõidukite kasutamise tsiviilvastutuskindlustuse ja sellise vastutuse kindlustamise kohustuse täitmise kohta artikliga 3 on vastuolus tõlgendus, et kohustuslik kindlustus katab sõiduki põlema süttimisega tekitatud kahju, kui tulekahju ei saa seostada eelneva liikumisega, mistõttu ei saa hinnata, et see on seotud sõiduga?
3. Kui vastus teisele küsimusele on eitav, siis kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta direktiivi 2009/103/EÜ mootorsõidukite kasutamise tsiviilvastutuskindlustuse ja sellise vastutuse kindlustamise kohustuse täitmise kohta artikliga 3 on vastuolus tõlgendus, et kohustuslik kindlustus katab sõiduki põlema süttimisega tekitatud kahju, kui sõiduk on pargitud eraomandis olevasse kinnisesse garaaži?

⁽¹⁾ ELT 2009 L 263, lk 11.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado Contencioso-Administrativo n° 8 de Madrid (Hispaania) 13. veebruaril 2018 – Domingo Sánchez Ruiz versus Comunidad de Madrid (Servicio Madrileño de Salud)

(Kohtuasi C-103/18)

(2018/C 161/27)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 8 de Madrid

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Domingo Sánchez Ruiz

Vastustaja: Comunidad de Madrid (Servicio Madrileño de Salud)

Eelotsuse küsimused

1. Kas niisugust olukorda, nagu on kirjeldatud käesolevas asjas (kus avaliku sektori tööandja rikub õigusnormides nõutavaid ajapiiranguid ja lubab sellest tulenevalt kasutada järjestikuseid ajutisi lepinguid või säilitab ametisse nimetamise ajutise laadi, muutes ametisse nimetamise ajutisest tähtajaliseks või asendamiseks), võib käsitada järjestikuste ametisse nimetamiste kuritarvitamisena ja pidada seega direktiivile 1999/70/EÜ⁽¹⁾ lisatud raamkõkkuleppe klauslis 5 kirjeldatud olukorraks?
2. Kas direktiivi 1999/70/[EÜ] lisas esitatud tähtajalist tööd käsitlevat raamkõkkulepet koostoimes tõhususe põhimõttega tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi menetlusnormid, mis nõuavad ajutiselt tööle võetud töötajalt aktiivset tegevust vaide või kaebuse esitamise näol (kõikide järjestikuste ametisse nimetamiste ja ametist vabastamiste peale), sest ainult nii saab ta ühenduse direktiiviga tagatud kaitse ning nõuda talle liidu õiguskorras antud õigusi?
3. Arvestades, et avalikus sektoris ja elutähtsate teenuste osutamisel on vajadus täita vabad ametikohad, asendada haigus- või muul puhkusel viibijaid (...) sisuliselt „püsiv vajadus“, ja kuna on vaja piiritleda mõiste „objektiivne alus“, mis õigustaks ajutisi töölepinguid, siis:
 - a) kas direktiiviga 1999/70/EÜ (klausli 5 lõike 1 punkt a) võib vastuolus olevaks pidada seda – ja seega ei ole objektiivset alust –, kui ajutise töötajaga sõlmitakse vahet pidamata järjest tähtajalisi lepinguid, nii et ta töötab iga päev või peaaegu kõikidel päevadel aastas üksteisele järgnevate ja järjestikuste ametisse nimetamiste/tööle kutsumiste alusel, mis pikenevad täie stabiilsusega aastaid, ehkki selle põhjuse nõue, mille pärast töötaja on tööle võetud, on alati täidetud?
 - b) kas tegemist on alalise, mitte ajutise, ja seega klausli 5 [lõike] 1 [punktis] a ette nähtud „objektiivsel alusel“ mitte õigustatud vajadusega – lähtudes nii kirjeldatud parameetritest, s.t sellest, et kasutatakse loendamatu ametisse nimetamisi ja tööle kutsumisi, mis pikenevad aastaid, kui ka sellest, et tegemist on struktuurilise veaga, mis väljendub tähtajalise töö suures protsendis vaatlusaluses sektoris [ja/või selles], et need vajadused kaetakse alati ja peaaegu reeglina ajutiste töötajatega, kes muutuvad püsivalt avaliku teenuse arengu põhielemendiks?
 - c) või tuleb asuda seisukohale, et sisuliselt peab selleks, et kindlaks määrata, milline on ajutise töö puhul lubatud ajapiirang, lähtuma nende ajutiste töötajate kasutamist reguleeriva õigusnormi sõnastusest, kui selles on ette nähtud, et neid võib ametisse nimetada vajaduse korral, kiireloomuliselt või ajutiste, konjunktuuriga seotud või erakorralist laadi programmide läbiviimiseks, et lõppkokkuvõttes peab nende kasutamine, selleks et seda käsitada objektiivse alusena, vastama nendele erakorralistele asjaoludele, mis aga enam nii ei ole ja on seega kuritarvitamine siis, kui tähtajalist tööd ei kasutata ühekordselt, juhupõhiselt või konkreetsel asjaoludel[?]
4. Kas direktiivile 1999/70/EÜ lisatud raamkõkkuleppega on kooskõlas see, et vajaduse korral, kiireloomuliselt või ajutiste, konjunktuuriga seotud või erakorralist laadi programmide läbiviimise põhjuseid käsitatakse koosseisuliste ajutiste IT-spetsialistidega järjestikuste töölepingute sõlmimise ja pikendamise objektiivse alusena, kui need avaliku sektori töötajad täidavad alaliselt ja püsivalt alalistele koosseisulistele teenistujate tavapäraseid tööülesandeid, ilma et tööandjast ametiasutus oleks seejuures kehtestanud nendele ametisse nimetamistele maksimumpiiri ega täidaks seadusest tulenevat kohustust täita need ametikohad ja vajadused alaliste teenistujatega ega kehtestaks mingeid samaväärseid meetmeid järjestikuse ajutise töösuhte kuritarvitamise ennetamiseks ja vältimiseks, mistõttu kasutatakse edasi koosseisuliste ajutiste IT-spetsialistide teenuseid perioodide kaupa, mis käesoleval juhul on 17 teenistusaastat järjest?
5. Kas direktiivi 1999/70/[EÜ] lisas esitatud tähtajalist tööd käsitleva raamkõkkuleppega ja sellele Euroopa Kohtu antud tõlgendusega on kooskõlas Tribunal Supremo (kõrgeim kohus) kohtupraktika, milles on ilma muid parameetreid arvestamata ette nähtud, et ametisse nimetamise objektiivne alus on selle ametisse nimetamise ajaline piirang ise, või leitud, et [see] ei ole võrreldav alaliste ametnikega, kuna õiguslik kord, ametisse asumine või ametikohal töötamine ise alaliste ametnike puhul ja ajutus tähtajaliste teenistujate puhul on erinev?

6. Kas juhul, kui liikmesriigi kohus on tuvastanud avaliku teenistuse koosseisulise tähtajalise teenistuja järjestikuste töölepingute kuritarvitamise SERMAS-e teenistuses, mis on ette nähtud koosseisuliste alaliste teenistujate alaliste ja struktuuriliste ametiülesannete täitmiseks, ning kui siseriiklikus õiguskorras puuduvad tõhusad meetmed niisuguse kuritarvitamise eest karistamiseks ja ühenduse õigusnormi rikkumise tagajärgede kõrvaldamiseks, tuleb direktiivile 1999/70/EÜ lisatud raamkokkuleppe klauslit 5 tõlgendada nii, et see kohustab liikmesriigi kohut võtma tõhusad ja hoiatavad meetmed, mis tagaksid raamkokkuleppe kasuliku mõju, ja seega nimetatud kuritarvitamise eest karistama ja nimetatud Euroopa õigusnormi rikkumise tagajärjed kõrvaldama, jättes seda takistava siseriikliku õigusnormi kohaldamata?

Kui vastus on jaatav, ja nagu tuvastas Euroopa Liidu Kohus liidetud kohtuasjades C-184/15 ja C-197/15 ⁽²⁾ tehtud 14. septembri 2016. aasta kohtuotsuse punktis 41, siis:

kas direktiivi 1999/70/EÜ eesmärkidega oleks kooskõlas see, et järjestikuste ajutiste töösuhete kuritarvitamise eest karistamise ja liidu õiguse rikkumise tagajärje kõrvaldamise meetmena muudetakse koosseisuline tähtajaline/ajutine/asendamise töösuhe alates ametisse nimetamisest alalise või tähtajatu töölepinguga teenistuja alaliseks koosseisuliseks töösuhteks, mis on töökoha stabiilsuse poolest sama kui sarnaste koosseisuliste alaliste teenistujate puhul?

7. Kas juhul, kui järjestikuste ajutiste töösuhete kuritarvitamise korral muudetakse koosseisuline tähtajaline töösuhe tähtajatuks või alaliseks töösuhteks, võib seda direktiivi 1999/70/EÜ ja selle raamkokkuleppe eesmärkidele vastavaks pidada vaid siis, kui koosseisuline ajutine töötaja, kelle puhul on töösuhet kuritarvitatud, saab täpselt samad töötingimused, mis on koosseisulisel alalisel teenistujal (sotsiaalkaitse, ametialase edutamise, vabade kohtade täitmise, erialase koolituse, isiklikel põhjustel võetud puhkuse, ametialase seisundi määramise, haiguspuhkuse ja muude puhkuste, pensioniõiguste ja töösuhte lõpetamise ning vabade ametikohtade täitmiseks ja edutamiseks korraldatud konkurssidel osalemise osas) alalisuse ja ametikoha stabiilsuse põhimõtetel, kõikide sellest tulenevate õiguste ja kohustustega, koosseisuliste alaliste IT-spetsialistidega võrdsel alusel?
8. Kas ühenduse õigus kohustab [käesolevas asjas] kirjeldatud asjaoludel läbi vaatama lõplikud kohtuotsused/haldusaktid, kui on täidetud neli kohtuasjas Kühne & Heitz NV (C-453/00, 13.1.2004) ⁽³⁾ nõutud tingimust: 1) Hispaania siseriiklikus õiguses on ametiasutusel ja kohtutel läbivaatamisõigus, kuid sellega kaasnevad piirangud, mis muudavad selle teostamise väga raskeks või võimatuks [:] 2) vaidlustatud otsused on lõplikult jõustunud viimases/ainsas astmes asja lahendava siseriikliku kohtu tehtud kohtuotsuse alusel; 3) nimetatud kohtuotsus põhineb ühenduse õiguse tõlgendusel, mis ei ole Euroopa Kohtu praktikaga kooskõlas, ja kohtuotsus on tehtud ilma eelnevalt Euroopa Kohtule eelotsusetaotlust esitamata; ning [4]) asjaomane isik on pöördunud haldusorgani poole viivitamatult pärast kõnealusel kohtupraktikast teadasaamist?
9. Kas liikmesriikide kohtud kui Euroopa kohtud, kes peavad tagama liidu õiguse täieliku õigusemõju liikmesriikides, võivad ja peavad nõudma liikmesriikide haldusorganitelt ning neid kohustama selleks, et nad võtaksid – nende vastavate pädevuste piires – vastu asjakohased sätted, et kõrvaldada õigusnormid, mis on vastuolus liidu õigusega üldiselt ja konkreetselt direktiiviga 1999/70/EÜ ja selle raamkokkuleppega?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiiv 1999/70/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Töandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtajalise töö kohta (EÜT 1999, L 17, lk 43; ELT eriväljaanne 05/03, lk 368).

⁽²⁾ 14. septembri 2016. aasta kohtuotsus Martínez Andrés ja Castrejana López (C-184/15 ja C-197/15, EU:C:2016:680).

⁽³⁾ 13. jaanuari 2004. aasta kohtuotsus Kühne & Heitz (C-453/00, EU:C:2004:17).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Supremo (Hispaania) 13. veebruaril 2018 – Asociación Española de la Industria Eléctrica (UNESA) versus Administración General del Estado

(Kohtuasi C-105/18)

(2018/C 161/28)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Supremo

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Asociación Española de la Industria Eléctrica (UNESA)

Vastustaja: Administración General del Estado

Eelotsuse küsimused

1. Kas ELTL artikli 191 lõikes 2 ette nähtud põhimõtet „saastaja maksab“ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiivi 2000/60/EÜ⁽¹⁾ artikli 9 lõiget 1, milles sätestatakse veearustusteenuste kulude katmise põhimõte, nagu ka veekasutuse asjakohane majanduslik kaalumise, tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus niisuguse tasu kehtestamine, mida makstakse sisevete kasutamise eest elektrienergia tootmiseks nagu põhikohtuasjas, mis ei anna stiimuleid tõhusaks veekasutuseks ega kehtesta üldkasutatavate veeressursside säilitamise ja kaitse mehhanisme, ja mille suuruse määramisel ei võeta üldse arvesse üldkasutatavatele veeressurssidele kahju tekitamise võimet, keskendudes ainult ja eranditult tootjate tulu teenimise võimele?
2. Kas niisugune veekasutustasu, mis on kohtuasja ese ja mis on kehtestatud ainult nendele hüdroelektritootjatele, kes tegutsevad autonoomsete piirkondade vahelistes vesikondades, aga mitte tootjatele, kellel on kontsessioon autonoomse piirkonna sisestes vesikondades, ja ainult hüdroelektritehnoloogiaga tootjatele, aga mitte muu tehnoloogiaga energiatootjatele, on kooskõlas 13. juuli 2009. aasta direktiivi 2009/72/EÜ⁽²⁾, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju, artikli 3 lõikes 1 ette nähtud ettevõtjate diskrimineerimise keelu põhimõttega?
3. Kas ELTL artikli 107 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et keelatud riigiabiga on tegu siis, kui vaidlusalust veekasutustasu nõutakse nendelt hüdroelektritootjatelt, kes tegutsevad autonoomsete piirkondade vahelistes vesikondades, kuna see kehtestab sama tehnoloogia alal asümmeetrilise maksustamiskorra olenevalt sellest, kus elektrijaam asub, ja kuna seda ei nõuta teistest allikatest energia tootjatelt?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiiv 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik (EÜT 2000, L 327, lk 1; ELT eriväljaanne 15/05, lk 275).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/72/EÜ, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/54/EÜ (ELT 2009, L 211, lk 55).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Supremo (Hispaania) 13. veebruaril 2018 – Energía de Galicia (Engasa) S.A. versus Administración General del Estado

(Kohtuasi C-106/18)

(2018/C 161/29)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Supremo

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Energía de Galicia (Engasa) S.A.

Vastustaja: Administración General del Estado

Eelotsuse küsimused

1. Kas ELTL artikli 191 lõikes 2 ette nähtud põhimõtet „saastaja maksab“ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiivi 2000/60/EÜ⁽¹⁾ artikli 9 lõiget 1, milles sätestatakse veevarustusteenuste kulude katmise põhimõte, nagu ka veekasutuse asjakohane majanduslik kaalumine, tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus niisuguse tasu kehtestamine, mida makstakse sisevete kasutamise eest elektrienergia tootmiseks nagu põhikohtuasjas, mis ei anna stiimuleid tõhusaks veekasutuseks ega kehtesta üldkasutatavate veeressursside säilitamise ja kaitse mehhanisme, ja mille suuruse määramisel ei võeta üldse arvesse üldkasutatavatele veeressurssidele kahju tekitamise võimet, keskendudes ainult ja eranditult tootjate tulu teenimise võimele?
2. Kas niisugune veekasutustasu, mis on kohtuasja ese ja mis on kehtestatud ainult nendele hüdroelektritootjatele, kes tegutsevad autonoomsete piirkondade vahelistes vesikondades, aga mitte tootjatele, kellel on kontsessioon autonoomse piirkonna sisestes vesikondades, ja ainult hüdroelektritehnoloogiaga tootjatele, aga mitte muu tehnoloogiaga energiatootjatele, on kooskõlas 13. juuli 2009. aasta direktiivi 2009/72/EÜ⁽²⁾, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju, artikli 3 lõikes 1 ette nähtud ettevõtjate diskrimineerimise keelu põhimõttega?
3. Kas ELTL artikli 107 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et keelatud riigiabiga on tegu siis, kui vaidlusalust veekasutustasu nõutakse nendelt hüdroelektritootjatelt, kes tegutsevad autonoomsete piirkondade vahelistes vesikondades, kuna see kehtestab sama tehnoloogia alal asümmeetrilise maksustamiskorra olenevalt sellest, kus elektrijaam asub, ja kuna seda ei nõuta teistest allikatest energia tootjatel?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiiv 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik (EÜT 2000, L 327, lk 1; ELT eriväljaanne 15/05, lk 275).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/72/EÜ, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/54/EÜ (ELT 2009, L 211, lk 55).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Supremo (Hispaania) 13. veebruaril 2018 – Duerocanto S.L. versus Administración General del Estado

(Kohtuasi C-107/18)

(2018/C 161/30)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Supremo

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Duerocanto S.L.

Vastustaja: Administración General del Estado

Eelotsuse küsimused

1. Kas ELTL artikli 191 lõikes 2 ette nähtud põhimõtet „saastaja maksab“ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiivi 2000/60/EÜ⁽¹⁾ artikli 9 lõiget 1, milles sätestatakse veevarustusteenuste kulude katmise põhimõte, nagu ka veekasutuse asjakohane majanduslik kaalumine, tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus niisuguse tasu kehtestamine, mida makstakse sisevete kasutamise eest elektrienergia tootmiseks nagu põhikohtuasjas, mis ei anna stiimuleid tõhusaks veekasutuseks ega kehtesta üldkasutatavate veeressursside säilitamise ja kaitse mehhanisme, ja mille suuruse määramisel ei võeta üldse arvesse üldkasutatavatele veeressurssidele kahju tekitamise võimet, keskendudes ainult ja eranditult tootjate tulu teenimise võimele?

2. Kas niisugune veekasutustasu, mis on kohtuasja ese ja mis on kehtestatud ainult nendele hüdroelektritootjatele, kes tegutsevad autonoomsete piirkondade vahelistes vesikondades, aga mitte tootjatele, kellel on kontsessioon autonoomse piirkonna sisestes vesikondades, ja ainult hüdroelektritehnoloogiaga tootjatele, aga mitte muu tehnoloogiaga energiatootjatele, on kooskõlas 13. juuli 2009. aasta direktiivi 2009/72/EÜ⁽²⁾, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju, artikli 3 lõikes 1 ette nähtud ettevõtjate diskrimineerimise keelu põhimõttega?
3. Kas ETL artikli 107 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et keelatud riigiabiga on tegu siis, kui vaidlusalust veekasutustasu nõutakse nendelt hüdroelektritootjatelt, kes tegutsevad autonoomsete piirkondade vahelistes vesikondades, kuna see kehtestab sama tehnoloogia alal asümmeetrilise maksustamiskorra olenevalt sellest, kus elektrijaam asub, ja kuna seda ei nõuta teistest allikatest energia tootjatelt?

- ⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiiv 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik (EÜT 2000, L 327, lk 1; ELT eriväljaanne 15/05, lk 275).
- ⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/72/EÜ, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/54/EÜ (ELT 2009, L 211, lk 55).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Supremo (Hispaania) 13. veebruaril 2018 – Corporación Acciona Hidráulica (Acciona) S.L.U. versus Administración General del Estado

(Kohtuasi C-108/18)

(2018/C 161/31)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Supremo

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Corporación Acciona Hidráulica (Acciona) S.L.U.

Vastustaja: Administración General del Estado

Eelotsuse küsimused

1. Kas ETL artikli 191 lõikes 2 ette nähtud põhimõtet „saastaja maksab“ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiivi 2000/60/EÜ⁽¹⁾ artikli 9 lõiget 1, milles sätestatakse veevarustusteenuste kulude katmise põhimõte, nagu ka veekasutuse asjakohane majanduslik kaalumise, tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus niisuguse tasu kehtestamine, mida makstakse sisevete kasutamise eest elektrienergia tootmiseks nagu põhikohtuasjas, mis ei anna stiimuleid tõhusaks veekasutuseks ega kehtesta üldkasutatavate veeressursside säilitamise ja kaitse mehhanisme, ja mille suuruse määramisel ei võeta üldse arvesse üldkasutatavatele veeressurssidele kahju tekitamise võimet, keskendudes ainult ja eranditult tootjate tulu teenimise võimele?
2. Kas niisugune veekasutustasu, mis on kohtuasja ese ja mis on kehtestatud ainult nendele hüdroelektritootjatele, kes tegutsevad autonoomsete piirkondade vahelistes vesikondades, aga mitte tootjatele, kellel on kontsessioon autonoomse piirkonna sisestes vesikondades, ja ainult hüdroelektritehnoloogiaga tootjatele, aga mitte muu tehnoloogiaga energiatootjatele, on kooskõlas 13. juuli 2009. aasta direktiivi 2009/72/EÜ⁽²⁾, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju, artikli 3 lõikes 1 ette nähtud ettevõtjate diskrimineerimise keelu põhimõttega?

3. Kas ELTL artikli 107 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et keelatud riigiabiga on tegu siis, kui vaidlusalust veekasutustasu nõutakse nendelt hüdroelektritootjatelt, kes tegutsevad autonoomsete piirkondade vahelistes vesikondades, kuna see kehtestab sama tehnoloogia alal asümmeetrilise maksustamiskorra olenevalt sellest, kus elektriijaam asub, ja kuna seda ei nõuta teistest allikatest energia tootjatelt?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiiv 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik (EÜT 2000, L 327, lk 1; ELT eriväljaanne 15/05, lk 275).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/72/EÜ, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/54/EÜ (ELT 2009, L 211, lk 55).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Supremo (Hispaania) 13. veebruaril 2018 – Associació de Productors i Usuaris d'Energia Elèctrica versus Administración General del Estado

(Kohtuasi C-109/18)

(2018/C 161/32)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Supremo

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Associació de Productors i Usuaris d'Energia Elèctrica

Vastustaja: Administración General del Estado

Eelotsuse küsimused

1. Kas ELTL artikli 191 lõikes 2 ette nähtud põhimõtet „saastaja maksab“ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiivi 2000/60/EÜ ⁽¹⁾ artikli 9 lõiget 1, milles sätestatakse veevarustusteenuste kulude katmise põhimõte, nagu ka veekasutuse asjakohane majanduslik kaalumine, tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus niisuguse tasu kehtestamine, mida makstakse sisevete kasutamise eest elektrienergia tootmiseks nagu põhikohtuasjas, mis ei anna stiimuleid tõhusaks veekasutuseks ega kehtesta üldkasutatavate veeressursside säilitamise ja kaitse mehhanisme, ja mille suuruse määramisel ei võeta üldse arvesse üldkasutatavatele veeressurssidele kahju tekitamise võimet, keskendudes ainult ja eranditult tootjate tulu teenimise võimele?
2. Kas niisugune veekasutustasu, mis on kohtuasja ese ja mis on kehtestatud ainult nendele hüdroelektritootjatele, kes tegutsevad autonoomsete piirkondade vahelistes vesikondades, aga mitte tootjatele, kellel on kontsessioon autonoomse piirkonna sisestes vesikondades, ja ainult hüdroelektritehnoloogiaga tootjatele, aga mitte muu tehnoloogiaga energiatootjatele, on kooskõlas 13. juuli 2009. aasta direktiivi 2009/72/EÜ ⁽²⁾, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju, artikli 3 lõikes 1 ette nähtud ettevõtjate diskrimineerimise keelu põhimõttega?
3. Kas ELTL artikli 107 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et keelatud riigiabiga on tegu siis, kui vaidlusalust veekasutustasu nõutakse nendelt hüdroelektritootjatelt, kes tegutsevad autonoomsete piirkondade vahelistes vesikondades, kuna see kehtestab sama tehnoloogia alal asümmeetrilise maksustamiskorra olenevalt sellest, kus elektriijaam asub, ja kuna seda ei nõuta teistest allikatest energia tootjatelt?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiiv 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik (EÜT 2000, L 327, lk 1; ELT eriväljaanne 15/05, lk 275).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/72/EÜ, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/54/EÜ (ELT 2009, L 211, lk 55).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Supremo (Hispaania) 13. veebruaril 2018 – José Manuel Burgos Pérez ja María del Amor Guinea Bueno versus Administración General del Estado

(Kohtuasi C-110/18)

(2018/C 161/33)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Supremo

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: José Manuel Burgos Pérez ja María del Amor Guinea Bueno

Vastustaja: Administración General del Estado

Eelotsuse küsimused

1. Kas ELTL artikli 191 lõikes 2 ette nähtud põhimõtet „saastaja maksab“ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiivi 2000/60/EÜ⁽¹⁾ artikli 9 lõiget 1, milles sätestatakse veevarustusteenuste kulude katmise põhimõte, nagu ka veekasutuse asjakohane majanduslik kaalumine, tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus niisuguse tasu kehtestamine, mida makstakse sisevete kasutamise eest elektrienergia tootmiseks nagu põhikohtuasjas, mis ei anna stiimuleid tõhusaks veekasutuseks ega kehtesta üldkasutatavate veeressursside säilitamise ja kaitse mehhanisme, ja mille suuruse määramisel ei võeta üldse arvesse üldkasutatavatele veeressurssidele kahju tekitamise võimet, keskendudes ainult ja eranditult tootjate tulu teenimise võimele?
2. Kas niisugune veekasutustasu, mis on kohtuasja ese ja mis on kehtestatud ainult nendele hüdroelektritootjatele, kes tegutsevad autonoomsete piirkondade vahelistes vesikondades, aga mitte tootjatele, kellel on kontsessioon autonoomse piirkonna sisestes vesikondades, ja ainult hüdroelektritehnoloogiaga tootjatele, aga mitte muu tehnoloogiaga energiatootjatele, on kooskõlas 13. juuli 2009. aasta direktiivi 2009/72/EÜ⁽²⁾, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju, artikli 3 lõikes 1 ette nähtud ettevõtjate diskrimineerimise keelu põhimõttega?
3. Kas ELTL artikli 107 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et keelatud riigiabiga on tegu siis, kui vaidlusalust veekasutustasu nõutakse nendelt hüdroelektritootjatelt, kes tegutsevad autonoomsete piirkondade vahelistes vesikondades, kuna see kehtestab sama tehnoloogia alal asümmeetrilise maksustamiskorra olenevalt sellest, kus elektrijaam asub, ja kuna seda ei nõuta teistest allikatest energia tootjatelt?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiiv 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik (EÜT 2000, L 327, lk 1; ELT eriväljaanne 15/05, lk 275).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/72/EÜ, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/54/EÜ (ELT 2009, L 211, lk 55).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Supremo (Hispaania) 13. veebruaril 2018 – Endesa Generación S.A. versus Administración General del Estado

(Kohtuasi C-111/18)

(2018/C 161/34)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Supremo

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Endesa Generación S.A.

Vastustaja: Administración General del Estado

Eelotsuse küsimused

1. Kas ELTL artikli 191 lõikes 2 ette nähtud põhimõtet „saastaja maksab“ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiivi 2000/60/EÜ⁽¹⁾ artikli 9 lõiget 1, milles sätestatakse veevarustusteenuste kulude katmise põhimõte, nagu ka veekasutuse asjakohane majanduslik kaalumine, tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus niisuguse tasu kehtestamine, mida makstakse sisevete kasutamise eest elektrienergia tootmiseks nagu põhikohtuasjas, mis ei anna stiimuleid tõhusaks veekasutuseks ega kehtesta üldkasutatavate veeressursside säilitamise ja kaitse mehhanisme, ja mille suuruse määramisel ei võeta üldse arvesse üldkasutatavatele veeressurssidele kahju tekitamise võimet, keskendudes ainult ja eranditult tootjate tulu teenimise võimele?
2. Kas niisugune veekasutustasu, mis on kohtuasja ese ja mis on kehtestatud ainult nendele hüdroelektritootjatele, kes tegutsevad autonoomsete piirkondade vahelistes vesikondades, aga mitte tootjatele, kellel on kontsessioon autonoomse piirkonna sisestes vesikondades, ja ainult hüdroelektritehnoloogiaga tootjatele, aga mitte muu tehnoloogiaga energiatootjatele, on kooskõlas 13. juuli 2009. aasta direktiivi 2009/72/EÜ⁽²⁾, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju, artikli 3 lõikes 1 ette nähtud ettevõtjate diskrimineerimise keelu põhimõttega?
3. Kas ELTL artikli 107 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et keelatud riigiabiga on tegu siis, kui vaidlusalust veekasutustasu nõutakse nendelt hüdroelektritootjalt, kes tegutsevad autonoomsete piirkondade vahelistes vesikondades, kuna see kehtestab sama tehnoloogia alal asümmeetrilise maksustamiskorra olenevalt sellest, kus elektrijaam asub, ja kuna seda ei nõuta teistest allikatest energia tootjalt?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiiv 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik (EÜT 2000, L 327, lk 1; ELT eriväljaanne 15/05, lk 275).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/72/EÜ, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/54/EÜ (ELT 2009, L 211, lk 55).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Supremo (Hispaania) 13. veebruaril 2018 – Asociación de Productores de Energías Renovables (APPA) versus Administración General del Estado

(Kohtuasi C-112/18)

(2018/C 161/35)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Supremo

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Asociación de Productores de Energías Renovables (APPA)

Vastustaja: Administración General del Estado

Eelotsuse küsimused

1. Kas ELTL artikli 191 lõikes 2 ette nähtud põhimõtet „saastaja maksab“ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiivi 2000/60/EÜ⁽¹⁾ artikli 9 lõiget 1, milles sätestatakse veevarustusteenuste kulude katmise põhimõte, nagu ka veekasutuse asjakohane majanduslik kaalumine, tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus niisuguse tasu kehtestamine, mida makstakse sisevete kasutamise eest elektrienergia tootmiseks nagu põhikohtuasjas, mis ei anna stiimuleid tõhusaks veekasutuseks ega kehtesta üldkasutatavate veeressursside säilitamise ja kaitse mehhanisme, ja mille suuruse määramisel ei võeta üldse arvesse üldkasutatavatele veeressurssidele kahju tekitamise võimet, keskendudes ainult ja eranditult tootjate tulu teenimise võimele?

2. Kas niisugune veekasutustasu, mis on kohtuasja ese ja mis on kehtestatud ainult nendele hüdroelektritootjatele, kes tegutsevad autonoomsete piirkondade vahelistes vesikondades, aga mitte tootjatele, kellel on kontsessioon autonoomse piirkonna sisestes vesikondades, ja ainult hüdroelektritehnoloogiaga tootjatele, aga mitte muu tehnoloogiaga energiatootjatele, on kooskõlas 13. juuli 2009. aasta direktiivi 2009/72/EÜ⁽²⁾, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju, artikli 3 lõikes 1 ette nähtud ettevõtjate diskrimineerimise keelu põhimõttega?
3. Kas ETL artikli 107 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et keelatud riigiabiga on tegu siis, kui vaidlusalust veekasutustasu nõutakse nendelt hüdroelektritootjalt, kes tegutsevad autonoomsete piirkondade vahelistes vesikondades, kuna see kehtestab sama tehnoloogia alal asümmeetrilise maksustamiskorra olenevalt sellest, kus elektriijaam asub, ja kuna seda ei nõuta teistest allikatest energia tootjatel?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiiv 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik (EÜT 2000, L 327, lk 1; ELT eriväljaanne 15/05, lk 275).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/72/EÜ, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/54/EÜ (ELT 2009, L 211, lk 55).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Supremo (Hispaania) 13. veebruaril 2018 – Parc del Segre S.A. jt versus Administración General del Estado

(Kohtuasi C-113/18)

(2018/C 161/36)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Supremo

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: Parc del Segre S.A., Electra Irache S.L., Genhidro Generación Hidroeléctrica S.L., Hicenor, S.L., Hidroeléctrica Carrascosa, S.L., Hidroeléctrica del Carrión, S.L., Hidroeléctrica del Pisuerga, S.L., Hidroeléctrica Santa Marta, S.L., Hyanor, S.L. ja Promotora del Rec dels Quatre Pobles, S.A.

Vastustaja: Administración General del Estado

Eelotsuse küsimused

1. Kas ETL artikli 191 lõikes 2 ette nähtud põhimõtet „saastaja maksab“ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiivi 2000/60/EÜ⁽¹⁾ artikli 9 lõiget 1, milles sätestatakse veearustusteenuste kulude katmise põhimõte, nagu ka veekasutuse asjakohane majanduslik kaalumine, tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus niisuguse tasu kehtestamine, mida makstakse sisevete kasutamise eest elektrienergia tootmiseks nagu põhikohtuasjas, mis ei anna stiimuleid tõhusaks veekasutuseks ega kehtesta üldkasutatavate veeressursside säilitamise ja kaitse mehhanisme, ja mille suuruse määramisel ei võeta üldse arvesse üldkasutatavatele veeressurssidele kahju tekitamise võimet, keskendudes ainult ja eranditult tootjate tulu teenimise võimele?
2. Kas niisugune veekasutustasu, mis on kohtuasja ese ja mis on kehtestatud ainult nendele hüdroelektritootjatele, kes tegutsevad autonoomsete piirkondade vahelistes vesikondades, aga mitte tootjatele, kellel on kontsessioon autonoomse piirkonna sisestes vesikondades, ja ainult hüdroelektritehnoloogiaga tootjatele, aga mitte muu tehnoloogiaga energiatootjatele, on kooskõlas 13. juuli 2009. aasta direktiivi 2009/72/EÜ⁽²⁾, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju, artikli 3 lõikes 1 ette nähtud ettevõtjate diskrimineerimise keelu põhimõttega?

3. Kas ETL artikli 107 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et keelatud riigiabiga on tegu siis, kui vaidlusalust veekasutustasu nõutakse nendelt hüdroelektritootjatelt, kes tegutsevad autonoomsete piirkondade vahelistes vesikondades, kuna see kehtestab sama tehnoloogia alal asümmeetrilise maksustamiskorra olenevalt sellest, kus elektrijaam asub, ja kuna seda ei nõuta teistest allikatest energia tootjatelt?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiiv 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik (EÜT 2000, L 327, lk 1; ELT eriväljaanne 15/05, lk 275).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/72/EÜ, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/54/EÜ (ELT 2009, L 211, lk 55).

PGNiG Supply & Trading GmbH 14. veebruaril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 14. detsembri 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-849/16: PGNiG Supply & Trading versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-117/18 P)

(2018/C 161/37)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Apellant: PGNiG Supply & Trading GmbH (esindaja: M. Jeżewski)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

- tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu (esimene koda) 14. detsembri 2017. aasta otsus, millega tunnistati vastuvõetamatuks PGNiG Supply & Trading hagi kohtuasjas T-849/16;
- teha otsus vastuvõetavuse küsimuses ja tunnistada vastuvõetavaks PGNiG Supply & Trading poolt ETL artikli 263 alusel esitatud tühistamishagi kohtuasjas T-849/16, mis põhineb nõudel tühistada komisjoni 28. oktoobri 2016. aasta otsus C(2016) 6950 (final), millega vaadatakse läbi erand, mis on direktiivi 2003/55/EÜ alusel tehtud Läänemere maagaasi torujuhtme projektile Ostseepipeline-Anbindungsleitung (OPAL) kolmandate isikute poolt võrgu kasutamise nõuetest, ja mis käsitleb tariifikorraldust.

Väited ja peamised argumendid

Apellant väidab, et Üldkohus rikkus ETL artikli 263 neljandat lõiget, kui ta ekslikult nõustus sellega, et Euroopa Komisjoni 2016. aasta otsus ei puuduta apellanti otseselt ega isiklikult ning ei ole üldkohaldatav akt; see eksimus tuleneb eeskirjadest erandi tegemise uute nõuete, mis kehtestati 2016. aastal, olemuse ja mõju väärast tõlgendamisest, mis on vastuolus maagaasi siseturgu reguleeriva direktiivi 2009/73 artikli 36 lõike 1 punktidega a-e osas, millega olid jäetud kohaldamata „maagaasi uue infrastruktuuri“ suhtes erandi tegemise tingimused ja kontrollimata nende täidetuse viisil, mis võimaldaks piisava täpsusega kindlaks määrata Euroopa Komisjoni vaidlusaluse 2016. aasta otsusega tehtud erandi ning uute eeskirjadest erandi tegemise nõuete, mis kehtestati 2016. aastal, olemuse ja mõju, kuna Üldkohus ei kohaldanud Euroopa Komisjoni 2016. aasta otsuse lõige 1, millega oli muudetud eeskirjadest erandi tegemise nende nõuete ulatust, mis kehtestati 2009. aastal. Üldkohus jättis hindamata uutest eeskirjadest erandi tegemise nõuete olemuse, mille tõttu hinnati väärtalt komisjoni otsuse mõju apellandile.

Apellant väidab, et Üldkohus eksis tõlgendades ETL artiklit 263 nii, et Euroopa Komisjoni otsus ei puuduta apellanti otseselt. Üldkohtu järeldus, et Euroopa Komisjoni otsus ei puuduta apellanti otseselt, on vale. Üldkohtu nimetatud seisukoht ei ole kooskõlas senise kohtupraktikaga, milles viidatakse komisjoni otsuste otsesele mõjule isikutele, kelle puhul ei ole tegemist riiklike reguleerivate asutustega, kes on selliste otsuste adressaadid.

Apellant väidab, et Üldkohus tõlgendas vääralt ELTL artiklit 263, kui ta asus seisukohale, et Euroopa Komisjoni otsus ei puuduta apellanti isiklikult. Apellant väidab, et tema turuseisund võimaldab teda käsitletaval juhul individualiseerida hagide vastuvõetavust käitleva kohtupraktika tähenduses.

Apellant väidab, et ELTL artikli 263 neljandat lõiku on vääralt tõlgendatud osas, milles Üldkohus otsustas, et vaidlusalune komisjoni otsus ei ole üldkohaldatav akt. Apellant leiab, et nimetatud otsuse puhul on tegemist üldkohaldatava aktiga.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Audiencia Nacional (Hispaania) 13. veebruaril 2018 – Telefónica Móviles España S.A.U. versus Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

(Kohtuasi C-119/18)

(2018/C 161/38)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Telefónica Móviles España S.A.U.

Vastustaja: Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/20/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenustega seotud lubade andmise kohta⁽¹⁾ artikli 6 lõiget 1 võib tõlgendada nii, et liikmesriik võib nõuda telekommunikatsioonioperaatoritelt sellist iga-aastast rahalist sissemakset, nagu on ette nähtud 28. augusti 2009. aasta seaduse 8/2009 Hispaania avalik-õigusliku ringhäälinguorganisatsiooni rahastamise kohta artiklis 5, mille eesmärk on rahastada Hispaania avalik-õiguslikku ringhäälinguorganisatsiooni, pidades silmas positiivset mõju, mis tuleneb televisiooni- ja audiovisuaalsektori uuest regulatsioonist telekommunikatsioonisektorile, ja eelkõige püsi- ja mobiilvõrgu lairibateenuste laiendamisest, nagu ka reklaami kaotamisest ja tasulisest sisust või [organisatsiooni RTVE] tingimusjuurdepääsust loobumisest, arvestades samal ajal esinevaid asjaolusid:

— et see uus õiguslik regulatsioon ei ole õigustanud ega vastaval majandusaastal tõendanud, et sellel on niisugune otsene või kaudne positiivne mõju nimetatud ettevõtjate jaoks,

— et selle sissemakse suuruseks on kehtestatud 0,9 % vastava aasta kogu tegevustuludest, mitte [ei arvutata] seda audiovisuaal- ja reklaamiteenustelt teenitud tulude pealt, nendes teenustes toimunud kasvu pealt või tegevusega teenitud kasumi pealt. Ja võttes arvesse, et nimetatud sissemakse on seaduse 8/2009 artiklis 5 selle algses redaktsioonis ette nähtud maks ega pruugi olla õigustatud seoses asjaomase audiovisuaalteenusega, kusjuures [nimetatud artikli 5] alusel jäeti alusetult tasutud summade tagastamise ja kaebaja esitatud maksudeklaratsioonide ja -arvestuste parandamise taotlused käesolevas haldusasjas esitatud kaebuses vaidlustatud otsuses rahuldamata?

2. Kas nimetatud sissemakse, mida nõutakse Hispaanias telekommunikatsiooniettevõtjatel, kes tegutsevad ühest autonoomsest piirkonnast suuremas ulatuses, on direktiivi 2002/20/EÜ artikli 6 lõikes 1 nõutud tingimustel proportsionaalne, arvestades seaduse 8/2009 artiklis 5 kehtestatud arvutusviisi, millele viidati?

3. Kas nimetatud sissemakse, mida nõutakse vastavalt 28. augusti 2009. aasta seaduse 8/2009 Hispaania avalik-õigusliku ringhäälinguorganisatsiooni rahastamise kohta artiklile 5, on läbipaistev, kui ei ole teada, milliseid teenuseid konkreetselt Hispaania avalik-õiguslik ringhäälinguorganisatsioon direktiivi 2002/20/EÜ artikli 6 lõikes 1 ja lisas nõutud tingimustel universaalteenusena või avaliku teenusena osutab?

⁽¹⁾ EÜT 2002, L 108, lk 21; ELT eriväljaanne 13/29, lk 337.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Audiencia Nacional (Hispaania) 13. veebruaril 2018 – Orange España S.A.U. versus Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

(Kohtuasi C-120/18)

(2018/C 161/39)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Orange España S.A.U.

Vastustaja: Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/20/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenustega seotud lubade andmise kohta ⁽¹⁾ artikli 6 lõiget 1 võib tõlgendada nii, et liikmesriik võib nõuda telekommunikatsioonioperaatoritelt sellist iga-aastast rahalist sissemakset, nagu on ette nähtud 28. augusti 2009. aasta seaduse 8/2009 Hispaania avalik-õigusliku ringhäälinguorganisatsiooni rahastamise kohta artiklis 5, mille eesmärk on rahastada Hispaania avalik-õiguslikku ringhäälinguorganisatsiooni, pidades silmas positiivset mõju, mis tuleneb televisiooni- ja audiovisuaalsektori uuest regulatsioonist telekommunikatsioonisektorile, ja eelkõige püsi- ja mobiilvõrgu lairibateenuste laiendamisest, nagu ka reklaami kaotamisest ja tasulisest sisust või [organisatsiooni RTVE] tingimusjuurdepääsust loobumisest, arvestades samal ajal esinevaid asjaolusid:

- et see uus õiguslik regulatsioon ei ole õigustanud ega vastaval majandusaastal tõendanud, et sellel on niisugune otsene või kaudne positiivne mõju nimetatud ettevõtjate jaoks,
- et selle sissemakse suuruseks on kehtestatud 0,9 % vastava aasta kogu tegevustuludest, mitte [ei arvutata] seda audiovisuaal- ja reklaamiteenustelt teenitud tulude pealt, nendes teenustes toimunud kasvu pealt või tegevusega teenitud kasumi pealt. Ja võttes arvesse, et nimetatud sissemakse on seaduse 8/2009 artiklis 5 selle algses redaktsioonis ette nähtud maks ega pruugi olla õigustatud seoses asjaomase audiovisuaalteenusega, kusjuures [nimetatud artikli 5] alusel jäeti alusetult tasutud summade tagastamise ja kaebaja esitatud maksudeklaratsioonide ja -arvestuste parandamise taotlused käesolevas haldusasjas esitatud kaebuses vaidlustatud otsuses rahuldamata?

2. Kas nimetatud sissemakse, mida nõutakse Hispaanias telekommunikatsiooniettevõtjatel, kes tegutsevad ühest autonoomsest piirkonnast suuremas ulatuses, on direktiivi 2002/20/EÜ artikli 6 lõikes 1 nõutud tingimustel proportsionaalne, arvestades seaduse 8/2009 artiklis 5 kehtestatud arvutusviisi, millele viidati?

3. Kas nimetatud sissemakse, mida nõutakse vastavalt 28. augusti 2009. aasta seaduse 8/2009 Hispaania avalik-õigusliku ringhäälinguorganisatsiooni rahastamise kohta artiklile 5, on läbipaistev, kui ei ole teada, milliseid teenuseid konkreetselt Hispaania avalik-õiguslik ringhäälinguorganisatsioon direktiivi 2002/20/EÜ artikli 6 lõikes 1 ja lisas nõutud tingimustel universaalteenusena või avaliku teenusena osutab?

⁽¹⁾ EÜT 2002, L 108, lk 21; ELT eriväljaanne 13/29, lk 337.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Audiencia Nacional (Hispaania) 14. veebruaril 2018 – Vodafone España S.A.U. versus Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

(Kohtuasi C-121/18)

(2018/C 161/40)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Vodafone España S.A.U.

Vastustaja: Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/20/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenustega seotud lubade andmise kohta ⁽¹⁾ artikli 6 lõiget 1 võib tõlgendada nii, et liikmesriik võib nõuda telekommunikatsioonioperaatoritelt sellist iga-aastast rahalist sissemakset, nagu on ette nähtud 28. augusti 2009. aasta seaduse 8/2009 Hispaania avalik-õigusliku ringhäälinguorganisatsiooni rahastamise kohta artiklis 5, mille eesmärk on rahastada Hispaania avalik-õiguslikku ringhäälinguorganisatsiooni, pidades silmas positiivset mõju, mis tuleneb televisiooni- ja audiovisuaalsektori uuest regulatsioonist telekommunikatsioonisektorile, ja eelkõige püsi- ja mobiilvõrgu lairibateenuste laiendamisest, nagu ka reklaami kaotamisest ja tasulisest sisust või [organisatsiooni RTVE] tingimusjuurdepääsust loobumisest, arvestades samal ajal esinevaid asjaolusid:

- et see uus õiguslik regulatsioon ei ole õigustanud ega vastaval majandusaastal tõendanud, et sellel on niisugune otsene või kaudne positiivne mõju nimetatud ettevõtjate jaoks,
- et selle sissemakse suuruseks on kehtestatud 0,9 % vastava aasta kogu tegevustuludest, mitte [ei arvutata] seda audiovisuaal- ja reklaamiteenustelt teenitud tulude pealt, nendes teenustes toimunud kasvu pealt või tegevusega teenitud kasumi pealt. Ja võttes arvesse, et nimetatud sissemakse on seaduse 8/2009 artiklis 5 selle algses redaktsioonis ette nähtud maks ega pruugi olla õigustatud seoses asjaomase audiovisuaalteenusega, kusjuures [nimetatud artikli 5] alusel jäeti alusetult tasutud summade tagastamise ja kaebaja esitatud maksudeklaratsioonide ja -arvestuste parandamise taotlused käesolevas haldusasjas esitatud kaebuses vaidlustatud otsuses rahuldamata?

2. Kas nimetatud sissemakse, mida nõutakse Hispaanias telekommunikatsiooniettevõtjatel, kes tegutsevad ühest autonoomsest piirkonnast suuremas ulatuses, on direktiivi 2002/20/EÜ artikli 6 lõikes 1 nõutud tingimustel proportsionaalne, arvestades seaduse 8/2009 artiklis 5 kehtestatud arvutusviisi, millele viidati?

3. Kas nimetatud sissemakse, mida nõutakse vastavalt 28. augusti 2009. aasta seaduse 8/2009 Hispaania avalik-õigusliku ringhäälinguorganisatsiooni rahastamise kohta artiklile 5, on läbipaistev, kui ei ole teada, milliseid teenuseid konkreetselt Hispaania avalik-õiguslik ringhäälinguorganisatsioon direktiivi 2002/20/EÜ artikli 6 lõikes 1 ja lisa nõutud tingimustel universaalteenusena või avaliku teenusena osutab?

⁽¹⁾ EÜT 2002, L 108, lk 21; ELT eriväljaanne 13/29, lk 337.

**HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH 15. veebruaril 2018 esitatud apellatsioonkaebus
Üldkohtu (kolmas koda) 13. detsembri 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-692/15: HTTS Hanseatic
Trade Trust & Shipping GmbH versus Euroopa Liidu Nõukogu**

(Kohtuasi C-123/18 P)

(2018/C 161/41)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH (esindaja: advokaat M. Schlingmann)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

tühistada tervikuna Üldkohtu (kolmas koda) 13. detsembri 2017. aasta otsus kohtuasjas T-692/15: HTTS Trade Trust & Shipping GmbH versus Euroopa Liidu Nõukogu, keda toetas Euroopa Komisjon,

ning mõista nõukogult välja

1. apellandi kasuks 2 516 221,50 euro suurune hüvitis varalise ja mittevaralise kahju eest, mis tekkis apellandile seetõttu, et tema nimi kanti määruse (EÜ) nr 423/2007 ⁽¹⁾ V lisa ja määruse (EÜ) nr 961/2010 ⁽²⁾ VIII lisa toodud isikute, üksuste ja asutuste loetellu;
2. apellandi kasuks alates 17. oktoobrist 2015 kuni eelmises punktis nimetatud summa tegeliku maksamiseni viivitusintress Euroopa Keskpanga poolt peamistel refinantseerimistoimingutel rakendatavas määras, mida on suurendatud kahe protsendipunkti võrra;
3. kohtukulud, eelkõige apellandi kulud.

Väited ja peamised argumendid

Apellant tugineb oma apellatsioonkaebuses sellele, et Üldkohus on rikkunud liidu õigust.

Ta toob esile järgmised liidu õiguse rikkumised:

- Kuna Üldkohus võttis nõukogu kasuks arvesse asjaolusid ja teavet, mida nõukogu oli esitanud alles pärast õigusvastaste meetmete vastuvõtmist ning osalt alles kohtumenetluses, valis ta ekslikult vale hindamiskuupäeva.
- Üldkohus tegi vale järelduse, et on olemas kaudseid tõendeid, mis võimaldavad pidada vähemalt tõenäoliseks, et apellant on „teise üksuse [antud juhul IRISLi] omandis või kontrolli all“. Eelkõige kohaldas Üldkohus valet hindamiskriteeriumi, võttis õigusvastaselt arvesse nõukogu esitatud teavet, mida nõukogul hindamise ajal ei olnud, ei teinud kindlaks (väidetava) omamise astet või kontrolli ulatust ning hindas tõendeid valesti.

- Üldkohus leidis valesti, et määrus nr 668/2010⁽³⁾ on apellanti puudutavas osas õiguspärane.
- Üldkohus leidis valesti, et apellandi suhtes võetud meetme ebapiisavad põhjendused ei saa üldjuhul tekitada liidu vastutust, ning jättis ekslikult hindamata, kas on rikutud õigust tõhusale kohtulikule kaitsele.

⁽¹⁾ Nõukogu 19. aprilli 2007. aasta määrus (EÜ) nr 423/2007, mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid, ELT 2007, L 103, lk 1.

⁽²⁾ Nõukogu 25. oktoobri 2010. aasta määrus (EL) nr 961/2010, milles käsitletakse Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 423/2007 ELT 2010, L 281, lk 1.

⁽³⁾ Nõukogu 26. juuli 2010. aasta rakendusmäärus (EL) nr 668/2010, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 423/2007 (mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid) artikli 7 lõiget 2, ELT 2010, L 195, lk 25.

**Euroopa Komisjoni 15. veebruaril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda)
5. detsembri 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-728/16: Tuerck versus komisjon**

(Kohtuasi C-132/18 P)

(2018/C 161/42)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Gattinara, B. Mongin, L. Radu Bouyon)

Teine menetlusosaline: Sabine Tuerck

Apellandi nõuded

- tühistada Üldkohtu (esimene koda) 5. detsembri 2017. aasta otsus kohtuasjas T-728/16: Tuerck vs. komisjon;
- jätta esimeses kohtuastmes esitatud hagi rahuldamata;
- mõista esimese kohtuastme kulud välja apellatsioonimenetluse vastustajalt;
- mõista käesoleva kohtuastme kulud välja Sabine Tuerckilt.

Väited ja peamised argumendid

Mis puudutab menetlusi siseriiklikus pensionifondis omandatud pensioniõiguste Euroopa Liidu ametnike pensioniskeemi ülekandmiseks, mis on ette nähtud liidu ametnike personalieeskirjade VIII lisa artikli 11 lõikes 2, siis käsitleb apellatsioonkaebuses esitatud esimene väide asjaolu, et Üldkohus eiras Euroopa Kohtu praktikat, mis tuleneb 5. detsembri 2013. aasta otsusest Radek Časta (C-166/12, punktid 24, 28 ja 31) ning mille kohaselt toimingut, mis hõlmab siseriiklikus süsteemis omandatud pensioniõiguste kogumaksumuse ümberarvestamist pensioniõiguslikuks staažiks, mida võetakse arvesse liidu pensioniskeemis, reguleerib liidu õigus. See toiming hõlmab ka kapitali hindamise arvessevõtmist ülekandmistaoitluse esitamisest kuni personalieeskirjades ette nähtud tegeliku ülekandmise kuupäevani. Üldkohus rikkus õigusnorme, kui ta asus seisukohale, et komisjonil puudub pädevus vähendada kapitali hinnangulist väärtust ülekandmistaoitluse registreerimise kuupäevast kuni kapitali tegeliku ülekandmiseni. Kui Üldkohus leidis, et komisjonil puudub pädevus kapitali vähendamiseks, rikkus kohus personalieeskirjade VIII lisa artikli 11 lõike 2 teist lõiku, eiras komisjonile sell artikliga antud pädevust ja rikkus õigusnorme.

Apellatsioonkaebuses esitatud teine väide käsitleb õigusnormide rikkumist, mis seisneb selles, et Üldkohus asus seisukohale, et kapitali hinnangulise väärtuse vähendamine võib toimuda muus määras kui see, mis on ette nähtud personalieeskirjades, ja üksnes ülekantava kapitali alusel. Kapitali hinnangulise väärtuse vähendamine peab aga toimuma kooskõlas personalieeskirjadega, millega on kehtestatud kohustus tagada kindlustusmatemaatiline tasakaal ja milles on sel eesmärgil ette nähtud 3,1% suuruse määra kohaldamine. Lisaks, kui Üldkohus viitas „ülekantavale“ summale, samas kui personalieeskirjade VIII lisa artikli 11 lõikes 2 on mainitud, et asjaomase isiku pensioniõiguslikule staažile vastava summa ümberarvestamine peab toimuma tegelikult ülekantava summa alusel, rikkus kohus nimetatud õigusnormi ja eiras Üldkohtu poolt apellatsioonkaebuse kohta tehtud 13. oktoobri 2015. aasta otsust kohtuasjas komisjon vs. Verile ja Gjergji (T-104/14 P).

Kolmas väide käsitleb õigusnormide rikkumist, mis seisneb selles, et komisjoni poolt personalieeskirjade rakendamiseks vastu võetud üldistele rakendussätetele on antud esimene personalieeskirjade endi suhtes, mis on nendest sätetest hierarhiliselt kõrgemal, ning põhjendamiskohustuse rikkumist. Kolmanda väite esimeses osas väidab komisjon, et Üldkohus andis üldistele rakendussätetele tõlgenduse, mis on vastuolus personalieeskirjade selle sätte sõnastusega, mida üldised rakendussätted peaksid ellu viima, ning läks vastuollu põhimõttega, et personalieeskirjad, nagu neid on tõlgendatud Euroopa Kohtu otsuses Radek Časta, ei võimalda pensioniõiguslikuks staažiks ümber arvestada summasid, mis sisuliselt ei vasta pensioniõigustele. Kolmanda väite teises osas märgib komisjon, et Üldkohus rikkus põhjendamiskohustust, kuna ta leidis vastuoluliste põhjenduste alusel, et siseriiklik pensionifond on tõendanud alates ülekandmistaotluse kuupäevast kuni tegeliku ülekandmise kuupäevani kapitali hindamist.

Neljas väide käsitleb ilmset hindamisviga ja põhjendamiskohustuse rikkumist, mis tulenevad sellest, et Üldkohus tuvastas alusetu rikastumise, mida ei ole olemas. Esiteks leiab Üldkohus, et alusetu rikastumine tekiks sellest, kui ainult osa ülekantavast kapitalist arvestatakse ümber pensioniõiguslikuks staažiks, kuigi ülekandmist hinnatakse ülekandmistaotluse kuupäeva seisuga ja see järgib seejärel „tingliku“ fondi süsteemi, mis põhineb kapitaliseerimise süsteemil. Neljanda väite teises osas toob komisjon esile põhjendamiskohustuse rikkumise: Üldkohus tuvastas alusetu rikastumise, ilma et ta oleks selgitanud selle järelduse põhjendatust seoses komisjoni argumentidega, et summa, mis ületas 3,1% suuruse määra kohaldamist, tagastati asjaomasele ametnikule.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour d'appel de Bruxelles (Belgia) 23. veebruaril 2018 – Skype Communications Sàrl versus Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

(Kohtuasi C-142/18)

(2018/C 161/43)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour d'appel de Bruxelles

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Skype Communications Sàrl

Vastustaja: Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

Eelotsuse küsimused

1. Kas 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/21/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste ühise reguleeriva raamistiku kohta (¹) muudetud redaktsiooni artikli 2 punktis c sisalduvat elektroonilise sideteenuse määratlust tuleb mõista nii, et VOIP-teenuseid, mida pakutakse tarkvara kaudu, mis üldkasutatavas telefonivõrgus edastab kõne (Rahvusvahelise Telekommunikatsiooni Liidu soovitus E.164 kohasele) riigi numeratsiooniplaani kuuluvale laua- või mobiiltelefoni numbrile, tuleb käsitada elektroonilise sideteenusena hoolimata sellest, et internetiteenus, mille kaudu kasutaja seda VOIP-teenust kasutada saab, kujutab endast juba ise elektroonilist sideteenust, kuigi tarkvara pakkuja pakub seda teenust tasu eest ning sõlmib üldkasutatavas telefonivõrgus kõnede edastamiseks ja lõpetamiseks nõuetekohaselt volitatud telekommunikatsiooniteenusoperaatoritega lepinguid, mis võimaldavad kõnede edastamist riigi numeratsiooniplaani kuuluvale laua- või mobiiltelefoni numbrile?

2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kas vastus on samasugune ka juhul, kui võtta arvesse asjaolu, et häälkõnede tegemise funktsioon on ainult üks selle tarkvara funktsioonidest ning tarkvara on kasutatav ka ilma selleta?
3. Kui vastused esimesele kahele küsimusele on jaatavad, siis kas vastus esimesele küsimusele on samasugune ka juhul, kui võtta arvesse asjaolu, et teenuse pakkuja sätestab oma lepingu tüüptingimustes, et ta ei vastuta kliendi ees signaalide edastamise eest?
4. Kui vastused esimesele kolmele küsimusele on jaatavad, siis kas vastus esimesele küsimusele on samasugune ka juhul, kui võtta arvesse asjaolu, et osutatav teenus vastab ka „infoühiskonna teenuse“ määratlusele?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/21/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste ühise reguleeriva raamistiku kohta (raamdirektiiv) (EÜT L 108, lk 33; ELT eriväljaanne 13/29, lk 349).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Prantsusmaa) 23. veebruaril 2018 – Regards
Photographiques SARL versus Ministre de l'Action et des Comptes publics**

(Kohtuasi C-145/18)

(2018/C 161/44)

Kohtumenethuse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Regards Photographiques SARL

Vastustaja: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Eelotsuse küsimused

- Kas 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ⁽¹⁾ artikleid 103 ja 311 ning IX lisa A osa punkti 7 tuleb tõlgendada selliselt, et nende kohaselt piisab vähendatud käibemaksumäära kohaldamiseks üksnes sellest, kui fotod on tehtud kunstniku poolt, kes on ise teinud või on tema juhtimisel tehtud mitte rohkem kui 30 signeeritud ja nummerdatud eksemplari, olenemata suurusest ja alusmaterjalist?
- Juhul kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, kas liikmesriikidel on siiski lubatud lisaks välistada vähendatud käibemaksumäära kohaldamine fotode suhtes, mis ei ole kunstilised?
- Juhul kui vastus esimesele küsimusele on eitav, siis millistele täiendavatele tingimustele peavad vastama fotod, mille osas kohalduks vähendatud käibemaksumäär? Eelkõige, kas neis peab avalduma kunstilisus?
- Kas neid tingimusi tuleks tõlgendada Euroopa Liidus ühtselt või jäävad need iga liikmesriigi õiguse, täpsemalt intellektuaalse omandi õiguse sätete sisustada?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal da Relação de Lisboa (Portugal) 26. veebruaril 2018 –
Agostinho da Silva Martins versus Dekra Claims Services Portugal SA**

(Kohtuasi C-149/18)

(2018/C 161/45)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal da Relação de Lisboa

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Agostinho da Silva Martins

Kostja: Dekra Claims Services Portugal SA

Eelotsuse küsimused

- (a) Kas tuleb asuda seisukohale, et Portugalis kehtiv regulatsioon on imperatiivse õigusnormina esimuslik määruse „Rooma II“⁽¹⁾ artikli 16 tähenduses?
- (b) Kas see õigusnorm on ühenduse õigusnorm, milles on sätestatud kollisiooninormid määruse „Rooma II“ artikli 27 tähenduses?
- (c) Kas tuleb asuda seisukohale, et Portugali kodanikule, kes sai Hispaanias liiklusõnnetuses kannatada, tuleb kohaldada Portugali tsiviilseadustiku artikli 498 lõikes 3 ette nähtud aegumiskorda direktiivi 2009/103/EÜ⁽²⁾ artikli 28 tähenduses?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. juuli 2007. aasta määrus (EÜ) nr 864/2007 lepinguväliste võlasuhete suhtes kohaldatava õiguse kohta (Rooma II) (ELT 2007, L 199, lk 40).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta direktiiv 2009/103/EÜ mootorsõidukite kasutamise tsiviilvastutuskindlustuse ja sellise vastutuse kindlustamise kohustuse täitmise kohta (ELT 2009, L 263, lk 11).

**Crédit mutuel Arkéa 23. veebruaril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda
laiendatud koosseisus) 13. detsembri 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-712/15: Crédit mutuel
Arkéa versus Euroopa Keskpank**

(Kohtuasi C-152/18 P)

(2018/C 161/46)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Crédit mutuel Arkéa (esindaja: advokaat H. Savoie)

Teised menetlusosalised: Euroopa Keskpank, Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

— Tühistada 13. detsembri 2017. aasta kohtuotsus (T-712/15), millega Üldkohus jättis rahuldamata Crédit mutuel Arkéa hagi nõudega tühistada Euroopa Keskpanka 5. oktoobri 2015. aasta otsus (ECB/SSM/2015 – 9695000CG7B84NLR5984/28), millega nähakse ette grupi Crédit mutuel suhtes kohaldatavad usaldatavusnõuded.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjendamiseks esitab apellant kaks väidet, mis tuginevad:

- õigusnormi rikkumisele, kuna Üldkohus leidis, et järelevalvemehhanismi raammääruse artikli 2 punkti 21 alapunkt c lubab Euroopa Keskpangal korraldada konsolideeritud järelevalvet keskasutusega seotud asutuste üle isegi juhul, kui nimetatud keskasutus ei ole krediidasutus;
- õigusnormi rikkumisele faktiliste asjaolude õiguslikul kvalifitseerimisel, kuna Üldkohus leidis, et Crédit mutuel kujutab endast järelevalve alla kuuluvat gruppi, kuna ta vastab määruse nr 575/2013⁽¹⁾ artikli 10 lõikes 1 sätestatud tingimustele.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013 krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT L 176, lk 1).

Crédit mutuel Arkéa 23. veebruaril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda laiendatud koosseisus) 13. detsembri 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-52/16: Crédit mutuel Arkéa versus Euroopa Keskpank

(Kohtuasi C-153/18 P)

(2018/C 161/47)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Crédit mutuel Arkéa (esindaja: advokaat H. Savoie)

Teised menetlusosalised: Euroopa Keskpank, Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

- Tühistada 13. detsembri 2017. aasta kohtuotsus (T-52/16), millega Üldkohus jättis rahuldamata Crédit mutuel Arkéa hagi nõudega tühistada Euroopa Keskpanga 4. detsembri 2015. aasta otsus (ECB/SSM/2015 – 9695000CG7B84NLR5984/40), millega nähakse ette grupi Crédit mutuel suhtes kohaldatavad usaldatavusnõuded.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjendamiseks esitab apellant kaks väidet, mis tuginevad:

- õigusnormi rikkumisele, kuna Üldkohus leidis, et järelevalvemehhanismi raammääruse artikli 2 punkti 21 alapunkt c lubab Euroopa Keskpangal korraldada konsolideeritud järelevalvet keskasutusega seotud asutuste üle isegi juhul, kui nimetatud keskasutus ei ole krediidasutus;
- õigusnormi rikkumisele faktiliste asjaolude õiguslikul kvalifitseerimisel, kuna Üldkohus leidis, et Crédit mutuel kujutab endast järelevalve alla kuuluvat gruppi, kuna ta vastab määruse nr 575/2013⁽¹⁾ artikli 10 lõikes 1 sätestatud tingimustele.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013 krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT L 176, lk 1).

16. märtsil 2018 esitatud hagi – Ilmārs Rimšēvičs versus Lāti Vabariik**(Kohtuasi C-202/18)**

(2018/C 161/48)

Kohtumenetluse keel: läti

Pooled

Hageja: Ilmārs Rimšēvičs (esindajad: advokaadid S. Vārpiņš, I. Pazare, M. Kvēps)

Kostja: Lāti Vabariik

Hageja nõuded

- Tunnistada, et ta on õigusvastaselt Lāti Keskpanga juhataja ametist vabastatud otsusega, mille võttis vastu Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojs (korruptsiooni ennetamise ja tõrje büroo) Lāti Vabariigi nimel 19. veebruaril 2018 ja mis puudutas turvameetmete kohaldamist.
- Tunnistada õigusvastaseks turvameede, millega keelati teatud kutsealadel tegutsemine (keeld täita Lāti Keskpanga juhataja ülesandeid ja kasutada neid õigusi, mis selle ametikohaga kaasnesid), mis tema suhtes kehtestati korruptsiooni ennetamise ja tõrje büroo 19. veebruari 2018. aasta otsusega, mis käsitles turvameetmete kohaldamist.
- Tunnistada õigusvastaseks piirangud teostada Euroopa Keskpanga nõukogu liikme ülesandeid ja kasutada selle ametikohaga kaasnevaid õigusi, mis tema suhtes kehtestati korruptsiooni ennetamise ja tõrje büroo 19. veebruari 2018. aasta otsusega, mis käsitles turvameetmete kohaldamist.

Väited ja peamised argumendid

1. Hageja vaidlustab Lāti riigi ametiasutuse, mis vastutab uurimiste eest – korruptsiooni ennetamise ja tõrje büroo, mis kuulub täitevvõimu struktuuri –, 19. veebruari 2018. aasta õigusvastase otsuse, millega vabastati ta tähtajatult Lāti Keskpanga juhataja ametist. Tema ametist vabastamine toimus Lāti riigi nimel. Kuna ta Lāti Keskpanga juhataja ametist vabastati, kaotas ta ühtlasi *ex officio* ka Euroopa Keskpanga nõukogu liikme koha.
2. Vabastades hageja ametist, on toime pandud järgnevad rikkumised.
3. Esiteks, kuna hageja vabastati Lāti Keskpanga juhataja ja Euroopa Keskpanga nõukogu liikme ametist, siis on rikutud Euroopa Liidu toimimise lepingu 4. protokolli (Euroopa Keskpankade Süsteemi ja Euroopa Keskpanga põhikirja kohta) artiklit 14.2, kuna selle ametist vabastamise puhul ei olnud täidetud ükski nimetatud artiklis sätestatud tingimustest riigi keskpanga juhataja ametist vabastamiseks (kui juhataja ei vasta enam tingimustele, mis on vajalikud tema kohustuste täitmiseks, või kui ta on süüdi tõsisel üleastumises).
4. Teiseks, kuna hageja vabastati Lāti Keskpanga juhataja ametist, siis on rikutud Lāti Keskpanga seaduse (likums „Par Latvijas Banku“) artiklit 22, mis on õigusakt, millega rakendatakse Euroopa Liidu toimimise lepingut. Viidatud otsuse vastuvõtmise hetkel ei olnud täidetud ükski nimetatud artiklis sätestatud nõuetest, et vabastada Lāti Keskpanga juhataja ametist (esiteks: huvitatud isiku tagasiastumine; teiseks: Euroopa Keskpankade Süsteemi ja Euroopa Keskpanga põhikirja artiklis 14.2 toodud tingimus tõsise üleastumise toimepanemise kohta, mille korral parlament võib otsustada vabastada Lāti Panga juhataja ametist pärast seda, kui süüdimõistev kohtuotsus on jõustunud; kolmandaks: muud tingimused, mis on kehtestatud viidatud artiklis 14.2). Pealegi, kuna viidatud seaduse alusel võib Lāti Panga juhataja ametist vabastada üksnes Lāti Vabariigi parlament, ei toimunud see hageja puhul nii, vaid ta vabastati ametist Lāti Vabariigi ametiasutuse poolt, kelle ülesandeks on uurimiste teostamine ja kes kuulub täitevvõimu struktuuri.

5. Kolmandaks, hageja vabastamisel Läti Keskpanga juhataja ametist on korrupsiooni ennetamise ja tõrje büroo kohaldanud liidu õiguse vale tõlgendust, kinnitades, et hageja ei tegutsenud Euroopa Keskpanga nõukogus sõltumatult ja Euroopa Keskpanga huvides, vaid teostas Läti Keskpanga juhataja pädevust ning tegutses viimatinimetatud keskpanga huvides. Siiski on Euroopa Liidu lepingu artiklis 13 sätestatud, et Euroopa Keskpank on üks Euroopa Liidu institutsioonidest.

Oma ülesannete täitmisel võivad Euroopa Liidu institutsioonide ametnikud üksnes teostada pädevust, mis on ette nähtud liidu õigusnormides, ja võivad tegutseda üksnes nende institutsioonide huvides. Liikmesriigi õigusnormidega ei saa kehtestada tegevust, mis sobib Euroopa Liidu institutsioonide ametnikele, ja seetõttu ei saa Euroopa Liidu institutsioonide ametnik oma ülesannete täitmisel teostada liikmesriigi õigusaktides sätestatud pädevusi.

Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 130 tagatakse Euroopa Keskpanga sõltumatus ning välistatakse, et Euroopa Keskpanga nõukogu liikme ülesandeid täites võiks Läti Keskpanga juhataja tegutseda kui Läti Keskpanga esindaja ja toimida (ranges mõttes) selle panga või Läti Vabariigi huvides.

3. aprillil 2018 esitatud hagi – Euroopa Keskpank versus Läti Vabariik

(Kohtuasi C-238/18)

(2018/C 161/49)

Kohtumenetluse keel: läti

Pooled

Hageja: Euroopa Keskpank (EKP) (esindajad: C. Zilioli, C. Kroppenstedt y K. Kaiser, advokaat D. Sarmiento Ramírez-Escudero)

Kostja: Läti Vabariik

Hageja nõuded

- Taotleda Läti Vabariigilt Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 24 esimese lõigu ja Euroopa Kohtu kodukorra artikli 62 alusel kogu asjassepuutuva informatsiooni esitamist, mis on seotud poolelioleva uurimisega, mida viib läbi Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojs (korrupsiooni ennetamise ja tõrje büroo) Läti Keskpanga juhataja vastu.
- Tunnistada Euroopa Keskpankade Süsteemi ja Euroopa Keskpanga põhikirja artikli 14.2 alusel, et Läti Vabariik on rikkunud selle sätte teist lõiku:
 - vabastades Läti Keskpanga juhataja ametist enne, kui asja sisuliselt läbi vaadanud sõltumatu kohus on teinud süüdimõistva kohtuotsuse, ja
 - kuna ei esine – kui Läti Vabariigi esitatud asjaolud seda kinnitavad – ühtegi erakorralist asjaolu, mis põhjendaks siinses asjas ametist vabastamist.
- mõista kohtukulud välja Läti Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

EKP väidab, et Läti Vabariik on rikkunud Euroopa Keskpangade Süsteemi ja Euroopa Keskpanga põhikirja artiklit 14.2, kui ta ajutist turvameedet kohaldades vabastas Läti Keskpanga juhataja ametist ilma, et asja sisuliselt läbi vaadanud sõltumatu kohus oleks teinud süüdimõistva kohtuotsuse.

ÜLDKOHUS

Üldkohtu 22. märtsi 2018. aasta otsus – De Capitani versus parlament

(Kohtuasi T-540/15) ⁽¹⁾

(Dokumentidega tutvumine — Määrus (EÜ) nr 1049/2001 — Pooleliolevat seadusandlikku menetlust puudutavad dokumendid — Kolmepoolsed kohtumised — Neljaveerulised tabelid ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, mis käsitleb Europoli ning millega tunnistatakse kehtetuks otsused 2009/371/JSK ja 2005/681/JSK — Dokumentidega tutvumise võimaldamisest osaline keeldumine — Tühistamishagi — Põhjendatud huvi — Vastuvõetavus — Määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 esimene lõik — Otsustamisprotsessi kaitsev erand — Puudub üldine eeldus, et kolmepoolsete kohtumiste raames koostatud neljaveeruliste tabelitega tutvumise võimaldamisest võib keelduda)

(2018/C 161/50)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Emilio De Capitani (Brüssel, Belgia) (esindajad: advokaadid O. Brouwer, J. Wolfhagen ja E. Raedts)

Kostja: Euroopa Parlament (esindajad: N. Görlitz, A. Troupiotis ja C. Burgos, hiljem N. Görlitz, C. Burgos ja I. Anagnostopoulou)

Kostja toetuseks menetlusse astujad: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: E. Rebasti, B. Driessen ja J.-B. Laiguelot) ja Euroopa Komisjon (esindajad: J. Baquero Cruz ja F. Clotuche-Duvieusart)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada Euroopa Parlamendi 8. juuli 2015. aasta otsus A(2015) 4931, millega hagejal ei võimaldatud täies ulatuses tutvuda dokumentidega LIBE-2013-0091-02 ja LIBE-2013-0091-03.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Parlamendi 8. juuli 2015. aasta otsus A(2015) 4931 selles osas, millega Emilio De Capitanil ei võimaldatud täies ulatuses tutvuda dokumentidega LIBE-2013-0091-02 ja LIBE-2013-0091-03.
2. Jätta parlamendi kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja E. De Capitani kohtukulud.
3. Jätta Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Komisjoni kohtukulud nende endi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 398, 30.11.2015.

Üldkohtu 22. märtsi 2018. aasta otsus – Stavytskyi versus nõukogu(Kohtuasi T-242/16) ⁽¹⁾

(Ühine välis- ja julgeolekupoliitika — Piiravad meetmed seoses olukorraga Ukrainas — Rahaliste vahendite külmumine — Isikute, üksuste ja asutuste loetelu, kelle suhtes kohaldatakse rahaliste vahendite ja majandusressursside külmumist — Hageja nime jätmise loetellu — Põhjendamiskohustus — Õigusvastasuse vastuväide — Proportsionaalsus — Õiguslik alus — Ilmne hindamisviga)

(2018/C 161/51)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Edward Stavytskyi (Brüssel, Belgia) (esindajad: *solicitor* J. Grayston, advokaadid P. Gjørtler, G. Pandey ja D. Rovetta)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: V. Piessevaux ja J.-P. Hix)

Kostja toetuseks menetlusse astuja: Euroopa Komisjon (esindajad: E. Paasivirta ja S. Bartelt, hiljem E. Paasivirta ja L. Baumgart)

Ese

ELTL artiklil 263 põhinev nõue tühistada nõukogu 4. märtsi 2016. aasta otsus (ÜVJP) 2016/318, millega muudetakse otsust 2014/119/ÜVJP teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas (ELT 2016, L 60, lk 76), ja nõukogu 4. märtsi 2016. aasta rakendusmäärus (EL) 2016/311, millega rakendatakse määrust (EL) nr 208/2014 teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas (ELT 2016, L 60, lk 1), kuna hageja nimi jäeti nende isikute, üksuste ja asutuste loetellu, kelle suhtes kohaldatakse piiravaid meetmeid.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta Edward Stavytskyi kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud.
3. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 270, 25.7.2016.

Üldkohtu 20. märtsi 2018. aasta otsus – Šroubárna Ždánice versus nõukogu(Kohtuasi T-442/16) ⁽¹⁾

(Nõue maksta tagasi dumpinguvastased tollimaksud — Hiina Rahvavabariigist pärit või Malaisiast lähetatud teatavate rauast või terasest kinnituselementide import — Määrus (EÜ) nr 91/2009 ja rakendusmäärus (EL) nr 723/2011 — Liikmesriigi kohtu pädevus — Üldkohtu pädevuse puudumine)

(2018/C 161/52)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Pooled

Hageja: Šroubárna Ždánice a.s. (Kyjov, Tšehhi Vabariik) (esindaja: advokaat M. Osladil)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: H. Marcos Fraile ja A. Westerhof Löfflerová, keda abistas advokaat N. Tuominen)

Kostja toetuseks menetlusse astuja: Euroopa Komisjon (esindajad: T. Maxian Rusche ja P. Němečková)

Ese

Nõue maksta koos viivitusintressidega tagasi dumpinguvastased tollimaksud, mille hageja oli tasunud Tšehhi tollile väidetavalt alusetult pärast seda, kui võeti vastu nõukogu 26. jaanuari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 91/2009, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks teatavate Hiina Rahvavabariigist pärit rauast või terasest kinnitusdetailide impordi suhtes (ELT 2009, L 29, lk 1), nõukogu 18. juuli 2011. aasta rakendusmäärus (EL) nr 723/2011, millega laiendatakse määrusega (EÜ) nr 91/2009 kehtestatud lõplikku dumpinguvastast tollimaksu Malaisiast lähetatud teatavate rauast või terasest kinnitusdetailide impordile, olenemata sellest, kas need deklareeritakse Malaisiast pärinevatena või mitte (ELT 2011, L 194, lk 6), ja nõukogu 4. oktoobri 2012. aasta rakendusmäärus (EL) nr 924/2012, millega muudetakse määrust nr 91/2009 (ELT 2012, L 275, lk 1).

Resolutsioon

1. Jätta hagi läbi vaatamata, sest Üldkohtul puudub selle lahendamiseks pädevus.
2. Jätta Šroubárna Ždánice a.s.-i kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud.
3. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 392, 24.10.2016.

Üldkohtu 22. märtsi 2018. aasta otsus – HJ versus EMA

(Kohtuasi T-579/16) ⁽¹⁾

(Avalik teenistus — Ajutised teenistujad — Tähtajalise lepingu pikendamata jätmine — Muude teenistujate teenistustingimuste artikli 8 esimene lõik — Tähtajalise lepingu ümberkvalifitseerimine tähtajatuks lepinguks — Ilmne hindamisviga — Hoolitsemiskohustus — Põhjendamiskohustus — Õigus olla ära kuulatud — Hindamisaruanne — Põhjendamiskohustus — Ilmne hindamisviga)

(2018/C 161/53)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: HJ (esindajad: advokaadid L. Levi ja A. Blot)

Kostja: Euroopa Ravimiamet (esindajad: F. Cooney ja N. Rampal Olmedo, keda abistasid advokaadid A. Duron ja D. Waelbroeck)

Ese

ELTL artikli 270 alusel esitatud nõue tühistada esiteks hageja hindamisaruanne ajavahemiku 16. veebruar–31. detsember 2014 kohta, EMA 1. aprilli 2015. aasta otsus jätta hageja ajutise teenistuja leping pikendamata ning kaks teist 26. oktoobri 2015. aasta otsust, millega jäeti rahuldamata hageja kaebused nende aktide peale, ning teiseks mõista hagejale väidetavalt tekitatud kahju eest välja hüvitis.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja HJ-lt.

⁽¹⁾ ELT C 145, 25.4.2016 (kohtuasi, mis algselt registreeriti Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohtus numbriga F-8/16 ja anti üle Euroopa Liidu Üldkohtule 1.9.2016).

Üldkohtu 20. märtsi 2018. aasta otsus – Argyraki versus komisjon

(Kohtuasi T-734/16) ⁽¹⁾

(Avalik teenistus — Ametnikud — Pensionid — Pensioniõigusliku staaži arvutamine — Abiteenistujana töötatud aja arvesse võtmine — Tingimused — Õiguslik alus)

(2018/C 161/54)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Vassilia Argyraki (Brüssel, Belgia) (esindaja: advokaat S. Pappas)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Berscheid, G. Gattinara ja A.-C. Simon, hiljem G. Berscheid, G. Gattinara ja L. Radu Bouyon)

Ese

ELTL artikli 270 alusel esitatud nõue, millega palutakse tühistada komisjoni individuaalsete maksete haldamise ja maksmise ameti 29. jaanuari 2016. aasta otsus jätta rahuldamata hageja taotlus võtta abiteenistujana töötatud aega pensioniõiguste arvutamisel arvesse ajutise teenistujana töötatud ajana.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Komisjoni individuaalsete maksete haldamise ja maksmise ameti 29. jaanuari 2016. aasta otsus jätta rahuldamata Vassilia Argyraki taotlus võtta abiteenistujana töötatud aega pensioniõiguste arvutamisel arvesse ajutise teenistujana töötatud ajana.
2. Mõista kohtukulud välja komisjonilt.

⁽¹⁾ ELT C 462, 12.12.2016.

Üldkohtu 22. märtsi 2018. aasta otsus – Safe Skies versus EUIPO – Travel Sentry (TSA LOCK)(Kohtuasi T-60/17) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Euroopa Liidu sõnamärk TSA LOCK — Absoluutsed keeldumispõhjused — Eristusvõime — Eristusvõime puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktid b, c ja g (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punktid b, c ja g)

(2018/C 161/55)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Safe Skies LLC (New York, New York, Ameerika Ühendriigid) (esindaja: advokaat V. Schwepler)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: A. Söder)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetluse astuja Üldkohtus: Travel Sentry, Inc. (Windermere, Florida, Ameerika Ühendriigid) (esindajad: advokaadid J. L. Garcia ja V. Torelli)

Ese

Hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 24. novembri 2016. aasta otsuse (asi R 233/2016–4) peale, mis käsitleb Safe Skies'i ja Travel Sentry vahelist kehtetuks tunnistamise menetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Safe Skies LLC-lt.

⁽¹⁾ ELT C 104, 3.4.2017.

Üldkohtu 20. märtsi 2018. aasta otsus – Webgarden versus EUIPO (Dating Bracelet)(Kohtuasi T-272/17) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu kujutismärgi Dating Bracelet taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Kirjeldavus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktid b ja c (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punktid b ja c)) — EUIPO varasem otsustuspraktika — Võrdne kohtlemine — Õiguskindlus)

(2018/C 161/56)

Kohtumenetluse keel: ungari

Pooled

Hageja: Webgarden Szolgáltató és Kereskedelmi Kft. (Budapest, Ungari) (esindaja: advokaat G. Jambrik)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: P. Sipos)

Ese

Hagi EUIPO viienda apellatsioonikoja 1. märtsi 2017. aasta otsuse (asi R 658/2016-5) peale, mis käsitleb kujutismärgi Dating Bracelet EL kaubamärgina registreerimise taotlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja *Webgarden Szolgáltató és Kereskedelmi Kft.-lt.*

⁽¹⁾ ELT C 231, 17.7.2017.

Üldkohtu 9. märtsi 2018. aasta määrus – Aurora Group Danmark versus EUIPO – Retail Distribution (PANZER)

(Kohtuasi T-246/16) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Kehtetuks tunnistamise taotluse tagasivõtmine — Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)

(2018/C 161/57)

Kohtumenetluse keel: taani

Pooled

Hageja: Aurora Group Danmark A/S (Ballerup, Taani) (esindaja: advokaat L. Elmggaard Sørensen)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindajad: D. Gaja, hiljem T. Frydendahl ja D. Walicka)

Teine menetluspool EUIPO apellatsioonikojas, menetluse astuja Üldkohtus: Retail Distribution ApS (Hinnerup, Taani) (esindaja: advokaat E. A. Skovbo)

Ese

Hagi EUIPO esimese apellatsioonikoja 3. märtsi 2016. aasta otsuse (asi R 447/2015-1) peale, mis käsitleb Retail Distributioni ja Aurora Group Danmarki vahelist kehtetuks tunnistamise menetlust.

Resolutsioon

1. Otsuse tegemise vajadus on ära langenud.
2. Jätta Aurora Group Danmark A/Si ja Retail Distribution ApSi kohtukulud nende endi kanda ja mõista neilt kummaltki välja pool Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) kohtukuludest.

⁽¹⁾ ELT C 279, 1.8.2016.

Üldkohtu 13. märtsi 2018. aasta määrus – Disney Enterprises versus EUIPO – Di Molfetta (DISNEY FROZEN)

(Kohtuasi T-567/17) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Registreerimistaotluse tagasivõtmine — Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)

(2018/C 161/58)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Disney Enterprises, Inc. (Burbank, California, Ameerika Ühendriigid) (esindaja: advokaat M. Graf)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindajad: E. Markakis ja A. Folliard-Monguiral)

Teine menetluspool EUIPO apellatsioonikojas: Fabio Di Molfetta (Bisceglie, Itaalia)

Ese

Hagi EUIPO viienda apellatsioonikoja 12. mai 2017. aasta otsuse (asi R 2342/2016-5) peale, mis käsitleb Fabio Di Molfetta ja Disney Enterprises, Inc. vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Otsuse tegemise vajadus on ära langenud.
2. Jätta *Disney Enterprises, Inc.* kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 347, 16.10.2017.

Üldkohtu 8. märtsi 2018. aasta määrus – *Comune di Milano versus nõukogu*

(Kohtuasi T-46/18) ⁽¹⁾

(Asja üleandmine)

(2018/C 161/59)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Comune di Milano (Itaalia) (esindajad: advokaadid F. Sciaudone ja M. Condinanzi)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: E. Rebasti, M. Bauer ja F. Florindo Gijón)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada nõukogu üldasju käsitlevate ministrite koosseisus 20. novembril 2017 toimunud 3579. istungi raames vastu võetud otsus Euroopa Ravimiameti (EMA) uue asukoha kohta selles osas, millega Euroopa Ravimiameti uueks asukohaks valiti Amsterdam.

Resolutsioon

1. Üldkohus loobub kohtuasjast T-46/18 nii, et Euroopa Kohus saaks nende hagide osas otsuse teha.
2. Madalmaade Kuningriigi ja Regione Lombardia menetlusse astumise avalduste kohta tehakse otsus edaspidi.
3. Otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.

⁽¹⁾ ELT C 94, 12.3.2018.

22. veebruaril 2018 esitatud hagi – VI versus komisjon**(Kohtuasi T-109/18)**

(2018/C 161/60)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled**

Hageja: VI (esindajad: advokaadid G. Pandey ja V. Villante)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- sissejuhatuseks tunnistada personalieeskirjade artikkel 90 vajadusel kehtetuks ja kohaldamatuks käesolevas EL toimimise lepingu artikli 270 kohases menetluses;
- esiteks tühistada Euroopa Personalivaliku Ameti (EPSO) 14. novembri 2017. aasta otsus, millega jäeti rahuldamata hageja 13. juulil 2017 esitatud kaebus, sealhulgas nõue mõista hageja kasuks välja 50 000 euro suurune hüvitis;
- teiseks tühistada EPSO 19. aprilli 2017. aasta otsus, millega jäeti rahuldamata tema nõue vaadata uuesti läbi konkursikomisjoni otsus mitte lubada tal konkursi järgmises etapis osaleda;
- kolmandaks tühistada EPSO kasutajakontol sisalduv 6. veebruari 2017. aasta otsus, millega hagejat ei lisatud konkursi EPSO/AD/323/16 jaoks valitud kandidaatide esialgsesse nimekirja;
- neljandaks tühistada 26. mail 2016 avaldatud avaliku konkursi teade EPSO/AD/323/16 ning tervikuna sellest tulenev nende ametnike esialgne nimekiri, kes valiti eespool nimetatud konkursil osalema;
- mõista hagejale eespool nimetatud õigusvastase vaidlustatud otsusega tekitatud kahju eest välja hüvitis 50 000 eurot ning
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et EPSO/konkursikomisjon on teinud ilmse hindamisvea, kui nad hindasid hageja töökogemust, ning lisaks on rikutud asjaomase konkursiteate III lisa, milles on üksikasjalikult kirjeldatud nõutud töökogemust.
2. Teine väide, et on rikutud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 41 ja hageja õigust olla ära kuulatud ning lisaks on rikutud põhjendamiskohustust ja EL toimimise lepingu artiklit 296.

3. Kolmas väide, et on rikutud määruse nr 1/58⁽¹⁾ artikleid 1, 2, 3 ja 4; personalieeskirjade artikleid 1d ja 28; personalieeskirjade III lisa artikli 1 lõike 1 punkti f ning lisaks võrdse kohtlemise ja diskrimineerimiskeelu põhimõtteid.

⁽¹⁾ Nõukogu 15. aprilli 1958. aasta määrus nr 1, millega määratakse kindlaks Euroopa Majandusühenduses kasutatavad keeled (EÜT 17, 6.10.1958, lk 385; ELT eriväljaanne 01/01, lk 3).

26. veebruaril 2018 esitatud hagi – Tomasz KawalkoTrofeum versus EUIPO – Ferrero (KINDERPRAMS)

(Kohtuasi T-115/18)

(2018/C 161/61)

Hagiavalduse keel: poola

Pooled

Hageja: Tomasz KawalkoTrofeum (Gdynia, Poola) (esindaja: advokaat P. Moksa)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Ferrero SpA (Alba, Itaalia)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Taotleja: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärk „KINDERPRAMS“ – registreerimistaotlus nr 12 916 961

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 14. detsembri 2017. aasta otsus asjas R 1112/2017-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- muuta vaidlustatud otsust nii, et kaubamärk KINDERPRAMS registreeritakse;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Määruse nr 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

1. märtsil 2018 esitatud hagi – HMV (Brands) versus EUIPO – Our Price Records (OUR PRICE)

(Kohtuasi T-129/18)

(2018/C 161/62)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: HMV (Brands) Ltd (London, Ühendkuningriik) (esindajad: barrister M. Hicks ja barrister N. Zweck)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Our Price Records Ltd (London)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusalune kaubamärk: sõnalisi osi „OUR PRICE“ sisaldav ELi kujutismärk – registreerimistaotlus nr 13 636 998

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 15. detsembri 2017. aasta otsus asjas R 838/2017-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt;
- mõista kohtukulud välja Our Price Records Limited'ilt, kui ta menetlusse astub

JA KAS

- rahuldada HMV vastulause tervikuna

VÕI

- saata asi tagasi EUIPO-le uuesti läbivaatamiseks seoses vaidlustatud otsuse tühistamisega.

Väide

- Määruse 2017/1001 artikli 8 lõike 4 rikkumine.

28. veebruaril 2018 esitatud hagi – LMP Lichttechnik Vertriebs versus EUIPO (LITECRAFT)

(Kohtuasi T-140/18)

(2018/C 161/63)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: LMP Lichttechnik Vertriebs GmbH (Ibbenbüren, Saksamaa) (esindaja: advokaat R. Plegge)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärk „LITECRAFT“ – registreerimistaotlus nr 15 282 635

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 8. jaanuari 2018. aasta otsus asjas R 699/2017-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktide b ja c rikkumine.

1. märtsil 2018 esitatud hagi – Société générale versus EKP**(Kohtuasi T-143/18)**

(2018/C 161/64)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Société générale (Pariis, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid A. Gosset Grainville, M. Trabucchi ja P. Kupka)

Kostja: Euroopa Keskpang

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada EKP 19. detsembri 2017. aasta otsuse nr ECB/SSM/2017 – O2RNE8IBXP4R0TD8PU41/174 artikkel 5 ja selle otsuse A lisa artikkel 3 osas, milles need näevad ette meetmed, mida hoiuste tagamise skeemide või kriisilahendusfondide puhul tuleb võtta seoses tagasivõtmatute maksekohustustega;
- mõista kohtukulud välja EKP-lt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi p hjuduseks esitab hageja neli väidet.

- Esimene väide, et vaidlustatud otsus on vastu võetud ilma õigusliku aluseta. Hageja väitel puudub EKP-l pädevus üldkehtivate usaldatavusnõuete kehtestamiseks ning ta ei viinud läbi hageja olukorra individuaalset ja üksikasjalikku hindamist, mis on ette nähtud kohaldatavates õigusaktides.
- Teine väide, et vaidlustatud otsuses on rikutud õigusnormi, kuna EKP tõlgendas ebaõigesti liidu õigusakte, mis lubavad krediidasutustel maksta tagasivõtmatute maksekohustuste teel, ja võttis seeläbi nendelt s tetelt soovitava toime.
- Kolmas väide, et vaidlustatud otsuses on tehtud ilmne viga tagasivõtmatute maksekohustustega väidetavalt kaasnevate riskide hindamisel nõukogu 15. oktoobri 2013. aasta m aruse (Eü) nr 1024/2013, millega antakse Euroopa Keskpangale eriulesanded seoses krediidasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga (ELT 2013, L 287, lk 63) artiklis 16 alusel.
- Neljas väide, mis käsitleb p hjuduse puudumist osas, mis puudutab EKP-l lasuvat põhjalikuma p hjudamise kohustust ja vaidlustatud otsuse ebapiisavat p hjudust.

1. märtsil 2018 esitatud hagi – Crédit Agricole jt versus EKP**(Kohtuasi T-144/18)**

(2018/C 161/65)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Crédit Agricole SA (Montrouge, Prantsusmaa) ja 69 teist hagejat (esindajad: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi ja P. Kupka)

Kostja: Euroopa Kesksbank

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada EKP 19. detsembri 2017. aasta otsuse nr ECB/SSM/2017 – 969500TJ5KRTCJQWXH05/380 artikkel 9 ja selle otsuse A lisa artikkel 3 osas, milles need näevad ette meetmed, mida hoiuste tagamise skeemide või kriisilahendusfondide puhul tuleb võtta seoses tagasivõtmataute maksekohustustega;
- mõista kohtukulud välja EKP-lt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjendamiseks esitavad hagejad neli väidet, mis on sisuliselt identsed või sarnased kohtuasjas T-143/18: Société générale vs. EKP esitatud väidetega.

1. märtsil 2018 esitatud hagi – Confédération nationale du Crédit mutuel jt versus EKP**(Kohtuasi T-145/18)**

(2018/C 161/66)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hagejad: Confédération nationale du Crédit mutuel (Pariis, Prantsusmaa) ja 37 teist hagejat (esindajad: advokaadid A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi ja P. Kupka)

Kostja: Euroopa Kesksbank

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada EKP 19. detsembri 2017. aasta otsuse nr ECB/SSM/2017 – 9695000CG7B84NLR5984/207 artikkel 8 osas, milles see näeb ette meetmed, mida hoiuste tagamise skeemide või kriisilahendusfondide puhul tuleb võtta seoses tagasivõtmataute maksekohustustega;
- mõista kõik kohtukulud välja EKP-lt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjendamiseks esitavad hagejad neli väidet, mis on sisuliselt identsed või sarnased kohtuasjas T-143/18: Société générale vs. EKP esitatud väidetega.

1. märtsil 2018 esitatud hagi – BPCE jt versus EKP**(Kohtuasi T-146/18)**

(2018/C 161/67)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled**

Hagejad: BPCE (Pariis, Prantsusmaa) ja 36 teist hagejat (esindajad: advokaadid A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi ja P. Kupka)

Kostja: Euroopa Keskpang

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada EKP 19. detsembri 2017. aasta otsuse nr ECB/SSM/2017 – 9695005MSX1OYEMGDF46/338 (käsitatuna koos otsuse lisaga) artikkel 4 osas, milles see näeb ette meetmed, mida hoiuste tagamise skeemide või kriisilahendusfondide puhul tuleb võtta seoses tagasivõtmatute maksekohustustega;
- mõista kõik kohtukulud välja EKP-lt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjendamiseks esitavad hagejad neli väidet, mis on sisuliselt identsed või sarnased kohtuasjas T-143/18: *Société générale vs. EKP* esitatud väidetega.

1. märtsil 2018 esitatud hagi – Arkéa Direct Bank jt versus EKP**(Kohtuasi T-149/18)**

(2018/C 161/68)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled**

Hagejad: Arkéa Direct Bank (Puteaux, Prantsusmaa), Caisse de Bretagne de Crédit Mutuel Agricole (Le Relecq Kerhuon, Prantsusmaa), Crédit Mutuel Arkéa (Le Relecq Kerhuon), Crédit foncier et communal d'Alsace et de Lorraine-banque (Strasbourg, Prantsusmaa), Fédéral Finance (Le Relecq Kerhuon), Arkéa Home Loans SFH (Brest, Prantsusmaa), Arkéa Banking Services (Pariis, Prantsusmaa), Arkéa Public Sector SCF (Le Relecq Kerhuon), Arkéa Banque Entreprises et Institutionnels (Le Relecq Kerhuon), Keytrade Bank Luxembourg SA (Luxembourg, Luksemburg) (esindajad: advokaadid A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi ja P. Kupka)

Kostja: Euroopa Keskpang

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada EKP 19. detsembri 2017. aasta otsuse nr ECB/SSM/2017 – 9695000CG7B84NLR5984/207 artikkel 8 osas, milles see näeb ette meetmed, mida hoiuste tagamise skeemide või kriisilahendusfondide puhul tuleb võtta seoses tagasivõtmatute maksekohustustega;
- mõista kõik kohtukulud välja EKP-lt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjendamiseks esitavad hagejad neli väidet, mis on sisuliselt identsed või sarnased kohtuasjas T-143/18: *Société générale vs. EKP* esitatud väidetega.

1. märtsil 2018 esitatud hagi – BNP Paribas versus Euroopa Keskpang**(Kohtuasi T-150/18)**

(2018/C 161/69)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: BNP Paribas (Pariis, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi ja P. Kupka)

Kostja: Euroopa Keskpang

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada EKP 19. detsembri 2017. aasta otsuse nr ECB/SSM/2017 – ROMUWSFPU8MPRO8K5P83/248 artikkel 9 ja eelkõige selle lõiked 9.1, 9.2 ja 9.3 osas, milles need näevad ette ühtse kriisilahendusfondi, riiklike kriisilahendusfondide või hoiuste tagamise skeemide ees võetud tagasivõtmatute maksekohustuste mahaarvamise esimese taseme põhiomavahenditest individuaalsel, allkonsolideeritud ja konsolideeritud alusel;
- mõista kõik kohtukulud välja EKP-lt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

- Esimene väide, et vaidlustatud otsusel puudub õiguslik alus, sest EKP kasutas tal usaldatusnõuete täitmise osas olevaid järelevalvevolitusi selleks, et kehtestada seadusandja pädevusse kuuluv üldkohaldatav meede, ja ületas seeläbi volitusi, mis talle on antud nõukogu 15. oktoobri 2013. aasta määruse (EÜ) nr 1024/2013, millega antakse Euroopa Keskpangale eriuülesanded seoses krediitiasutuste usaldatusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga (ELT 2013, L 287, lk 63), artikli 4 lõike 1 punktiga f ja artikliga 16.
- Teine väide, et vaidlustatud otsuses on rikutud õigusnormi, sest EKP tõlgendas liidu õigusakte, mis võimaldavad krediitiasutustel maksta tagasivõtmatute maksekohustuste teel, et täita osa oma kohustustest ühtse kriisilahendusfondi, riiklike kriisilahendusfondide või hoiuste tagamise skeemide ees, vastupidi seadusandja tahtele ja võttis seeläbi nendelt sätetelt soovitava toime. Lisaks lähtus EKP oma otsuse tegemisel tagasivõtmatutele maksukohustustele kohaldatava Euroopa ja liikmesriikide õigusraamistiku ebaõigest tõlgendusest.
- Kolmas väide, et rikutud on proportsionaalsuse põhimõtet.
- Neljas väide, et vaidlustatud otsuse lähtekohaks on hindamisviga ja see rikub hea halduse põhimõtet.

26. veebruaril 2018 esitatud hagi – Legutko ja Poręba versus parlament**(Kohtuasi T-156/18)**

(2018/C 161/70)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Hagejad: Ryszard Antoni Legutko (Morawica, Poola), Tomasz Piotr Poręba (Mielec, Poola) (esindaja: advokaat M. Mataczyński)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tuvastada, et kostja on rikkunud Euroopa Parlamendi kodukorra artiklit 130 ja selle lisa II, kuna kostja on jätnud Euroopa Liidu Nõukogule edastamata kirjaliku küsimuse, mille on Euroopa Parlamendi liikmed esitanud menetluses, mis on registreeritud nr P-003358/17 all;
- kohustada Euroopa Parlamenti edastama nr P-003358/17 all registreeritud kirjaliku küsimuse pädevale asutusele, mis on Euroopa Liidu Nõukogu;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagejad väidavad, et Euroopa Parlament on hagejate viidatud pädevale organile jätnud edastamata kirjaliku küsimuse, mille 16. mail 2017 esitasid Euroopa Parlamendi liikmed Ryszard Legutko ja Tomasz Poręba.

8. märtsil 2018 esitatud hagi – Amisi Kumba versus nõukogu

(Kohtuasi T-163/18)

(2018/C 161/71)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Gabriel Amisi Kumba (Kinshasa, Kongo Demokraatlik Vabariik) (esindajad: advokaadid T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois ja A. Guillerme)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada nõukogu 11. detsembri 2017. aasta rakendusotsus (ÜVJP) 2017/2282, millega muudetakse otsust 2010/788/ÜVJP, mis käsitleb Kongo Demokraatliku Vabariigi vastu suunatud piiravaid meetmeid, osas, milles selle kohaselt jäetakse hageja nimi otsuse 2010/788/ÜVJP II lisa punkti 2 ja määruse (EÜ) nr 1183/2005 Ia lisa punkti 2;
- tuvastada, et otsuse 2010/788/ÜVJP artikli 3 lõike 2 punktis b sätestatu, nii nagu seda on muudetud otsusega 2016/2231/ÜVJP, ja määruse (EÜ) nr 1183/2005 artikli 2b lõike 1 punkt b on õigusvastased;
- mõista kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, et rikuti kaitseõigusi, muu hulgas põhjendamiskohustust meetmete õigustamisel; samuti ei tagatud tõhusat õiguskaitset ja rikuti õigust olla ära kuulatud.
2. Teine väide, et tehti ilmselge hindamisviga, mis puudutab hageja seotust Kongo Demokraatlikus Vabariigis toime pandud tegudega, mis kujutavad endast inimõiguste raskeid rikkumisi.

3. Kolmas väide, et rikuti õigust eraelu puutumatusesele, omandiõigust ja proportsionaalsuse põhimõtet.
4. Neljas väide, et järgmised sätted on õigusvastased: nõukogu 20. detsembri 2010. aasta otsuse 2010/788/ÜVJP, mis käsitleb Kongo Demokraatliku Vabariigi vastu suunatud piiravaid meetmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks ühine seisukoht 2008/369/ÜVJP (ELT 2010, L 336, lk 30) artikli 3 lõike 2 punkt b, nii nagu seda on muudetud nõukogu 12. detsembri 2016. aasta otsusega (ÜVJP) 2016/2231, millega muudetakse otsust 2010/788/ÜVJP, mis käsitleb Kongo Demokraatliku Vabariigi vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2016, L 336I, lk 7); ning nõukogu 18. juuli 2005. aasta määruse (EÜ) nr 1183/2005, millega kehtestatakse Kongo Demokraatliku Vabariigi suhtes kehtestatud relvaembargo rikkuvate isikute vastu suunatud teatud eripiirangud (ELT 2005, L 193, lk 1) artikli 2b lõike 1 punkt b.

8. märtsil 2018 esitatud hagi – Kampete versus nõukogu

(Kohtuasi T-164/18)

(2018/C 161/72)

Kohtumenethuse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Ilunga Kampete (Kinshasa, Kongo Demokraatlik Vabariik) (esindajad: advokaadid T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois ja A. Guillerme)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada nõukogu 11. detsembri 2017. aasta rakendusotsus (ÜVJP) 2017/2282, millega muudetakse otsust 2010/788/ÜVJP, mis käsitleb Kongo Demokraatliku Vabariigi vastu suunatud piiravaid meetmeid, osas, milles selle kohaselt jäetakse hageja nimi otsuse 2010/788/ÜVJP II lisa punkti 1 ja määruse (EÜ) nr 1183/2005 Ia lisa punkti 1;
- tuvastada, et otsuse 2010/788/ÜVJP artikli 3 lõike 2 punktis b sätestatu, nii nagu seda on muudetud otsusega 2016/2231/ÜVJP, ja määruse (EÜ) nr 1183/2005 artikli 2b lõike 1 punkt b on õigusvastased;
- mõista kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet, mis on sisuliselt identsed või sarnased kohtuasjas T-163/18: Amisi Kumba vs. nõukogu esitatud väidetega.

8. märtsil 2018 esitatud hagi – Kahimbi Kasagwe versus nõukogu

(Kohtuasi T-165/18)

(2018/C 161/73)

Kohtumenethuse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Delphin Kahimbi Kasagwe (Kinshasa, Kongo Demokraatlik Vabariik) (esindajad: advokaadid T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois ja A. Guillerme)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada nõukogu 11. detsembri 2017. aasta rakendusotsus (ÜVJP) 2017/2282, millega muudetakse otsust 2010/788/ÜVJP, mis käsitleb Kongo Demokraatliku Vabariigi vastu suunatud piiravaid meetmeid, osas, milles selle kohaselt jäetakse hageja nimi otsuse 2010/788/ÜVJP II lisa punkti 7 ja määruse (EÜ) nr 1183/2005 Ia lisa punkti 7;
- tuvastada, et otsuse 2010/788/ÜVJP artikli 3 lõike 2 punktis a sätestatu, nii nagu seda on muudetud otsusega 2016/2231/ÜVJP, ja määruse (EÜ) nr 1183/2005 artikli 2b lõike 1 punkt a on õigusvastased;
- mõista kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet, mis on sisuliselt identsed või sarnased kohtuasjas T-163/18: Amisi Kumba vs. nõukogu esitatud väidetega.

8. märtsil 2018 esitatud hagi – Ilunga Luyoyo versus nõukogu**(Kohtuasi T-166/18)**

(2018/C 161/74)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled**

Hageja: Ferdinand Ilunga Luyoyo (Kinshasa, Kongo Demokraatlik Vabariik) (esindajad: advokaadid T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois ja A. Guillerme)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada nõukogu 11. detsembri 2017. aasta rakendusotsus (ÜVJP) 2017/2282, millega muudetakse otsust 2010/788/ÜVJP, mis käsitleb Kongo Demokraatliku Vabariigi vastu suunatud piiravaid meetmeid, osas, milles selle kohaselt jäetakse hageja nimi otsuse 2010/788/ÜVJP II lisa punkti 3 ja määruse (EÜ) nr 1183/2005 Ia lisa punkti 3;
- tuvastada, et otsuse 2010/788/ÜVJP artikli 3 lõike 2 punktis b sätestatu, nii nagu seda on muudetud otsusega 2016/2231/ÜVJP, ja määruse (EÜ) nr 1183/2005 artikli 2b lõike 1 punkt b on õigusvastased;
- mõista kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet, mis on sisuliselt identsed või sarnased kohtuasjas T-163/18: Amisi Kumba vs. nõukogu esitatud väidetega.

8. märtsil 2018 esitatud hagi – Kanyama versus nõukogu**(Kohtuasi T-167/18)**

(2018/C 161/75)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled**

Hageja: Célestin Kanyama (Kinshasa, Kongo Demokraatlik Vabariik) (esindajad: advokaadid T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois ja A. Guillerme)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada nõukogu 11. detsembri 2017. aasta rakendusotsus (ÜVJP) 2017/2282, millega muudetakse otsust 2010/788/ÜVJP, mis käsitleb Kongo Demokraatliku Vabariigi vastu suunatud piiravaid meetmeid, osas, milles selle kohaselt jäetakse hageja nimi otsuse 2010/788/ÜVJP II lisa punkti 4 ja määruse (EÜ) nr 1183/2005 Ia lisa punkti 4;
- tuvastada, et otsuse 2010/788/ÜVJP artikli 3 lõike 2 punktis b sätestatu, nii nagu seda on muudetud otsusega 2016/2231/ÜVJP, ja määruse (EÜ) nr 1183/2005 artikli 2b lõike 1 punkt b on õigusvastased;
- mõista kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet, mis on sisult identsed või sarnased väidetega, mis on esitatud kohtuasjas T-163/18: *Amisi Kumba vs. nõukogu*.

8. märtsil 2018 esitatud hagi – Numbi versus nõukogu**(Kohtuasi T-168/18)**

(2018/C 161/76)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled**

Hageja: John Numbi (Kinshasa, Kongo Demokraatlik Vabariik) (esindajad: advokaadid T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois ja A. Guillerme)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada nõukogu 11. detsembri 2017. aasta rakendusotsus (ÜVJP) 2017/2282, millega muudetakse otsust 2010/788/ÜVJP, mis käsitleb Kongo Demokraatliku Vabariigi vastu suunatud piiravaid meetmeid, osas, milles selle kohaselt jäetakse hageja nimi otsuse 2010/788/ÜVJP II lisa punkti 5 ja määruse (EÜ) nr 1183/2005 Ia lisa punkti 5;
- tuvastada, et otsuse 2010/788/ÜVJP artikli 3 lõike 2 punktis a sätestatu, nii nagu seda on muudetud otsusega 2016/2231/ÜVJP, ja määruse (EÜ) nr 1183/2005 artikli 2b lõike 1 punkt a on õigusvastased;
- mõista kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet, mis on sisuliselt identsed või sarnased kohtuasjas T-163/18: Amisi Kumba vs. nõukogu esitatud väidetega.

8. märtsil 2018 esitatud hagi – Kibelisa Ngambasai versus nõukogu**(Kohtuasi T-169/18)**

(2018/C 161/77)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Roger Kibelisa Ngambasai (Kinshasa, Kongo Demokraatlik Vabariik) (esindajad: advokaadid T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois ja A. Guillerme)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada nõukogu 11. detsembri 2017. aasta rakendusotsus (ÜVJP) 2017/2282, millega muudetakse otsust 2010/788/ÜVJP, mis käsitleb Kongo Demokraatliku Vabariigi vastu suunatud piiravaid meetmeid, osas, milles selle kohaselt jäetakse hageja nimi otsuse 2010/788/ÜVJP II lisa punkti 6 ja määruse (EÜ) nr 1183/2005 Ia lisa punkti 6;
- tuvastada, et otsuse 2010/788/ÜVJP artikli 3 lõike 2 punktis a sätestatu, nii nagu seda on muudetud otsusega 2016/2231/ÜVJP, ja määruse (EÜ) nr 1183/2005 artikli 2b lõike 1 punkt a on õigusvastased;
- mõista kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet, mis on sisult identsed või sarnased väidetega, mis on esitatud kohtuasjas T-163/18: Amisi Kumba vs. nõukogu.

8. märtsil 2018 esitatud hagi – Kande Mupompa versus nõukogu**(Kohtuasi T-170/18)**

(2018/C 161/78)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Alex Kande Mupompa (Kinshasa, Kongo Demokraatlik Vabariik) (esindajad: advokaadid T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois ja A. Guillerme)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada nõukogu 11. detsembri 2017. aasta rakendusotsus (ÜVJP) 2017/2282, millega muudetakse otsust 2010/788/ÜVJP, mis käsitleb Kongo Demokraatliku Vabariigi vastu suunatud piiravaid meetmeid, osas, milles selle kohaselt jäetakse hageja nimi otsuse 2010/788/ÜVJP II lisa punkti 10 ja määruse (EÜ) nr 1183/2005 Ia lisa punkti 10;

- tuvastada, et otsuse 2010/788/ÜVJP artikli 3 lõike 2 punktis b sätestatu, nii nagu seda on muudetud otsusega 2016/2231/ÜVJP, ja määruse (EÜ) nr 1183/2005 artikli 2b lõike 1 punkt b on õigusvastased;
- mõista kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet, mis on sisuliselt identsed või sarnased kohtuasjas T-163/18: Amisi Kumba vs. nõukogu esitatud väidetega.

8. märtsil 2018 esitatud hagi – Boshab versus nõukogu

(Kohtuasi T-171/18)

(2018/C 161/79)

Kohtumenethuse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Évariste Boshab (Kinshasa, Kongo Demokraatlik Vabariik) (esindajad: advokaadid T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois ja A. Guillerme)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada nõukogu 11. detsembri 2017. aasta rakendusotsus (ÜVJP) 2017/2282, millega muudetakse otsust 2010/788/ÜVJP, mis käsitleb Kongo Demokraatliku Vabariigi vastu suunatud piiravaid meetmeid, osas, milles selle kohaselt jäetakse hageja nimi otsuse 2010/788/ÜVJP II lisa punkti 8 ja määruse (EÜ) nr 1183/2005 Ia lisa punkti 8;
- tuvastada, et otsuse 2010/788/ÜVJP artikli 3 lõike 2 punktis b sätestatu, nii nagu seda on muudetud otsusega 2016/2231/ÜVJP, ja määruse (EÜ) nr 1183/2005 artikli 2b lõike 1 punkt b on õigusvastased;
- mõista kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet, mis on sisult identsed või sarnased väidetega, mis on esitatud kohtuasjas T-163/18: Amisi Kumba vs. nõukogu.

8. märtsil 2018 esitatud hagi – Akili Mundos versus nõukogu

(Kohtuasi T-172/18)

(2018/C 161/80)

Kohtumenethuse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Muhindo Akili Mundos (Kinshasa, Kongo Demokraatlik Vabariik) (esindajad: advokaadid T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois ja A. Guillerme)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada nõukogu 11. detsembri 2017. aasta rakendusotsus (ÜVJP) 2017/2282, millega muudetakse otsust 2010/788/ÜVJP, mis käsitleb Kongo Demokraatliku Vabariigi vastu suunatud piiravaid meetmeid, osas, milles selle kohaselt jäetakse hageja nimi otsuse 2010/788/ÜVJP II lisa punkti 13 ja määruse (EÜ) nr 1183/2005 Ia lisa punkti 13;
- tuvastada, et otsuse 2010/788/ÜVJP artikli 3 lõike 2 punktis b sätestatu, nii nagu seda on muudetud otsusega 2016/2231/ÜVJP, ja määruse (EÜ) nr 1183/2005 artikli 2b lõike 1 punkt b on õigusvastased;
- mõista kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet, mis on sisuliselt identsed või sarnased kohtuasjas T-163/18: Amisi Kumba vs. nõukogu esitatud väidetega.

8. märtsil 2018 esitatud hagi – Ramazani Shadary versus nõukogu**(Kohtuasi T-173/18)**

(2018/C 161/81)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled**

Hageja: Emmanuel Ramazani Shadary (Kinshasa, Kongo Demokraatlik Vabariik) (esindajad: advokaadid T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois ja A. Guillerme)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada nõukogu 11. detsembri 2017. aasta rakendusotsus (ÜVJP) 2017/2282, millega muudetakse otsust 2010/788/ÜVJP, mis käsitleb Kongo Demokraatliku Vabariigi vastu suunatud piiravaid meetmeid, osas, milles selle kohaselt jäetakse hageja nimi otsuse 2010/788/ÜVJP II lisa punkti 15 ja määruse (EÜ) nr 1183/2005 Ia lisa punkti 15;
- tuvastada, et otsuse 2010/788/ÜVJP artikli 3 lõike 2 punktis b sätestatu, nii nagu seda on muudetud otsusega 2016/2231/ÜVJP, ja määruse (EÜ) nr 1183/2005 artikli 2b lõike 1 punkt b on õigusvastased;
- mõista kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet, mis on sisuliselt identsed või sarnased kohtuasjas T-163/18: Amisi Kumba vs. nõukogu esitatud väidetega.

8. märtsil 2018 esitatud hagi – Mutondo versus nõukogu**(Kohtuasi T-174/18)**

(2018/C 161/82)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled**

Hageja: Kalev Mutondo (Kinshasa, Kongo Demokraatlik Vabariik) (esindajad: advokaadid T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois ja A. Guillerme)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada nõukogu 11. detsembri 2017. aasta rakendusotsus (ÜVJP) 2017/2282, millega muudetakse otsust 2010/788/ÜVJP, mis käsitleb Kongo Demokraatliku Vabariigi vastu suunatud piiravaid meetmeid, osas, milles selle kohaselt jäetakse hageja nimi otsuse 2010/788/ÜVJP II lisa punkti 16 ja määruse (EÜ) nr 1183/2005 Ia lisa punkti 16;
- tuvastada, et otsuse 2010/788/ÜVJP artikli 3 lõike 2 punktis c sätestatu, nii nagu seda on muudetud otsusega 2016/2231/ÜVJP, ja määruse (EÜ) nr 1183/2005 artikli 2b lõike 1 punkt c on õigusvastased;
- mõista kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet, mis on sisult identsed või sarnased väidetega, mis on esitatud kohtuasjas T-163/18: Amisi Kumba vs. nõukogu.

8. märtsil 2018 esitatud hagi – Ruhorimbere versus nõukogu**(Kohtuasi T-175/18)**

(2018/C 161/83)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled**

Hageja: Éric Ruhorimbere (Mbuji-Mayi, Kongo Demokraatlik Vabariik) (esindajad: advokaadid T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois ja A. Guillerme)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada nõukogu 11. detsembri 2017. aasta rakendusotsus (ÜVJP) 2017/2282, millega muudetakse otsust 2010/788/ÜVJP, mis käsitleb Kongo Demokraatliku Vabariigi vastu suunatud piiravaid meetmeid, osas, milles selle kohaselt jäetakse hageja nimi otsuse 2010/788/ÜVJP II lisa punkti 14 ja määruse (EÜ) nr 1183/2005 Ia lisa punkti 14;

- tuvastada, et otsuse 2010/788/ÜVJP artikli 3 lõike 2 punktis b sätestatu, nii nagu seda on muudetud otsusega 2016/2231/ÜVJP, ja määruse (EÜ) nr 1183/2005 artikli 2b lõike 1 punkt b on õigusvastased;
- mõista kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet, mis on sisult identsed või sarnased väidetega, mis on esitatud kohtuasjas T-163/18: Amisi Kumba vs. nõukogu.

8. märtsil 2018 esitatud hagi – Mende Omalanga versus nõukogu

(Kohtuasi T-176/18)

(2018/C 161/84)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Lambert Mende Omalanga (Kinshasa, Kongo Demokraatlik Vabariik) (esindajad: advokaadid T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois ja A. Guillerme)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada nõukogu 11. detsembri 2017. aasta rakendusotsus (ÜVJP) 2017/2282, millega muudetakse otsust 2010/788/ÜVJP, mis käsitleb Kongo Demokraatliku Vabariigi vastu suunatud piiravaid meetmeid, osas, milles selle kohaselt jäetakse hageja nimi otsuse 2010/788/ÜVJP II lisa punkti 12 ja määruse (EÜ) nr 1183/2005 Ia lisa punkti 12;
- tuvastada, et otsuse 2010/788/ÜVJP artikli 3 lõike 2 punktis a sätestatu, nii nagu seda on muudetud otsusega 2016/2231/ÜVJP, ja määruse (EÜ) nr 1183/2005 artikli 2b lõike 1 punkt a on õigusvastased;
- mõista kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet, mis on sisult identsed või sarnased väidetega, mis on esitatud kohtuasjas T-163/18: Amisi Kumba vs. nõukogu.

8. märtsil 2018 esitatud hagi – Kazembe Musonda versus nõukogu

(Kohtuasi T-177/18)

(2018/C 161/85)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Jean-Claude Kazembe Musonda (Lubumbashi, Kongo Demokraatlik Vabariik) (esindajad: advokaadid T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois ja A. Guillerme)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada nõukogu 11. detsembri 2017. aasta rakendusotsus (ÜVJP) 2017/2282, millega muudetakse otsust 2010/788/ÜVJP, mis käsitleb Kongo Demokraatliku Vabariigi vastu suunatud piiravaid meetmeid, osas, milles selle kohaselt jäetakse hageja nimi otsuse 2010/788/ÜVJP II lisa punkti 11 ja määruse (EÜ) nr 1183/2005 Ia lisa punkti 11;
- tuvastada, et otsuse 2010/788/ÜVJP artikli 3 lõike 2 punktis b sätestatu, nii nagu seda on muudetud otsusega 2016/2231/ÜVJP, ja määruse (EÜ) nr 1183/2005 artikli 2b lõike 1 punkt b on õigusvastased;
- mõista kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet, mis on sisult identsed või sarnased väidetega, mis on esitatud kohtuasjas T-163/18: *Amisi Kumba vs. nõukogu*.

12. märtsil 2018 esitatud hagi – VJ versus Euroopa välisteenistus

(Kohtuasi T-180/18)

(2018/C 161/86)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: VJ (esindaja: advokaat N. de Montigny)

Kostja: Euroopa välisteenistus

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- [tühistada] Euroopa välisteenistuse 22. juuni 2017. aasta e-kirjaga talle edastatud arvutus ning vajadusel palgaleht, mille alusel maksti/makstakse laste õppetootust;
- mõista käesoleva kohtuastme kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide õigusvastasuse kohta, kuna vaidlustatud otsusega, 15. aprilli 2016. aasta teatisega, millel vaidlustatud otsus põhineb, ning Euroopa välisteenistuse *Guidelines*'iga rikutakse personalieeskirju ning selle X lisa.
2. Teine väide vaidlustatud üksikotsuse õigusvastasuse kohta. Väide koosneb viiest osast.
 - Esimene osaväide, et on rikutud ettevaatuse, õiguspärase ootuse, õiguskindluse ja hea halduse põhimõtteid ning hageja omandatud õigusi.

- Teine osaväide, et on rikutud Euroopa välisteenistuse võetud kohustusi, tegemist on haldusomavoliga ning rikutud on õiguskindluse põhimõtet ja hageja õigustatud ootusi.
- Kolmas osaväide, et on rikutud õigust perekonna kaitsele ja õigust haridusele.
- Neljas osaväide, et on rikutud võrdse kohtlemise ja diskrimineerimiskeelu põhimõtet.
- Viies osaväide, et huve ei ole kaalutud ning võetud meetme puhul ei ole järgitud proportsionaalsuse põhimõtet.

9. märtsil 2018 esitatud hagi – Multifit Tiernahrungs versus EUIPO (TAKE CARE)

(Kohtuasi T-181/18)

(2018/C 161/87)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Multifit Tiernahrungs GmbH (Krefeld, Saksamaa) (esindajad: advokaadid N. Weber ja L. Thiel)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärk: sõnalist osa „TAKE CARE“ sisaldav ELi kujutismärk – registreerimistaotlus nr 16 254 898

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 4. jaanuari 2018. aasta otsus asjas R 845/2017-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Määruse nr 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine.

14. märtsil 2018 esitatud hagi – Lucchini versus komisjon

(Kohtuasi T-185/18)

(2018/C 161/88)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Lucchini SpA (Livorno, Itaalia) (esindaja: advokaat G. Belotti)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- võttes arvesse rikkumisi, mis tuvastati Euroopa Kohtu otsustes, millega tühistati komisjoni 30. septembri 2009. aasta otsus K(2009) 7492 (lõplik) ST artikli 65 rikkumise kohta (juhtum COMP/37.956 – raudbetooni sarrused, otsuse uuesti vastuvõtmine), tühistada komisjoni tagasilükkav otsus, mis sisaldub 17. jaanuari 2018. aasta kirjas, ning kohustada komisjoni tagastama hagejale õigusvastaselt määratud ja tema tasutud trahvisumma ning maksma intressid;
- tühistada komisjoni tagasilükkav otsus, mis sisaldub 9. märtsi 2018. aasta kirjas ja kohustada komisjoni möönma, et hageja osales menetluses COMP/37.956, mis tuleb uuendada, et see viidaks läbi kooskõlas nende kohtuotsustega;
- teise võimalusena mõista hagejale välja kahju hüvitis vähemalt 10 miljonit eurot või summas, mis määratakse menetluse käigus või mida Üldkohus peab õiglaseks, et nõuetekohaselt karistada harta artikli 41 ilmse rikkumise eest.

Väited ja peamised argumendid

Hageja meenutab, et Euroopa Kohus tühistas komisjoni 30. septembri 2009. aasta otsuse K(2009) 7492 (lõplik) ST artikli 65 rikkumise kohta (juhtum COMP/37.956 – raudbetooni sarrused)⁽¹⁾ ja täpsustab, et olenemata selle tühistamise ettekirjutustest keeldus kostja talle tasutud trahvi tagasi maksmast ega kaasanud teda haldusmenetlusesse, mis vahepeal uuendati.

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimese väite kohaselt on rikutud komisjoni 7. aprill 2004. aasta määruse (EÜ) nr 773/2004, mis käsitleb EÜ asutamislepingu artiklite 81 ja 82 kohaste menetluste teostamist komisjonis (EMPs kohaldatav tekst)⁽²⁾ artikleid 10–14, muu hulgas hageja õigust õiguspärasele menetlusele ja eelkõige tema kaitseõigusi.
 - Selle kohta märgib ta, et liikmesriikide osalemine ärakuulamisel ei ole pelk formaalsus, kuna konkurentsiasutused kuuluvad komiteesse, kellega komisjon peab enne mis tahes otsuse vastuvõtmist konsulteerima. Need asutused peavad alati osalema täsisungitel, mis on menetluse oluline staadium, mille käigus puudutatud isikud pingutavad selleks, et kaitsta end võistlevas vaidluses komisjoniga.
2. Teine väide puudutab Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 rikkumist, eriti hea halduse põhimõtte rikkumist.

⁽¹⁾ Feralpi vs. komisjon, C-85/15 P (EU:C:2017:709); liidetud kohtuasjad C-86/15 P, Ferriera Valsabbia vs. komisjon, C-87/15 P, Alfa Acciai vs. komisjon (EU:C:2017:717), C-88/15, Ferriere Nord vs. komisjon (EU:C:2017:716) ja C-89/15 P, Riva Fire (EU:C:2017:713).

⁽²⁾ ELT 2004, L 123, lk 18, ELT eriväljaanne 08/03, lk 81.

16. märtsil 2018 esitatud hagi – Rietze versus EUIPO – Volkswagen (Mootorsõidukid)

(Kohtuasi T-191/18)

(2018/C 161/89)

Hagiavalduse keel: saksa

Pooled

Hageja: Rietze GmbH & Co. KG (Altdorf, Saksamaa) (esindaja: advokaat M. Krogmann)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Volkswagen AG (Wolfsburg, Saksamaa)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse disainilahenduse omanik: teine menetluspool apellatsioonikojas

Vaidlusalune disainilahendus: ELi disainilahendus nr 762851-0001

Vaidlustatud otsus: EUIPO kolmanda apellatsioonikoja 11. jaanuari 2018. aasta otsus asjas R 1203/2016-3

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada kolmanda apellatsioonikoja otsus ja tunnistada ühenduse disainilahendus nr 762851-0001 kehtetuks;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited

- Rikutud on määruse nr 6/2002 artikli 4 lõiget 1 koosmõjus artikli 6 lõike 1 punktiga b;
- Rikutud on määruse nr 6/2002 artikli 6 lõiget 2.

16. märtsil 2018 esitatud hagi – Rietze versus EUIPO – Volkswagen (Mootorsõidukid)

(Kohtuasi T-192/18)

(2018/C 161/90)

Hagiavalduse keel: saksa

Pooled

Hageja: Rietze GmbH & Co. KG (Altdorf, Saksamaa) (esindaja: advokaat M. Krogmann)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Volkswagen AG (Wolfsburg, Saksamaa)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse disainilahenduse omanik: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusalune disainilahendus: ELi nimetav rahvusvaheline registreering nr DM/073118-3

Vaidlustatud otsus: EUIPO kolmanda apellatsioonikoja 11. jaanuari 2018. aasta otsus asjas R 1244/2016-3

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada kolmanda apellatsioonikoja otsus ja tunnustada ELi nimetava rahvusvahelise registreeringu DM/073118-3 tühisust;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited

- Rikutud on määruse nr 6/2002 artikli 4 lõiget 1 koosmõjus artikli 6 lõike 1 punktiga b;
 - Rikutud on määruse nr 6/2002 artikli 6 lõiget 2.
-

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET